**(இ) .ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாதது குறித்து**

MR. DEPUTY SPEAKER: I have received notices of a number of adjournment motions and they are under examination. However, in view of the importance of the nature of the business set for to-day, I do not propose to take up any of them to-day.

**(ஈ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்**

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** பேரவைக்கு மற்றுமோர் அறிவிப்பு. பேரவையின் விதி 6, உள்விதி (1)-ன் படி, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களைப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர்களாக நான் நியமிக்கிறேன் :—

(1) திரு. பழனிவேல் ராஜன்

(2) திரு. என். கணபதி

(3) திரு. நா. வீராசாமி

(4) திரு. கே. ஏ. வகாப்

(5) திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்

(6) திரு. நா. காசிராமன்.

**3. நடைமுறைக் கேள்வி**

**பேரவைத் துணைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யக் கோரி கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகள்.**

MR. DEPUTY SPEAKER: The next item on the Agenda is the resolution for the removal of the Deputy Speaker from his office.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order.....

MR. DEPUTY SPEAKER: I will finish my announcement.

According to Article 181 of the Constitution, when a resolution for the removal of the Deputy Speaker is discussed I cannot preside over the House. According to Rule 54 of the Assembly Rules "the person presiding shall read the resolution to the Assembly" and proceed further in the matter.

I think the point of order which the hon. Member wants to raise, relates to this matter.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

DR. H. V. HANDE: Mr. Deputy Speaker, you have just now mentioned that the next item is the resolution for the removal of the Deputy Speaker from his office. Before that you have announced the Panel of Chairmen. When the resolution is taken up, somebody else would be sitting in the Chair and he has to be selected from the panel of chairmen. Who is going to sit there? That is an important point to be discussed. Then, the second point is, when we are going to speak on this resolution, where is the guarantee that you are not going to switch off the mikes as was done earlier.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member must resume his seat.

(The hon. Member, Dr. H. V. Hande did not resume his seat.)

When I am on my feet the hon. Member must resume his seat. He must obey the Chair.

DR. H. V. HANDE: You are on your feet.

MR. DEPUTY SPEAKER: Yes, but you must obey the Chair and observe the rules.

DR. H. V. HANDE: I want an assurance that you are not going to switch off the mikes.

MR. DEPUTY SPEAKER: You must know one thing. It is not the duty of the Speaker to switch off or switch on the mike. There is one operator who will do that work.

DR. H. V. HANDE: I want to know whether any instructions have been given to switch off the mike when we speak.....

MR. DEPUTY SPEAKER: Nobody has given any such instruction.

According to Rule 54 of the Assembly Rules, "the person presiding shall read the resolution to the Assembly" and proceed further in the matter. In view of this provision, there is no point of order.....

THIRU K. T. K. THANGAMANI: You cannot prevent a point of order.....

Mr. DEPUTY SPEAKER : First of all, you allow the Chair to speak.....

(THIRU R. PONNAPPA NADAR rose.)

Let the hon. Member, Thiru Ponnappa Nadar, speak now.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The point of order raised by Dr. Hande relates to a matter of procedure which you are going to adopt in this House. When the motion for the removal of the Deputy Speaker is to be discussed, Rule 54 will have to be observed. The Deputy Speaker has only announced the panel of chairmen and who is going to preside when the next item is taken up for discussion, has not been announced, and there should be some consensus regarding that. Another guarantee which has been sought by Dr. Hande is that the use of the mike should not be restricted as was done on a former occasion. I do not want to repeat what has happened on 2nd December 1972. We are now in 1973 and I think the House and all the officers will co-operate with us and treat the Opposition with respect. If the Opposition is not treated with respect, I do not think any useful purpose would be served. I think rule 54 may be implemented and the person presiding for the next item may be announced. That is a thing on which we want clarification at the moment.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I will only elaborate the point of order raised by Dr. Hande. In the House when anybody is speaking, it is perfectly within the right of another Member to get up and interrupt him (THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Only when he yields.) In the Lok Sabha all that is required is that he should get permission before he gets up and when makes a speech no power on earth can switch off his mike. If the Speaker asks me not to advance any argument, then I am perfectly within my right to accede to it. But I do not think that this House can be controlled by some operator or somebody who operates the mike and prevent me from speaking. I would like to have clarification on that point.

The second point which I want to raise is that I have given notices of several privilege motions. A privilege motion cannot lie for months together. Yesterday also I gave notice of a privilege

*1973 பிப்ரவரி 5]*

motion and I do not know what has happened to it. If you give me permission for leave, I would move it.

MR. DEPUTY SPEAKER: Which privilege motion?

THIRU K. T. K. THANGAMANI: This does not relate to a matter which occurred during this sitting now. I am invoking the privilege for something which has happened inside the precincts of the House on a particular occasion.

Privilege is not a personal matter. It concerns the entire House. So, whenever a privilege motion is given, it had to be given top priority and on that basis I would insist to know what has happened to my privilege motion. I would like to known from the Chair whether my privilege motion would be taken up or not.

**திரு. நா. வீராசாமி:** தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் திரு. தங்கமணி அவர்களும் இந்த மன்றத்திலே மைக் ஆப்பரேட் செய்யப்படுவதைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். மைக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நேரத்தில் ஒரு மைக் தான் வேலை செய்யக் கூடிய அளவுக்கு இந்த மன்றத்திலே பொருத்தப் பட்டிருக்கிறது. சபாநாயகராகிய நீங்கள் . . .

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** நான் சொல்ல வேண்டியதை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள்.

**மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் 5 ஆண்டு காலம் பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தவர்கள். நான் 9 ஆண்டு காலமாக பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தவன் என்ற முறையில் என்னுடைய அனுபவத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் பேசுகின்ற நேரத்தில் வேறு எந்த மைக்கும் வேலை செய்யாது. அது விஞ்ஞானம் தெரிந்தவர் களுக்குத் தெரியும். இது சாதாரண விஷயம். இப்பொழுது கூட மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசினார்கள். மைக் வேலை செய்தது. மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள்

[1973 பிப்ரவரி 5

பேசினார்கள், மைக் வேலை செய்தது. ஒரே நேரத்தில் 7 மைக்குகள் வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், இது சந்தைக் கடையா, சட்டசபையா என்று சந்தேகம் வந்துவிடும். ஆகவே, பாராளுமன்றத்தில் அவர் குறிப்பிட்ட டிரி சம்பிரதாயம் இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகர் அழைப்பவரைத் தவிர வேறு எவரும் பேசுகிற சம்பிரதாயம் இல்லை. யார், யார், அவருடைய அனுமதியின்பேரில் பேசுகிறார்களோ அவர்களுடைய மைக் தான் வேலை செய்யும்.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Law Minister wants to say something. T

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: லோக் சபாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். I am really enlightened அங்கிருக்கிற விஷயம் என்னவென்று சொன்னால், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் மைக் ஆப் பண்ணுவது என்ற நிலைமை கிடையாது. நாம் எழுந்து நின்று பேசினால், சபை பூராவும் மைக் அப்சார்ப் செய்து, பேசுவது கேட்கும். இங்கு என்ன நிலைமை? நான் எழுந்து பேசவேண்டுமென்று நினைத்தால்... இப்பொழுதே போய்விட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சுவிச்சை பிரஸ் பண்ணிவிட்டு பேசுங்கள். நீங்கள் உங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரிலே என்ன பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்கள்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: (குறுக்கிடு) நான், டெப்புட்டி ஸ்பீக்கர் சொல்வதைக் கேட்டுப் பேசுவதா? அல்லது சபையினர் சொல்வதைக் கேட்டுப் பேசுவதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் டெப்புட்டி ஸ்பீக்கருக்காகப் பேசப் போகிறீர்களா? அல்லது சபையினருக்காகப் பேசப் போகிறீர்களா? நீங்கள் என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் கேள்வி கேட்டால் கூட சபாநாயகரைப் பார்த்துத் தான் கேட்கிறேன், அதுதான் வழக்கம். அந்தப் பண்பை ஆரம்பத்திலிருந்தே கைப்பற்றிக் கொண்டு வருகிறவன் என்ற முறையில் சபையில் இருப்பவர்களுக்காகச் சொல்வதில்லை.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் மைக் ஆப்பரேட் பண்ணுவது என்ற முறை இன்றைக்கு லோக் சபாவில் கிடையாது. சபாநாயகர் எழுந்து நின்று பேசுகிறபொழுது, சமீபத்தில்கூட, மேற்கு வங்காளத்து விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக 24 உறுப்பினர்கள் எழுந்துநின்று 2 மணி நேரம் தாவா பண்ணி, பிறகு அந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மைக் ஆப் பண்ணியிருந்தால் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. முதலில் சபாநாயகர் அனுமதிக்கவில்லை. 2 மணி நேரம் உறுப்பினர்கள் தாவா பண்ணியபிறகு, கடைசியிலே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஏனென்றால், அங்கு மைக் அமைப்பு முறை, இருக்கக் கூடிய ஆப்பரேஷன் முறை, வேண்டாதவர்களுக்கு நிறுத்துவது என்ற முறை இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் தான் சொம்ப கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் திரு. ராஜாராமுக்கு. நான் தெரிவித்துக்கொள்வது என்ன வென்றால், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் மைக் என்ற முறை இல்லை.

DR. H. V. HANDE: Only one point.

MR. DEPUTY SPEAKER: It relates to your point of Order?

DR.H. V. HANDE: Yes. With all respect to the Chair, I would submit that I did not want to disrespect the Chair at all. My only point is that when we get up to speak in this House, there is a system by which one human being immediately controls in the manner in which he likes it. There is no democratic method by which when a person gets up, the mike is switched on automatically. That is the whole dufficulty. So we would like to get a clarification from the Deputy Speaker whether the person controlling the mike is getting any instruction (that is my point) and acts...

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not a new point. I am sensitive enough. The hon. Member need not go on repeating the same thing.

[1973 பிப்ரவரி 5

DR. H. V. HANDE : May I know whether it would be possible for the Deputy Speaker to give an assurance that when a person gets up to speak, there is an automatic method by which the mike is switched on?

(THIRU N. Veerasami rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the Hon. Minister for Law say what he wants.

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டு ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் எழுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று ஒலிபெருக்கியைப் பற்றி. அது இன்றைக்கு ஒரு அக்கடமிக் டிஸ்கஷன் என்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்திலே யார் பேசவேண்டும், யார் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பது, முடிவு செய்வது, மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களுடைய உரிமையாகும். அவர் யாரைப் பேச அனுமதிக்கின்றார்களோ அவருக்குத் தான் ஒலிபெருக்கித் தரப்பட வேண்டுமே தவிர, எல்லோருமே எழுந்திருந்து ஒரே சமயத்தில் பேச விரும்பினால் சட்டசபை நடைமுறையில் சரிவர நடக்காது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது பெரிய பிரச்சினை இல்லை. அதிலே சூடாக விவாதத்தைக் கிளப்ப வேண்டாமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இப்பொழுது யார் தலைமை வகிப்பது என்பதுதான். ஒரு சட்டப் பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கூட கட்சி வேறுபாடு கிடையாது. பாரம்பரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதுதான் பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே விளக்கமாக இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்பு சட்டம் 181-வது பிரிவின்படி, யார் மீது நம்பிக்கையில்லையென்று Removal notice. இருக்கிறதோ அவர் சபையினுடைய தலைமையிலே இருக்கக் கூடாது அரசியல் அமைப்பு சட்ட 180-வது பிரிவிலே யார் யார் இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்லலாம் என்பதை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தலைவர், அவர் இல்லாத இடத்திலே துணைத் தலைவர், அவரும் இல்லாத இடத்திலே பேனல் ஆப் சேர்மன்-இல் ஒருவர், அவரும் இல்லாத

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. செ. மாதவன்]

இடத்திலே இந்த மன்றத்திலேயே ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அதற்கு இந்த மன்றத்திலேயே விதிகள் நிறைவேற்றப்படலாம் என்று அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய பேரவை விதி 6-ன்படி, தலைவர், துணைத் தலைவர் பேனல் ஆப் சேர்மன் அறிவித்தபிறகு, அவர்களிலே யார் தலைவராலோ, துணைத் தலைவராலோ கேட்டுக்கொள்ளப் படுகிறார்களோ, அவர் இந்த மன்றத்தினுடைய தலைமையை ஏற்கலாம்

At the commencement of every session or from time to time, as the case may be, the Speaker may nominate from amongst the Members of the Assembly a panel of not more than six Chairmen, any one of whom may preside over the Assembly in the absence of the Speaker and the Deputy Speaker when so requested by the Speaker or, in his absence, by the Deputy Speaker. என்று 6-வது விதி கூறுகிறது.

பேனல் ஆப் சேர்மனிலே யாரை இப்பொழுது தலைமை ஏற்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் கேட்கின்றாரோ அவர் இந்த மன்றத்தினுடைய தலைமையை ஏற்று நடத்தலாம் என்பதுதான் அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திலே, நம்முடைய விதிகளிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நல்ல பாரம்பரியத்தை நாமும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே கட்சி வேறுபாடோ, கட்சி மாச்சரியங்களோ எங்களுக்குக் கிடையாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:** ஒலி பெருக்கியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒலி பெருக்கியை கன்ட்ரோல் செய்வது யார் என்ற கேள்வி கேட்ட தோரணையின் காரணமாக, ஆப்பரேட்டர்தான் கன்ட்ரோல் செய்கிறார் என்று சொன்னேன். இங்கே தலைமை வகிக்கிறவர் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் தான் இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குமுறையிலே வைத்திருப்பார்கள். பாராளுமன்ற பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது மற்றவர்களுடைய ஒலிபெருக்கியும் வேலை செய்யலாம். அது பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிறதா என்ற கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. பாராளுமன்றத்திலே எவ்வளவு பெரிய இடம் இருக்கிறது, எவ்வளவு நாற்காலிகள் இருக்கின்றன என்றால்,

அதே போல் இங்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இல்லை. தமிழ் நாடு சட்டசபையைப் பொறுத்த வரையிலும், தலைமை வகிப்பவர் பேசும்போது, அமைச்சர்களுடைய ஒலி பெருக்கிக் கூட வேலை செய்யாது. இங்கே இரைச்சல் குறைவாக இருக்க வேண்டும், மோதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், அமைதியான நிலைமை ஏற்பட வேண்டும், யார் பேசினாலும் எல்லோருக்கும் கேட்க வேண்டுமென்ற நியதிகள் அடிப்படையில் இந்த ஏற்பாட்டை வைத்திருக்கிறோம். இதிலே எந்தவிதமான சூழ்ச்சியோ, சர்வாதிகாரமோ, அல்லது வேறு ஏதோ தந்திரமோ இல்லை. இது வழி வழியாக சட்டமன்றம் தோன்றிய நாள்முதல் எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், யார் சபாநாயகராக இருந்தாலும் கடைப்பிடித்து வருகிற முறை.

ஆகவே, இதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பியது தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அவையிலே யார் தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 181 (1), (2) விதிகளின் கீழ் மிகத் தெளிவாக "பேனல் ஆப் சேர்மென்" ஆக இருப்பவர்கள் தான் தலைவராக வர முடியும் என்றிருக்கிறது. அதையே தான் இங்கே மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆக, நம்முடைய பேரவையின் 54-வது விதியின்படி இங்கே தலைமை வகிக்கின்றவர் இந்த விஷயத்தை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்வார். அந்த முறைப்படி "பேனல் ஆப் சேர்மென்"-லே இருக்கும் திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் சட்டசபையின் தலைவருடைய இருக்கையிலே அமர்ந்து பேரவை நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: "நோ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்". . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னாலே "ரிமூவல் ஆப் டெபுடி ஸ்பீக்கர்" சம்மந்தமாக இரண்டு பேர் கொடுத்த நோட்டீஸ்கள் இருக்கின்றன. இதைப் போலவே நானும் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த விபரம் இந்த நிகழ்ச்சி நிரலிலே இல்லை. ஒருவேளை அந்தத்

தீர்மானத்திற்கு 14 நாட்கள் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தினால் அந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி என்று சொன்னால் இந்தத் தீர்மானம் 14 நாட்கள் விதிக்கு இணங்க . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Member is treading on a wrong path.....

THIRU J. JAMES : You please permit me to speak. I am talking on a relevant matter.

MR. DEPUTY SPEAKER : What is the relevant matter?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I want to make a submission once again. The Hon.Member wants to raise a point of order and my request is that he should not be treated as a school boy and asked to stop in the middle. Even if it is not a point of order, the Deputy Speaker can very well say that there is no point of order. So I submit that the right conferred on the Members should not be taken away by the Deputy Speaker and we protest against it emphatically.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon.Member proceed. . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு வேளை 14 நாட்கள் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தினால் அந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லையா ? அப்படி என்று சொன்னால் அந்த 14 நாட்கள் இந்த சட்டமன்ற தொடர் கூட்டத்திலே ஒரு நாள் வந்து, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டம் முடிவதற்குள் அந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் அப்படி நான் கூறுவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. எற்கனவே இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானம் இந்த அவையிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற காரணத்தினால் என்னுடைய தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாது என்று கூற ஒரு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, இது சம்பந்தமான ஒரு தீர்ப்பை தலைவர் அவர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I have also given notice of a motion against the Deputy Speaker. May I know whether that also would be taken into consideration. ?

[1973 பிப்ரவரி 5

THIRU K. T. K. THANGAMANI : What has happened to my privilege motion. I am still waiting for an answer.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : அப்படிப்பட்டவை களையும், உரிமைப் பிரச்சினைப் பற்றி எல்லாம் சட்டப் போவையின் தலைவர் அவர்களுடைய அறையிலே கேட்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எனவே, அதை எல்லாம் இங்கே வைத்து விவாதிப்பது சரியல்ல. நாளைக்கு அதைப் பற்றிய முடிவுகளை இங்கே பேரவைத் தலைவர் இருக்கையில் இருப்பவ சொல்லுவார்கள். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், திரு. ஹாண்டே அவர்களும் கொடுத்திருக்கிற நோட்டீஸ் சம்பந்தமாக இங்கே பேசினார்கள். அவர்களே, தங்களுடைய பேச்சிலேயே அதற்குரிய பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பதினைந்து நாட்கள் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தினாலே அது எடுக்கப்படவில்லையா ? என்றார்கள். உண்மையாகவே அதுதான் காரணம். சட்டமன்ற விதிகளின்படி அவைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். என் மீது பதவி நீக்கத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நான் இன்னமும் இந்த நாற்காலியை விட்டு நகராவிடாமல் இருக்கச் செய்யும் நிலைமைகள் எனக்கே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே, திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் தலைமை வகித்து பேரவையின் நடவடிக்கைகளை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (துணைத் தலைவர் அவர்கள் தம் இருக்கையை விட்டு இறங்கி, திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் பேரவைத் தலைவர் இருக்கையில் அமர்ந்தார்.)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, சட்டசபை செத்துவிட்டது என்று சொன்ன எம்.ஜி.ஆர். கட்சியைச் சார்ந்த வர்கள் வந்திருக்கிறார்களே, அவர்கள் அந்தக் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்களா, அல்லது வேறு கட்சியில் சேர்ந்து வந்திருக் கிறார்களா ?

THIRU G. R. EDMUND : Sir, I want to know whether there is any recognised party as M.G.R. Party or Anna D.M.K.? Also may I know whether the D.M.K. can be called Karunanidhi D.M.K. ?

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : That is not a valid point.

## 4. பேரவைத் துணைத் தலைவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கக் கோரும் தீர்மானம்.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): The hon. Member, Thiru K. T. K. Thangamani has given notice of a resolution for the removal of the Deputy Speaker from his office. Since the Deputy Speaker cannot preside over this House on this occasion, as a Member of the Panel of Chairmen, I now take up the resolution. It runs as follows :—

'This House resolves to remove the Deputy Speaker of the Assembly from his office, for his undemocratic and unconstitutional acts on 2nd December 1972.'

இந்தத் தீர்மானத்தின் தமிழாக்கம். "2—12—1972-ம் நாளன்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகவும், அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகவும் நடந்து கொண்டதால் இந்த மன்றம் அவரை பதவியிலிருந்து நீக்குகிறது" என்ற தீர்மானத்தை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பேரவை விதி 54-இன் கீழ் இந்தத் தீர்மானத்திற்குக் குறைந்த பட்சம் 35 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆதரவு கொடுத்தால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் நன்றாக தெரிந்திருப்பார்கள். அந்த முறையிலே சட்டப் பேரவை விதி 54-ன் கீழ் இந்தத் தீர்மானத்தைப் படிக்கிறேன்.

'This House resolves to remove the Deputy Speaker of the Assembly from his office, for his undemocratic and unconstitutional acts on 2nd December 1972.'

இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி அளிப்பதற்கு ஆதரவாக இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர் இருக்கையிலே அருள்கூர்ந்து எழுந்து நிற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*(35 உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்)*

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்):** 35 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனுமதி அளிக்க ஆதரவு கொடுத்திருப்பதால் இந்தத் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் 1—1—1973-ஆம் நாளன்று இதே கருத்து, இதே வாசகம் உள்ள ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி 72-ன் கீழ் ஒரு கூட்டத் தொடரில் ஒரே கருத்துள்ள தீர்மானம் ஒன்றுதான் விவாதிக்கப்படவேண்டுமென்று இருப்பதால் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன். இப்பொழுது திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தம் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுவார்கள்.

அதற்கு முன்பு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு, இந்த மன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் என்ற முறையில், நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்ற விதிகளில் 67-வது விதியை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

67-வது விதிப்படி,

A member while speaking must not—

(i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending ;

(ii) make a personal charge against a member ;

(iii) use offensive expression about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House ;

(iv) reflect upon the conduct of the President or Governor or any Court of Justice ;

(v) use the Governor's or President's name for the purpose of influencing a debate ; or

(vi) use his right of speech for the purpose of obstructing the business of the Assembly.

இந்த விதிகளின் அடிப்படையிலே, மிக உயர்ந்த முறையில் விவாதம் நடைபெறுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உதவ வேண்டும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Without making any aspersion on the Chair, may I submit that the Chair may just rise up and make an announcement instead of sitting and reading it.

MR CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : When I make an announcement, I will rise up.

1973 பிப்ரவரி 5] [மாற்றுத் தலைவர்]

இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களை தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, 'மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் 2—12—' 72 ஆம் நாளன்று ஜனதாயக மாபிற்கும் அரசியலமைப்பிற்கும் முரணை நடந்து கொண்டமைக்காக அவரைப் பதவியினிருந்து நீக்க இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது' என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am seconding it.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக, சபாநாயகர் பேரிலோ அல்லது உதவி சபாநாயகர் பேரிலோ அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் சட்ட மன்றத்திலோ, நாடாளுமன்றத்திலோ சாதாரணமாகக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. அப்படிக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்குத் தக்க காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணங்கள் அசாதாரணமான காரணங்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் கிட்டத்தட்ட பார்லிமெண்டரி நடைமுறையிலே வந்து இருக்கக் கூடிய மரபாக இருக்கிறது. ஆகவே, தாங்கள் என்னைக் கேட்கலாம், எந்த நோக்கத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று. அரசியல் சட்டத்திலே சாதாரணமாக சபாநாயகரையோ, உதவி சபாநாயகரையோ நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சில நியதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே, சபாநாயகரையோ, உதவி சபாநாயகரையோ நீக்கவேண்டுமென்றுசொன்னால், அரசியல் சட்டம் விதி 179 (c) யின்படி

He may be removed from his office by a resolution of the Assembly passed by a majority of all the then members of the Assembly.

Provided that no resolution for the purpose of clause (c) shall be moved unless at least fourteen day's notice has been given of the intention to move the resolution.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பின்னாலே

(i) At any sitting of the Legislative Assembly, while any resolution for the removal of the Speaker from his office is under

consideration, the Speaker, or while any resolution for the removal of the Deputy Speaker from his office is under consideration, the Deputy Speaker, shall not, though he is present, preside and the provisions of clause (2) of Article 180 shall apply in relation to every such sitting as they apply in relation to a sitting from which the Speaker, or as the case may be, the Deputy Speaker is absent.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பீக்கர் என்று சொல்லும் பொழுது டெபுடி ஸ்பீக்கருமே.

இப்படி 179, 181 ஆகிய விதிகளில் ஸ்பீக்கர், டெபுடி ஸ்பீக்கர் யாரையாவது நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் என்று அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அரசியல் சட்டத்திலே நாடாளுமன்ற ஸ்பீக்கரை நீக்க என்ன என்ன விதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அதே விதிகள்தான் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கும் இருக்கின்றன. நான் இதை முன்னாலேயே சொல்லிக்கொள்வதற்குக் காரணம், அரசியல் சட்டத்திலேயே, ஸ்பீக்கரையோ அல்லது டெபுடி ஸ்பீக்கரையோ விலக்குவது என்பது சரியல்ல. அப்படி விலக்குவதற்கு வாக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு சட்டமன்றத்திலே ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் சட்ட மன்றத்திலே ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காகத்தான் இம்மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள். 14 நாட்கள் நோட்டீஸ் பற்றியோ, டெபுடி ஸ்பீக்கர் என்ன பதிலளிக்கப் போகிறார் என்பதைப் பற்றியோ அல்லது மெஜாரிட்டி இருக்குமா என்பதைப் பற்றியோ உள்ள சர்ச்சைக்குள் நான் இறங்க விரும்பவில்லை.

1954 ஆம் வருஷத்தில் நாடாளுமன்றத்திலே, சிறப்பாகப் பணியாற்றிய ஸ்பீக்கர் என்ற பெயர்பெற்ற மாவலங்கர் பேரிலே பல எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்--பொதுவாக ஸ்பீக்கர் அல்லது டெபுடி ஸ்பீக்கர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தை எல்லா இடங்களிலுமே எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தான் கொண்டு வருவார்கள்—புகார்கள் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சியைப் சேர்ந்தவர்களேகூட கொண்டுவரக்கூடிய விசித்திரமான சம்பவத்தை இங்கேதான் பார்த்திருக்கிறோம், நான் பார்த்த வரையிலும் எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஸ்பீக்கர் பேரிலோ அல்லது டெபுடி ஸ்பீக்கர் பேரிலோ நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவார்கள் அப்படி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ஒரு அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொன்னால் We express no confidence in the Council of Ministers presided over by the Chief Minister. என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் ஸ்பீக்கரைப் பொறுத்தவரையிலே என்ன காரணத்தினால் அவர் வெளியேறவேண்டுமென்பதை ஸ்தூலமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காரணம், ஸ்பீக்கரோ அல்லது டெபுடி ஸ்பீக்கரோ அந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நோட்டீஸை கையிலே கொடுத்து திடீரென்று அவர் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இல்லாமல் நோட்டீஸைக் கொடுத்தபிறகு எந்தவிதமாக அதற்கு அவர் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று தயார்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான் அந்த ஏற்பாட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். 1954-ஆம் வருஷத்திலே மாவலங்கர் மீது எஸ். எஸ். மோரேயும் இன்னும் பல உறுப்பினர்களும் நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வரும் பொழுது ஒரு 'பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' எழுப்பப்பட்டது. இன்றைக்கு கேபினட் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. ரகுராமையா அவர்கள், 'இன்றைக்கு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுவது என்னென்ன காரணங்களால் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லையே, அப்படி இருப்பது சரியா' என்ற பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அன்றைக்கு டெபுடி ஸ்பீக்கராக இருந்த திரு. அனந்தசயனம் ஐயங்கார் அவர்கள்

"charges must be specific and concrete."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்பெசிஃபிக்காக, கான்க்ரீட்டாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்குப் பதில் சொல்ல டெபுடி ஸ்பீக்கர் விரும்பினால் தயார் செய்துகொள்ள வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் நான் இந்த விஷயத்தைக் கூறுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். தலைவரவர்களே, துணை சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்துவிட்டு, அதை ஆதரித்த எம்.ஜி.ஆர். தலைமையில் உட்கார்ந்திருந்த கட்சிக்காரர்கள் இந்த விவாதம்

தொடங்கியவுடன் அத்தனைபேரும் வெளியேறிவிட்டார்கள். அவர்கள் 'வாக்-அவுட்' செய்தார்களா என்ன என்று தெரியவில்லை.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : It is not a point of order.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I want protection from the Chair so that I may be allowed to speak without interruption.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : Every Member is entitled to raise a point of order.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : MR. Chairman, Sir, before proceeding with the discussion, I would like to have another ruling from the Chair.

Regarding the right of the Deputy Speaker to participate in the proceedings, I want to refer to Article 181 (2) of the Constitution which states—

'The Speaker shall have the right to speak in, and otherwise to take part in the proceedings of, the Legislative Assembly while any resolution for his removal from office is under consideration in the Assembly and shall, notwithstanding anything in article 189, be entitled to vote only in the first instance on such resolution or any other matter during such proceedings but not in the case of an equality of votes.'

This provision gives the right to speak only for the Speaker alone. Now that the resolution for the removal of the Deputy Speaker is under discussion, may I know whether the Deputy Speaker has got any constitutional right to participate in the proceedings and that is a matter on which I want a ruling from the Chair.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) :I am glad that the hon. Member has raised this point of order. The hon. Member has quoted the relevant Article 181 (2) where there is reference only to the word 'Speaker'. Whereas the Speaker is not normally entitled to participate in the proceedings, the Deputy Speaker is entitled to participate in the proceedings as a Member of the House. I think, the Deputy Speaker, if not for any other reason by way of personal explanation, is entitled to participate in the debate.

1973 பிப்ரவரி 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆகவேதான் இந்தக் காரணங்களை வைத்து அவர்கள் பேசுவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை கொடுத்திருக்கிறேன், ரிமூவ் செய்யவேண்டும் என்று மட்டும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : How long does the hon. Member want?

I learn that the hon. Member agreed in the meeting of the Business Advisory Committee to finish the discussion today itself. . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I will speak till 11 o' clock.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : As the mover of the Resolution, I am prepared to give a little more time to the hon. Member.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆகவே, என்னுடைய இந்தத் தீர்மானத்திலே ஒன்று, 2-ஆம் தேதி நடந்த சம்பவம். இரண்டாவது அவர்கள் டெபுடி ஸ்பீக்கராக இருக்கும் காலத்திலே சில காரியங்களை அவர்கள் செய்ததை ஆதாரபூர்வமாக வைத்திருக்கிறேன். இந்த இரண்டையும் மட்டும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டாம் தேதி நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே நவம்பர் மாதம் 13-ஆம் தேதியன்று சட்டசபை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. அன்றைக்கிருந்த சபாநாயகர் டிசம்பர் மாதம் 5-ஆம் தேதி சட்டசபை கூட வேண்டுமென்று அறிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் அதற்கிடையில் சபையை இடைக்காலமாக கவர்னர் அவர்கள் கூட்டி 2 ஆம் தேதி கூட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அப்படி 2-ஆம் தேதி சபை கூடியது. தங்களுக்குத் தெரியும் சார், அன்றைக்கு சபை கூடியது 11 மணிக்கு. 11-லிருந்து 12 மணி வரையில் கேள்வி நேரம். கேள்வி நேரம் ஆரம்பிப்பதற்கே முக்கால் மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. பல உரிமைப்பிரச்னைகள் எழுப்பப்பட்டன. பதினென்றே முக்கால் மணியிலிருந்து 12 மணி வரையிலும் கால் மணிநேரம் தான் கேள்வி நேரமானது. ஒரு மணிநேரம்தான் கேள்வி நேரம் என்ற முறையிலே, ஒரு மணி நேரம்தான் நம்முடைய விதியிலே அனுமதித்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே 12 மணிக்கு கேள்வி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 5

நேரம் முடிந்தது. அதைத்தான் 'ஸீரோ அவர்' என்று சொல்லுவார்கள். அந்த 'ஸீரோ அவரில்' தான் சில ஒற்றி வைப்புப் பிரேரணைகள், பிரிவிலேஜ் மோஷன்கள் போன்ற இப்படிப் பட்டவைகள் எடுக்கப்படும்.

இன்றைக்கு அந்த ரிகார்டுகளை எடுத்துப்பார்த்தால், வந்திருந்த நோட்டீஸ்களைப் பார்த்தால் தெரியும், இந்த அமைச்சரவையின் பேரில் நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தைப் பல உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். என்னுடைய பெயரில் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருந்தது. திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பெயரிலே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருந்தது. திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பெயரிலே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருந்தது. திருமதி அவந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பெயரிலே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருந்தது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பெயரிலே ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருந்தது. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன என்று சபாநாயகரவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி அவர்கள் அறிவித்தபிறகு, இன்றைக்கு நீங்கள் எப்படி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள் என்று கூறினீர்களோ அதேமாதிரி அன்றைக்கு எழுந்து நில்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சபாநாயகர் ரிமூவல் தீர்மானத்திற்கு 15 சதவிகிதம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதைக்கூட திருத்தலாம். மற்ற சட்டமன்றங்கள், நாடாளுமன்றத்தில் 10 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. அமைச்சரவை மீதான நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கே 10 சதவிகிதம் என்றால் சபாநாயகர் ரிமூவலுக்கு 15 சதவிகிதம் என்பது அவசியமில்லை.

ஆனால் அன்றைக்கு, 10 சதவிகிதம் என்ற முறையில் 24 பேர் இருந்தால் போதும். அன்றைக்கு சபாநாயகர் அறிவித்து, 35 பேர் எழுந்து அந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக நின்றோம். பிறகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று அறிவித்து பேசுவதற்கு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரனை சபாநாயகர் அழைத்தார். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் பேச ஆரம்பித்த கொஞ்ச நேரத்தில் திடீரென்று அவருடைய மைக் நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப்பிறகு சபாநாயகரின் டேபிள்மீது இருந்த மணியை ஆளுங்கட்சியின்

*1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

கொறடாவாக இருக்கும் திரு. அழகமுத்து அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போனார்கள். அதற்குப்பிறகு இரண்டு உறுப்பினர்கள்—அவர்களுடைய பெயர் எனக்குத் தெரியவில்லை—சபாநாயகர் முன்னாலிருந்த பேப்பரை இழுத்தார்கள். அப்பொழுது சபாநாயகர் விடாமல் நிறுத்த அவருடைய கண்ணாடியில் கைபட்டு கண்ணாடி உடைந்தது. இந்த நேரத்தில்தான் திடீரென்று, இதுவரையிலே நமக்குத் தெரியாத ஒரு புதுமை நடந்தது. பக்கத்தில் நாற்காலியைக் கொண்டுவந்து போட்டார்கள். பிறகு உதவி சபாநாயகரை நாற்காலிக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அப்பொழுது உதவி சபாநாயகராக இருந்திருந்தால், நான் ஆங்கிலத்தில் சொல்வதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துச் சொல்கிறேன். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், நான் It is not fair என்று சொன்னதை இது அழகு அல்ல என்று சொன்னதாக எடுத்துக்கொண்டு எங்கள் கட்சிக்கு அழகைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள்.

Sometimes I am very diffident about translating English. நான் உதவி சபாநாயகராக இருந்தால் என்று அது ஒரு முறை என்று சொல்கிறேன், நான் கண்டிப்பாக உட்கார்ந்திருக்க மாட்டேன். அதற்குக் காரணம், அந்த சபாநாயகர் ரிமூவல் சம்பந்தமாக அரசியல் சட்டத்தில் என்னென்ன கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அப்படி இருக்க வேண்டும். பதினைந்து நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்தால் 14 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு, சபாநாயகர் ரிமூவல் தீர்மானம் உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசியல் சட்டம் தெளிவாகச் சொல்கிறது, 14 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். என்று இங்கு கூட நம் விதிகளிலே தீர்மானத்தை சர்குலேட் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

According to the rules, I must be given notice and that is a right conferred upon me. By saying that a date will be fixed by the Hon. the Leader of the House or the Speaker will then indicate the date, a Member's right is restricted.

அப்படி ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்திருக்கிறது. அதைக்கூட, பிறகு 'அஃபிஷியல் ரிப்போர்ட்டை'-ப் பார்த்தேன். நம்முடைய லீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ் எழுந்து அந்த விதியைக்கூட, எந்தவொரு விதி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 5

அரசியல் சட்டத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அதுகூட வேண்டாமென்ற நிலையில் அவரை உட்கார வைத்து நடந்த சம்பவம் வருந்தத்தக்க சம்பவம்.

இன்று வரையிலும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சித் தலைவரோ, அல்லது முதலமைச்சரோ அல்லது பொறுப்பி லுள்ள யாருமோ அந்தச் சம்பவத்திற்கு வருத்தம் தெரிவித்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்தச் சம்பவம் எவ்வளவு மோசமான முறையில் நடந்தது, மைக் நிறுத்தப்பட்டது என்பவை பற்றியெல்லாம் அன்றைக்கு பி.பி.சி.-யில் கூடச் சொன்னார்கள். 'இதுவரையில் உலகத்தில் நடக்காத அதிசயம் இந்தியாவில் தென்கோடியில் நடந்தது ; சட்ட மன்றத்தில் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு கூட்டங்கள் நடந்தன' என்று இலண்டன் பி.பி.சி.-யில் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு 1½ மணியோடு சபை முடிந்ததா என்றால் இல்லை. இரண்டு மணிக்குப் பிறகும் பேசினார்கள். அன்று இங்கிருக்கக் கூடிய எதிர்க்கட்சிகள்—எங்கள் கட்சி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஆளும் காங்கிரஸ், சுதந்திரக் கட்சி ஆகிய ஐந்து கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் வெளியே சென்றோம். ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக நடந்தது, அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடந்தது என்று அறிக்கை விட்டு அடுத்த 4-ம் தேதி எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் சபையைப் பகிஷ்கரித்தோம். எதற்காக இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன் என்றால் சட்ட விரோதமாக அன்றைக்குச் சபையை நடத்துவதற்குக் காரண கர்த்தாவாக, இன்றைக்கு உதவி சபாநாயகராக இருப்பவர், இருந்தார் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. நடந்த சம்பவங்களைப் பின்னால் ரெக்டிஃபை பண்ணி இருக்கலாம்.

When a person who has to control the proceedings, if he takes a position of no return, then where is the protection to the House?

மறுநாளாவது உதவி சபாநாயகராக இருப்பவர் வெளியே சென்றிருக்கக் கூடிய கட்சிகளை அழைத்தாரா ? அந்தக் கட்சிகள் இங்கு வராமல் போனாலும் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக்காவது அழைத்தாரா ? பார்ட்டிஸான் முறையிலே—அப்படிக் கூடச் சொல்ல முடியாது. ஒரு வெறுப்பை மனத்திலே கொண்டு எதிர்க்கட்சியினர் எல்லாம் எதிரிகள்—எனிமீஸ் என்ற

*1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

எண்ணத்திலே செயல்பட்டார்கள். நாங்கள் தேர்தல் காலத்திலே உடன்பாடு ஏற்பட்டு ஜெயித்திருக்கலாம். ஆனால் நான் இங்கே—

But I am here in my own right not at the mercy of Government or Deputy Speaker or Speaker.

இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கும்போது எனக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாங்கள் ப்ரொட்டஸ்ட் பண்ணி வெளியே சென்றிருந்தாலும் ஏன் வெளியே சென்றீர்கள் என்று கேட்கவேண்டியவர் டெபுடி ஸ்பீக்கராக இருந்தார். அவருக்கு சிறு வயதாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பண்புகள் எல்லாம் அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல்ராஜன்) :** எங்கே கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்கள் ?

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :**

Deputy Speaker can always communicate to leaders. If communication has been sent to Leaders of opposition parties and if he had sent the communication, I would have been thankful.

ஏன் நீங்கள் பகிஷ்காரம் செய்கிறீர்கள் என்று கம்யூனிகேஷன் அனுப்பக் கூடாதா ? பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்திற்குக் கூட அழைப்பு கிடையாது. எங்களை ஹவுசை விட்டு வெளியேற்றி விட்டீர்களா ? அந்த முறையில் அன்று நடந்த சம்பவம் மிகமிக மோசமான முறையில் நடந்த சம்பவமாக ஆகிவிட்டது.

இன்னொரு விஷயம். பல பிரிவிலேஜ் மோஷன்கள் கொடுத்திருந்தேன். 13-ம் தேதியன்று எந்த வெளியாட்களும் அனுமதிக்கப் படவில்லை. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், மேலவை உறுப்பினர்களும் மட்டும்தான் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு டென்ஸ் சிச்சுவேஷன் இருந்தது. சபாநாயகர் சபையை ஒத்திவைத்து விட்டார். ஒத்தி வைத்த பிறகு நாங்கள் வெளியே சென்றோம். வெளியே போகிறபோது—அவர் மேலவை உறுப்பினராக இருக்கலாம் ; இந்தப் பேரவையைப் பொறுத்தவரை அவர் வெளியார் தான் ' இன் தி பிரிசிங்க்ட்ஸ் ஆப் தி ஹவுஸ் ' அவர் வெளியார்தான். அவர் வெளியே போகிற எங்களை ' த்ரெட்டன் ' பண்ணினார். அந்த மேலவை உறுப்பினர் ரொம்பக் கேவலமான முறையில் எசி சத்தம் போட்டார். நம்முடைய சீஃப் மினிஸ்டர் பி.ஏ. அவரை இழுத்துக் கொண்டு போகவேண்டி வந்தது.

## பேரவைத் துணைத் தலைவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கக் கோரும் தீர்மானம்

*[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]* *[1973 பிப்ரவரி 5*

அப்போது உடல் நலம் குன்றி இருந்த மணலி கந்தசாமி 'உதைத்துவிடுவார் போலிருக்கிறதே' என்று பயப்பட வேண்டியிருந்தது. ஹவுசுக்கு ஒரு விசிட்டராக வந்திருக்கக் கூடியவர் இங்கிருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களை மிரட்டுவது, தூக்குவது எவ்வளவு பெரிய மோசமான விஷயம் என்பதைப் பற்றி ப்ரிவிலெஜ் மோஷன் கொடுத்திருந்தேன். அந்தப் ப்ரிவிலெஜ் மோஷன் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. எடுத்துக் கொள்வதற்கான எந்த முயற்சியும் இல்லை. அதே மாதிரி 13-ம் தேதி சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு முன்னால் பத்திரிகையாளர்கள் முதலமைச்சரைக் கேட்கிறார்கள், அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்—

> "அமளி துமளி எதுவும் நடக்காது என்று கருதுகிறேன். அது சட்ட ரீதியாக நடந்தாலும்—எந்த ரீதியாக நடந்தாலும் அதைச் சமாளிக்கும் உறுதியும் நம்பிக்கையும் ஆளும் கட்சிக்கு உண்டு"

என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குச் சொன்னார்கள்.

12—11—72 வெளியூர் 13—11—72 முரசொலியில் இது வந்திருக்கிறது.

சபையில் இருக்கக்கூடியவர்களை மிரட்டக்கூடிய முறையில் சபைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

It is a clear case of privilege.

சீஃப் மினிஸ்டர் பேரிலேயே இரண்டு, மூன்று ப்ரிவிலேஜ் மோஷன்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அல்திவாரம் பூராவும் முரசொலி பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்துத்தான் கொடுத்திருக்கிறேன். மற்றப் பத்திரிகைகளில் வந்தால் காரணங்களைச் சொல்லலாம். முரசொலி பத்திரிகை ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமான பத்திரிகை. ஆளும் கட்சியின் முக்கியமான தலைவர் ஒருவர் ஆசிரியராக இருக்கிறார். அதற்கு முன்னால் முதல்வரே ஆசிரியராக இருந்த பத்திரிகை. அந்தப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்து ஒரு பிரிவிலெஜ் மோஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். Your privilege motion has been disallowed. என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

**திரு. நா. வீராசாமி:** பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார் ப்ரிவிலெஜ் மோஷன்கள் சபாநாயகரிடம் கொடுத்த பிறகு, அதை எடுத்துக் கொள்வதா இல்லையா என்பது அறையிலே சபாநாயகரால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இப்போது துணைச் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது அந்த பிரிவிலேஜ் மோஷன்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவது முறைதானு, விதி முறைகளுக்கு உட்பட்டதா என்பதைப் பற்றி தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) :* அதிகாரபூர்வமான நடவடிக்கைகள் பற்றி இங்கு பேசுவதில் தவறு இல்லை என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** டெபுடி ஸ்பீக்கர் மேல் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் வந்திருப்பதால் இதெல்லாம் அம்பலத்திற்கு வருகிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : The contention of MR Veerasami is this. A privilege motion has been given against certain persons viz. one person not being a member of the House and some persons who are members of this House. Now the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is certainly entitled to say that he has given certain notices of privilege to the Deputy Speaker long before but they had not been taken up on some grounds or attribute some motives to the Deputy Speaker; to that extent he is entitled to make a charge against the Deputy Speaker. But to reveal the contents of privilege motions which have not been admitted by the Deputy Speaker would be risky. The Deputy Speaker has already said that it would be discussed in his Chamber. In these circumstances if the contents of the privilege motions are revealed during the course of the deliberations on the removal of Deputy Speaker, I submit that it is not within the ambit of parliamentary procedure and I am afraid that the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is transgressing the limit especially when the Chair himself has given a specific ruling so far as this point is concerned.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : I have permitted the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani to refer only to one privilege motion for which the hon. Deputy Speaker has not given permission. I now give a specific ruling

that the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani should not raise privilege issues which have not been decided by the Hon. Deputy Speaker.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I have got half a dozen motions which have been disallowed by the Hon. Deputy Speaker. I am not referring to those which have been disallowed.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : Please do not refer to issues which are still pending decision with the Deputy Speaker.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am much obliged. The privilege motion which I referred to is the first for which I had given notice and which has been disallowed.

அதேமாதிரி ஹைகோர்ட்டில் விவாதம் நடக்கிறபோது அந்த விவாதத்தில்

I know certain protection is given to the advocates. ஆனல் அவர்களும் எல்லே மீறிப் போக முடியாது. எம். கே. நம்பியார் அவர்கள்

' Referring to the adjournment of the House on 13th November 1972 by the Speaker, he is alleged to have said the following :—

The adjournment was made by the Speaker in " furtherance of some ulterior adventure ". There must be some " ulterior consultations " and the adjournment was " deliberately made ".'

என்று பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. இதை எடுத்துக் குறிப்பிட்டு

' There was some " motive " for adjournment . . .

What happened was only an eye-wash. The adjournment was a device adopted for something else. It was made to gain time for more defection. The adjournment was a pretence " with some ulterior purpose ". It was done " with ulterior purpose ".'

This is calling in question the proceedings in the House. This occurred recently and there is *prima facie* case for breach of privilege.

என்று எழுதியனுப்பி இருந்தேன். அதுவும் ரிஜெக்ட் செய்யப் பட்டது. சில முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சொல்கிறேன். நம்முடைய சபையில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி வெளியில் சபையில் நடந்ததைப் பற்றிக் கேவலமாகவோ அல்லது சபையில் பேசுகிறவர்களை மிரட்டக்கூடிய முறையிலோ . . .

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்):** சபையில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி வெளியில் விமர்சனம் செய்வது சரியல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், உறுப்பினர் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு போட்டால் அதற்கு எதிர்வாதம் செய்வதற்கு வழக்கறிஞர்கள் போகத்தான் வேண்டும். எப்படி இந்த மன்றத்தில் இம்மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ அதேபோல் அங்கு நீதிமன்றத்திலும் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் அல்லது மற்றவர்கள் சார்பில் வழக்கறிஞர்கள் ஆஜரானால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கும் சில உரிமைகள் உண்டு. அந்த உரிமையைப் பறிக்க நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** அதேமாதிரி சிப் மினிஸ்டர் பேரில் இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. அவற்றின் விவரங்களுக்குள் நான் போகவில்லை. சிப் மினிஸ்டர் பேரில் கொடுத்த நான்கு **ப்ரிவிலேஜ் மோஷன்களில், குறிப்பாக அட்வொகேட் பேரில்** கொடுத்த ப்ரிவிலேஜ் மோஷனின் பேரிலும் எந்தவிதக் காரணமும் இல்லாமல்—நான் ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்துவிட்டு ஸ்பீக்கர் ரூமிற்குச் சென்று பேச வேண்டுமா என்று எனக்குத் தெரியாது. சாதாரணமாக ஒரு ப்ரிவிலேஜ் மோஷனிற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தாகிவிட்டது என்றால் சந்தேகம் இருந்தது என்றால் என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்பார்கள். ப்ரிவிலேஜ் மோஷனிற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு அவர் பின்னால் அவர் ரூமிற்குப் போய் நான் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன், எப்படியாவது அதைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று போய் கேட்கவேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். விதிப்படி கொடுத்திருக்கிறேன். முறைப்படி ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் தயாரித்து விதிப்படி கொடுத்திருக்கிறேன். இதற்கப்பாற்பட்டு ஏதாவது இருக்கிறதா பாருங்கள் என்று கேட்போம். சந்தேகம் இருந்தால் கூப்பிட்டுக் கேட்பார்கள்.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): He has given the decision.

[1973 பிப்ரவரி 5

THIRU K. T. K. THANGAMANI : He has given the decision, but I say that it is arbitrary.

அவ்வளவு காஷ்வலாக எடுத்திருக்கிறார்கள். Privilege motion is an important issue.

ஒரு ப்ரிவிலேஜ் இஷ்யூ-வைக் கிளப்புகிறோம் என்றால் சபை பூராவையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர என்னை யாரோ தாக்கிவிட்டார்கள் என்பதற்காக அல்ல. என்னை ஒருவர் தாக்கலாம், அதேமாதிரி தாக்குதல் மற்றவர்களுக்கு வரக்கூடாது ; மேலும் இங்கு அழுத்தமாகவும் தைரியமாகவும் பேசுவதற்கு தடை செய்யும் அளவில் வெளியிலே யாரும் மிரட்டக் கூடாது என்பதற்காக . . .

I do not know whether I have made my point clear.

சமீபத்தில் கூட க்னெவ்ஸ் ஹாஸ்டலில் நடந்த சம்பவம் பற்றி ஒரு ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் குறித்து நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தேன். மூதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கைக்கு மறுநாள் அந்த அறிக்கைக்கு மாறுக அங்கிருந்து ஹெட் மாஸ்டரும், ப்ரின்ஸிப்பாலும் கொடுத்த அறிக்கை இருக்கிறது என்று ப்ரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்தேன். இரண்டு அறிக்கைகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான விவாதமும் நடத்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்காத அளவிற்கு டெபுடி ஸ்பீக்கர் அதை ரிஜெக்ட் செய்து விட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயம். ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கிறபோதே சொன்னேன். இரண்டாம் தேதி அன்று ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம், ஐந்து பேர்கள் கொடுத்திருந்தோம். நான் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்தின் வாசகம் இது.

'This House expresses its disapproval of the policy of the Government in tackling the demand for Enquiry Commission and stepping down of the Ministry through the action of the Ministers and their utterances in public since 8th October 1972 leading to deterioration in the law and order situation causing fear in the minds of the people about safety to peace and property.'

இதுதான் நான் கொடுத்திருந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பே

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி கொடுக்கப்பட்ட பிறகு எனக்கு கடிதம் வருகிறது. டெபுடி ஸ்பீக்கர் என்ன எழுதுகிறார் என்றால் உங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, காரணம் என்னவென்று சொன்னால் ஒரு நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு கொண்டு வந்துவிட்டார்கள், நம்பிக்கைத் தீர்மானம் என்றாலும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்றாலும் ஒன்றுதானே, அந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானம் வந்து முடிந்துவிட்ட காரணத்தினால் உங்களுடைய நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அறிய விரும்புவது, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எப்போது கொடுத்தோம், நம்பிக்கைத் தீர்மானம் எப்போது வந்தது என்பதாகும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்து சொம்ப நாழிக்குப் பிறகுதான் இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பெரிய வியாக்கியானத்தை நம் செயலாளர் அனுப்பியிருக்கிறார்—ஸ்பீக்கர் அனுப்பினார்—செயலாளர் அனுப்பினால் ஸ்பீக்கர் அனுப்பியதுபோல்தான். நம் செயலாளரைப் பற்றி நான் கொஞ்சம் சொல்லத்தான் வேண்டும். இங்கு சபையில் சபாநாயகர் அவர்களையும் உறுப்பினர்களையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அல்லது அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு செயலாளருடையது. செயலாளர் திடீரென்று முதல் அமைச்சரின் செயலாளராக மாறிவிட்டார்.

I am making that charge definitely and deliberately.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): I particularly appeal to the hon. Member not to make remarks against the staff for the simple reason that they have no right to reply. After all, they are all silent witnesses to what is happening in the Assembly. I would invite the attention of the hon. Member to the fact that though they are under the administrative control of the Speaker they are the servants of the House. As a matter of fact, the hon. Member, Thiru Thangamani knows that the Secretary in the British Parliament is called 'Clerk of the House'. So, I would request the hon. Member only to refer to the Deputy Speaker and other persons who have got the right of reply.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: But what has happened? Here is the letter received from the Secretary signed by him.

The letter runs as follows:—

'I am directed to inform you that the question involved in a "Motion of Confidence" or a "Motion of No Confidence" is substantially the same, namely, whether or not the Council of Ministers commands the confidence of the majority of members of the Assembly, and therefore, when the majority of members of the Assembly have recorded a decision on a "Motion of Confidance" then a "Motion of No Confidence" in the same session is not admissible in terms of the provisions of Rule 72, inasmuch as the question raised in such a "Motion of No Confidence" is the same as whether or not the Ministry commands the confidence of the majority of the members in the Assembly. I am also to add that though you tabled the "Motion of No Confidence" you were not present in the House to ask for leave to move the motion. Hence, the "No Confidence Motion" given notice of by you was disallowed.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்):** நீங்களே அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கும்போது I am directed என்று படித்தீர்கள். செயலாளர் அவர்களின் கடிதத்தைப் படிக்கும்போது I am directed என்று படித்தீர்கள். மேலே ஒருவர் சொல்லி அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, துணைச் சபாநாயகர் அல்லது சபாநாயகரைப் பற்றிச் சொல்ல லாமே தவிர இங்கு வேலை பார்க்கிற அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** இரண்டாம் தேதி நடந்ததைப் பற்றிச் சொல்லாமல் போனால் the picture will not be complete. I have nothing against him. But at least in the Lok Sabha I have never seen the Prime Minister sending for the Secretary. I have not seen the Secretary speaking to the Prime Minister. But here novel things are happening. Thiru Natarajan may be the Secretary to-day and tomorrow somebody may come. But he must be under the control of whoever presides so that the interests of the Members will be protected.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): The point for discussion now is whether the Speaker or any person can act in his individual capacity or according to the wishes of the majority of the House. The hon. Member need not drag the Secretary in this discussion.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I may say that our Deputy Speaker has made the Secretary function as Secretary to the Chief Minister. I can put it that way.

THIRU M. A. LATHEEF : On a point of order, Sir.

மு.ப. 11–0

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I will conclude shortly.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : If the point of order is about something in your speech, you must allow him. He may object to something. He may be allowed one or two minutes. I shall give you that one or two minutes extra for you. You yourself said that when a member raises a point of order, it is his democratic right. You should not accuse me later on that I am preventing persons from exercising that right. So, let Thiru M. A. Latheef raise his point of order.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : It is a guideline for us. We will try to use it when others are speaking.

THIRU M. A. LATHEEF : It is not within the right of the hon. Member to make charges against the Deputy Speaker, especially when a removal motion against the Deputy Speaker is before the House, that the Deputy Speaker has allowed a responsible officer of this House to function not as an officer of the House but as a servant of a particular individual. Such a thing is out of reason and should not be accepted by this House. Casting an aspersion against a person who is responsible for the executive activities of this House is not proper and so it should be expunged.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : I may tell the hon. Member that Thiru K. T. K. Thangamani is not making the charge against the Secretary but saying that he had acted on the directive of the Deputy Speaker. The Deputy Speaker is going to be allowed by me to reply to the discussion. So, I do not think it need be expunged.

THIRU M. A. LATHEEF : Even though the hon. Member is saying that it had been done on the directive of Deputy Speaker, yet he is making a charge directly against an officer of the House. To say that the Secretary converted himself to be cowed down or act according to the discretion of a particular individual in the discharge of his official duties is casting aspersion on an officer of

the House. There is no difference between direct and indirect observation. He has directly hit against a responsible officer of the House and I, as a responsible Member of the House, take strong exception to it. I submit that in the interest of healthy democracy, it should be expunged.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): I have permitted the hon. Member to make an indirect reference for the simple reason that the Deputy Speaker and the Hon. Leader of the House are going to reply to the debate.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I think I need not get instruction of how to make a speech.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN): That you should not object.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I now conclude, Sir.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் சபையிலே இந்த அவையின் உதவித் தலைவரை பதவியிலிருந்து விலக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைப் பற்றி விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

டிசம்பர் 2-ம் தேதி நடந்த சம்பவம் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே விவாதிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. அதன் அடிப்படையிலே தான் இன்றையதினம் நாம் இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு அனுமதித்து இருக்கிறோம். டிசம்பர் 2-ம் தேதி அன்று சபை தொடங்கி அலுவல்கள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது திடீரென்று எதிர்த்தரப்பில் பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களுடைய ஒலிபெருக்கி நிறுத்தப்பட்டு, வேறு ஒரு சபை இந்த அவையிலே நடந்தது என்பதை அனைவரும் அறிவர். அது வெளியே உள்ளவர்களுக்கும் தெரியும். அன்றையதினம் நடைபெற்ற இந்த அவை நடவடிக்கை குறிப்புகளை பார்க்கிறபோது அம்மாதிரி இரண்டு அவைகள் நடந்ததாக இல்லவே இல்லை. ஆனால் அப்படி நடந்தது என்பது உண்மை.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படி நடப்பதற்குக் காரணமாக இந்த அவையின் உதவித் தலைவர் இருந்தார் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் அவர் பேரிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

சாதாரணமாக ஒரு அவைத் தலைவரையோ அல்லது உதவித் தலைவரையோ நீனைத்தபோதெல்லாம் மாற்றுவதற்கு, வெளியேற்றுவதற்கு தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்படுவது இல்லை. இந்த அவையிலே இதுதான் முதல் தடவை என்று கருதுகிறேன். 2-ம் தேதி நடந்த சம்பவம்—முன்னாலே பேசிய மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி குறிப்பிட்டது போல்—உலகத்திலே உள்ள பாராளுமன்றங்கள் எதிலுமே நடைபெற்று இராத ஒரு சம்பவம்.

இந்த அவைத் தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்களை அவைத்தலைவர் பதவியிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்காக இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை உண்டு. அதை மறுப்பதற்கோ அல்லது கூடாது என்று கூறுவதற்கோ யாருக்குமே தனியான உரிமை கிடையாது. அதை முடிவு செய்ய வேண்டியது இந்த அவை தான். 182 பேர் இந்த அவைத்தலைவர் வெளியேற வேண்டுமென்று விரும்புகிறபோது அவர் எப்படியிருக்க முடியும் என்ற வாதத்தைக் கிளப்பலாம். ஆனால் நான் சொல்வது 182 பேர் சேர்ந்து அவர் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதை, குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எப்படி மாற்றி, அவரே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று கூற முடியும்? அந்த உரிமை எதிர்த்தரப்பில் இருக்கும் எங்களுக்குக் கிடையாது. அவர் தலைவராக நீண்டகாலம் இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவும் இல்லை. நீங்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை இந்த அவை நிறைவேற்றினால் அவர் வெளியேற வேண்டியதுதான். அதிலே உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது.

ஆனால், அவரை வெளியேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட புரொசிஜர் அந்த முறை தவறானது என்பதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர அவரை எப்படி நீங்கள் அவைத்தலைவர் பதவியிலிருந்து விலக்கலாம் என்பது அல்ல. அவைத் தலைவராக இருக்கின்றவர் பேரிலே விலகவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம்

[மாற்றுத் தலைவர்] [1973 பிப்ரவரி 5

வருமானால், அதற்கு ஒரு தேதி குறிப்பிட்டு, அந்தக் குறிப்பிட்டத் தேதியில் வேறு ஒருவர் அந்த இடத்திலே உட்கார்ந்து அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான நிலை விதிமுறைகளில் இருக்கிறது. அன்றையதினம் 2-ம் தேதி அவை நடந்து கொண்டு இருந்தபோது, அவர் அரசின் பேரில் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறுவதற்கு முன்பாக, அவர் பேரில் வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் வைத்து தேதி குறிப்பிடுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார். அதை இந்த அரசு பொறுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஏனெனில் பெருவாரியான உறுப்பினர்கள் அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறபோது அந்தத் தீர்மானம் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட முடியாது. அன்றையதினம் நிறைவேற்றப் படலாம், அல்லது 2 தினங்கள் கழித்து நிறைவேற்றப்படலாம். அவசரப்பட்டு ஒரு முறைகேடான செயலை இந்த அவையிலே எற்படுத்த வேண்டுமா? இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கே ஒரு இழுக்கு ஏற்படும் நிலை 2-ம் தேதி ஏற்பட்டது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நாங்கள் வேண்டாம் என்று கூறுகிறபொழுது எப்படி அவர் சபைத் தலைவராக இருக்கலாம், என்று பேசலாம். ஆனால் அதற்கான முறைப்படி அவர்கள் வெளியேற்றப்படவேண்டும். அவ்வளவுதான் என்னைப் பொறுத்த அளவில், என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த அளவில் நாங்கள் கூறுவது. அவையிலே ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு செயல்பட வேண்டும். ஆகையினால் அதற்கான விதிமுறைகளை நிச்சயம் நாம் அனுசரிக்க வேண்டும். விதிமுறைக்குப் புறம்பாக எந்தக் காரியம் நடந்தாலும், அதை யார் செய்தாலும் தவறு தான். உங்கள் கையில் அதிகப்படியான உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவையினுடைய விதிகளுக்குப் புறம்பாக அரசு இயங்குமானால் அது தவறுதான். யார் செய்தாலும் தவறு தவறுதான். ஆகவே, அந்த முறையில் அரசுத் தரப்பிலே மிக மோசமான முறையிலே அன்றையதினம் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைத் தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் இந்த அரசின் பேரில் கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையின்மை தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு மதிப்பிற்குரிய இந்தச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களைக் கூப்பிட்டு, அவர்கள்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

பேச ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு இந்தச் சபையிலே அவையின் முதல்வர் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இடை மறித்து ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தார்கள். அப்படி முன்மொழிவது எந்த விதிக்குப் பொருத்தமானது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அதே சந்தர்ப் பத்திலே இந்த அவையிலே பேசிக்கொண்டிருந்த உறுப்பினர்களின் ஒலிபெருக்கி துண்டிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பேச முடியாமல் தடுக்கப்பட்டது, அன்றைய நடவடிக்கைகளை நாம் கூர்ந்து பார்க்கும்பொழுது முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு இம்மாதிரி ஒரு சம்பவம் நடைபெறுவதற்கான முன்ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கு வந்திருந்தார்கள் என்று தான் நான் முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இந்தச் சட்டப் பேரவையினுடைய அலுவலர்கள் சரியான முறையிலே அவர்களுடைய மனச்சாட்சியோடு இயங்குவதற்கு முடியாமல், இந்தச் சபையின் அவைத்தலைவருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்ய முடியாமல், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள், குறிப்பாக நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் சொல்வதைக் கேட்கும்படியாக, அவைத்தலைவர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்காமல், இவர்கள் தங்கள் பக்கம் அரசு சொல்வதைக் கேட்கும்படியான சூழ்நிலை அன்றையதினம் ஏற்பட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். அதன் காரணமாக ஒலி பெருக்கியை இயக்கிக்கொண்டிருந்த ஆபரேட்டர் அப்பொழுது பேசிக் கொண்டிருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு எம். ஜி. இராமச் சந்திரன் அவர்களுடைய ஒலிபெருக்கியை வேலை செய்யாமல் தடுத்திருக்கிறார்.

அவை முன்னவர் மாண்புமிகு நெடுஞ்செழியன் மதிப்பிற்குரிய உதவித்தலைவர் அவர்கள் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபொழுது, அந்தத் தீர்மானத்தை ஆமோதித்தபொழுது யார் தலைவராக இருந்தார் என்பது அந்த நடவடிக்கை குறிப்பில் இல்லவே இல்லை. அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த பிறகு, அதை ஆமோதித்த பிறகு தான் டெப்படி ஸ்பீக்கர் தலைமை வகிக்க முடியும். ஆனால், அந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபொழுது இங்கு அவைத் தலைவராக இருந்தவர்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 பிப்ரவரி 5

யார்? அந்த அவைத்தலைவர் இந்தச் சபையினுடைய அனுமதியை வாங்கிக்கொடுத்தாரா? இல்லை. தாகை எதேச்சையாக எழும்பி தான் முன்கூட்டியே தயார் செய்து வைத்திருந்த ஒரு ஸ்டேட் மெண்டை இங்கே படித்தார்கள் அவையின் முன்னவர் அவர்கள். படித்தவுடனே டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள் போய் அவர்களுடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்தார்கள். இதை இந்தச் சபை அனுமதித்ததா, இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபை ஆமோதிக்கிறதா என்று எந்தத் தலைவர் கேட்டார், அப்பொழுது தலைமை வகித்தவர் யார், எந்தத் தலைவர் சபையின் அனுமதியை வாங்கிக் கொடுத்தார்? எதுவுமே கிடையாது. ஒன்றுமே இல்லை. இது விதிக்கு முரணானது, நடைமுறைக்கு முரணானது என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும், தயவுசெய்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். என் இப்படி அவசரப்பட்டு முறைகேடான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்? உங்கள் கையில் தான் நிறைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களே? முறைப்படி காரியத்தைச் செய்து அதை நிறைவேற்றி இருக்க முடியுமே? ஏன் அகில் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? ஏன் முறைகேடான முறையில் இயங்க வேண்டும்? அதற்கு நீங்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். இம்மாதிரியான செயல் தங்களிடத்திலே பலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஒரு தரப்பில், ஆட்சியாளர்கள் தரப்பில், ஏற்படுமேயானால், இன்னொரு தரப்பிலும் அந்த முறைகேடான செயல் நடப்பதை யாரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ஒன்றினுடைய விளைவுகள் மற்றொரு விளைவை உண்டாக்கும்.

ஆகையினாலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த அவையினுடைய கௌரவம் பாதிக்கப்படாமல் நடக்க வேண்டியதில் ஆட்சித் தரப்பில் இருப்பவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். நடைமுறையிலே இந்த அவையிலே எதிர்த்தரப்பில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அதே மாதிரி அக்கறை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். இதற்கு மாறாக நமது மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்கள் இருந்தார் என்பதை அவர் மறுக்க முடியாது.

ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையினுடைய தலைவராக இருந்தாலும், உதவித் தலைவராக இருந்தாலும், அவைத் தலைவராக அல்லது உதவித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடனேயே அவர்கள் கட்சியினுடைய கண்ணோட்டத்தைவிட்டு

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவர்கள் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பொதுவான தலைவராக இருக்கவேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது, இந்த அவையிலே இருக்கிற பெரும்பான்மையான கட்சியான முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர்களோ அல்லது உறுப்பினர்களோ, யாரோ கூறினர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, குறிப்பாக அவை முன்னவர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தார் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக உதவித் தலைவர் அவர்கள் தலைமை தாங்கி இன்னொரு சபை இந்த அவையிலே நடத்தினது சொம்ப வருந்தத்தக்க ஒன்று, கண்டிக்கத் தக்க ஒன்று.

அடுத்தபடியாக, . . .

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

உதவித் தலைவர் அவர்கள் அன்றையதினம் எதிர்தரப்பில் இருப்பவர்களைப் பேச முடியாமல் தடுத்தார்கள். பாரையுமே பேச அனுமதிக்கவில்லை. எதிர் தரப்பிலே யார் என்ன சொன்னர்கள் என்று, நாங்கள் பேசுவதே யார் காதிலும் விழாமல் அரசுத் தரப்பில் இருந்தவர்கள் பேசியபொழுது ஒலிப் பெருக்கியின் வால்யூமை அதிகப்படுத்தி நாங்கள் பேசியது எதுவுமே யார் காதிலும் விழாத அளவுக்கு அன்றைக்கு இந்த அவையிலே ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தினர்கள். (குறுக்கீடு). வால்யூம் சொம்ப அதிகப்படுத்தப்பட்டது. நாங்கள் என்ன சத்தம் போட்டாலும், கேட்கவே இல்லை. எங்கள் பக்கத்தில் இருந்தவர்களுடைய காது களில் கூட விழ முடியாமல் தடுத்துவிட்டார்கள். இதற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர் உதவித் தலைவர் அவர்கள் தான். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அவையிலே உதவித் தலைவர் இருந்த பொழுது மற்றொரு பக்கத்தில் ஒரு அவை நடந்து கொண்டிருந்ததே, அதையாவது கட்டுப்படுத்துவதற்கு சக்தி படைத்தவர்களாக அவர்கள் இல்லை. அதை அவர்கள் நிறுத்தி விட முடியவில்லை. இங்கே ஒரு பக்கத்தில் சபை நடக்கிறது, இன்னொரு பக்கத்தில் ஒரு முறைகேடான சபை நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அப்படி இன்னொரு சபை நடப்பதை தடுப் பதற்குச் சக்தி அற்ற நிலையில் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலே மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்கள் இந்த

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 பிப்ரவரி 5

சபையினுடைய பாரம்பர்யத்திற்கும், கௌரவத்திற்கும் இழுக்கான முறையில் ஒரு செயலைச் செய்து, எல்லோருக்கும் மன சங்கடமான நிலையை இந்த அவையிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, எந்தக் காரணம் எப்படி இருந்தாலும், முறைகேடான செயல் இந்த அவையிலே நடைபெற்று இந்த அவையினுடைய கௌரவம் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதற்கு இந்த அவையினுடைய உதவித் தலைவர் காரணமாக இருந்தார் என்ற காரணத்திற்காக அவர் இந்த அவையின் உதவித் தலைவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும், அதற்கு இந்த அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று, அவைத்தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருக்கிற, மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானத்தை மிகக் கடுமையாக எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இன்றையதினம் இந்தத் தீர்மானத்தை . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to raise a point of order. Sir, the proceedings commenced with the Hon. Member Thiru Pazhanivelrajan as Chairman and now there is a change and suddenly you, Mr. Chairman, have taken the Chair. True it is, you are one of the hon. Members who have been empanelled as Chairman. But whether it would be in order when the proceedings are going on that there should be so frequent changes like this. That is the point I would like you to give a ruling from the Chair, Sir.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரை இங்கே எழுப்பி, வேறொரு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை வகிக்கலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் 'பானல் ஆஃப் சேர்மென்' அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

அந்தப் பட்டியலில் அறிவிக்கப்பட்டவர்கள் பேரவையில் தலைமை தாங்கி நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி 6 (1)-ன் படி

"At the commencement of every session or from time to time, as the case may be, the Speaker may nominate from amongst the members of the Assembly a panel of not more than six Chairmen any one of whom may preside over the Assembly in the absence of the Speaker and the Deputy Speaker when so requested by the Speaker or in his absence by the Deputy Speaker or in his absence also by the Chairman presiding : . . ."

THIRU R. PONNAPPA NADAR : So, it is one among the panel. Thank you, Sir.

* **திரு. கா. வேழவேந்தன் :** தலைவரவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்துக் கூறுவதற்கான காரண காரியங்களை முதலிலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் மூலமாக மிகப்பெரிய ஜனநாயகப் படுகொலையை இங்கே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முதன்முதலாக 234 பேர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட இந்த மன்றத்தில், சட்டமன்ற விதிகளின்படி 35 பேராவது குறைந்தபட்சம் ஆதரவு தெரிவித்தால் தான் இப்படிப்பட்டத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காகவே இன்றைக்கு புதுக்கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர், திடீரென்று கட்சியை எப்படி ஆரம்பித்தார்களோ அதேபோன்று திடீரென்று இந்த அவையிலே வந்து, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு உயிர் கொடுத்துவிட்டு வெளியே போய் விட்டார்கள். 'சட்ட மன்றம் செத்துப் போய்விட்டது, சட்ட மன்றத்திற்கு உயிர் இல்லை' என்று சொன்னவர்கள் இன்றையதினம் வியப்பூட்டும் வகையிலே திடீரென்று வந்து இந்தத் தீர்மானத்திற்கு உயிரூட்டிவிட்டு வெளியேறி இருக்கிறார்கள் என்பதை, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்களே, அதைப் போல உலகத்திலேயே காணாத, வியப்பான முறையிலே, சட்டமன்ற பாரம்பரியத்திலே இதுவரை நடைபெறாத வகையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 பிப்ரவரி 5

இன்றைக்கு துணைச் சபாநாயகர் மேல் இந்த நம்பிக்கை யின்மைத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். துணைச் சபாநாயகர் என்ன தவறு செய்தார்? எப்படி முறை கேடாக நடந்துகொண்டார் என்பதற்கான காரண காரியங்களை இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள் விளக்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை உயர்நீதி மன்றத்தின் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்கு வந்து, வழக்கறிஞர்கள் அதுபற்றிய காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அதன் பின்னால் உயர்நீதி மன்றம் தன் தீர்ப்பை ரிசர்வ் செய்து இருப்பதால், நான் மேலும் அதைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இரண்டாந்தேதி நடவடிக்கைக் குறிப்பை நீங்கள் பார்த்தால், யார் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே நடந்துகொண்டார்கள் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு நன்றாக விளங்கும். எடுத்த எடுப்பிலேயே அவை முன்னவர் அவர்கள் இரண்டாந்தேதி சபாநாயகர் வந்து உட்கார்ந்த உடன், 'முக்கியமான பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கேள்வி நேரத்தை ஒத்தி வைக்கவேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்குள்ளேயே அன்றைய சபாநாயகர் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் இன்று உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்களே அந்த இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு, அவை முன்னவர் அவர்களைப் பேசவிடாமல் செய்தது மட்டுமல்ல; அந்தத் தீர்மானத்தை ஓட்டுக்கு விட வேண்டுமென்று சொன்னார். அது எப்படிப்பட்ட பாரம்பரியம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குத் தெரியும். பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தும், சிலர் கேள்வி நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் வாக்களித்தார்கள். உடனே முன்னாள் சபாநாயகர் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு 'அவை முன்னவர் தீர்மானம் தோற்றது' என்று சொல்லி, கேள்வி நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்.

இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தின் குரல்வளையை நசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உடனடியாகச் சொன்னார்கள், 'கேள்விகளைக் கண்டிப்பாக எடுத்துதான் தீர

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வேண்டுமானால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று. உடனே கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவும் தயாராகி விட்டார்கள் முதலமைச்சரவர்கள். இது ஜனநாயகத்தை மீறிய செயல் என்று யாராவது சொல்லமுடியுமா? அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்திற்கு எதிராக, எதிர்க்கட்சிகளோடு சேர்ந்து, 'கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைக்கக் கூடாது' என்று முன்னாள் சபாநாயகரான மதியழகன் அவர்கள் சொன்ன உடனேயே அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, கேள்விக்குப் பதில் சொல்லத் தொடங்கிய நல்ல மரபிலே தான் இரண்டாந்தேதிய நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கி இருக்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பின்னால் என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த அவையிலே முறைப்படி அன்றிருந்த சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானம் வந்தது. அதற்கு முன்பே கூட, அன்றைய சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற 185-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் கையெழுத்திட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி கூரைமேல் ஏறி பேசிக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல், இங்கே அமர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்போது துணைத் தலைவர் மீது இன்று நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் விரும்பினால் அதைத் தள்ளிப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் அரசியல் நாகரீகத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் இருந்து கற்றுக்கொண்ட துணைத் தலைவர் அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்ல; கேள்வி நேரத்தை எவ்வளவு விரைவாக முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக முடித்துவிட்டு, 'என்மீது இந்த மன்றத்திற்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அவை முடிவு செய்யட்டும்' என்று சொல்லி வெளியே போயிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் முன்னாள் சபாநாயகர் மதியழகன் என்ன செய்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். தன்மேல் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்று தெரிந்த பின்னாலும், நாற்காலியிலே ஓட்டிக்கொண்டு 'நான் வெளியேற மாட்டேன்' என்று பிடிவாதமாக அமர்ந்துகொண்டிருந்தார். அவை முன்னவர்

[திரு. கா. வெழிவேந்தன்] [1973 பிப்ரவரி 5

அவர்களின் தீர்மானம் வந்தவுடன் ஒட்டுமொத்தக் குரலில் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்ன பிறகு, தன் மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படியும், நம்முடைய சட்டமன்ற விதிகளின்படியும் ஓட்டெடுப்பின் மூலம் அறிந்தவுடனே வெளியேறியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக தன்மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்படுவதை முன்னுள் சபாநாயகர் விடாப்பிடியாக தன்னுடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து, கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால், துணைச் சபாநாயகருக்கு வேறு நாற்காலி போடக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினன் என்ற வகையிலே, இந்த ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கிற குடிமகன் என்ற அளவிலே, ஒரு கருத்தை சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். எப்பொழுது சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானம் வந்திருக்கிறதோ, அவர் மீது அது பற்றி விவாதிக்கப்படுகிறதோ அப்பொழுது அவரே நாகரீக மாக வெளியேறவேண்டும். அந்த இடத்தை அவர் காலி செய்ய வில்லை என்றால், எந்த இடத்திலாவது ஒருவர் உட்கார்ந்து கொண்டு காரியங்களை நடத்தியாக வேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், உலகத்திலே இருக்கிற ஜனநாயகத்தைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே பேசப்படுகிறது— சாதாரணமாக அது பாராளுமன்றக் கூட்டமாக இருந்தாலும், சட்ட மன்றக் கூட்டமாக இருந்தாலும் அந்தக் கூட்டத்தினுடைய மெஜாரிட்டி என்ன நினைக்கிறதோ அந்தக் கூட்டத்தின் பெரு வாரியினர் யாரை நியமிக்கிறார்களோ அவரை வைத்துக்கொண்டு கூட்டத்தை நடத்துவது என்பது சாதாரண ஒரு எளிய விதி யாகும். அந்த வகையிலேதான் முன்னுள் சபாநாயகரின் மீது கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த அவையின் ஒரு பகுதியிலே உட்கார்ந்து கொண்டு நடத்தினார்கள்.

முறைப்படி, விதிகளின்படி என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், யார் அங்கே பிரசைடிங் ஆபிசராக உட்கார்ந்துகொண்டு யாரை பேச அழைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் ஒலிபெருக்கி அனுமதிக்கப்படும். அந்தத் தீர்மானத்திலே கலந்து கொண்டு பேசிய எனக்கு ஒலிபெருக்கி வேலை செய்தது. அதே நேரத்திலே

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

திருமதி அனந்தநாயகிக்கு வேலை செய்யவில்லை என்றால். காரணம் அந்த பிரசைடிங் ஆபீசரிடம் தான் பேசுகிறேன் என்று அவர் சொல்லவில்லை என்பது தான். அப்படி சொல்லி இருப்பார் களேயானால், நிச்சயமாக அவருடைய ஒலிபெருக்கி கூட வேலை செய்திருக்கும். ஆனால், என்ன நடந்தது? எந்தத் துணைச் சபாநாயகர் உட்கார்ந்து பெயரை கூப்பிட்டாரோ, அவருக்கு எதிராக பேசப்படுகின்ற பேச்சாளரை தலைவர் அவர்கள் பேசச் செய்து, இருவரும் கூட இருந்தே பேசிக் கொண்டிருந்தார் கள். இப்பொழுது கூட நான் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். யாராவது நான் பேசுவதை விரும்பாதவர்கள் வேறு விவகாரங் களிலே கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் இந்த அவையிலே எழுந்து பேசிக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், அங்கே இருக்கக் கூடிய ஒலிபெருக்கி கூட சப்தம் போடவேண்டும் என்ற நிலைமை வந்தால் என்ன ஆவது? அது ஜனநாயக முறையாக இல்லாமல் சந்தைக் கடையாக மாறும். அந்த வகையிலேதான் பிரசைடிங் ஆபிசராக இருந்த துணைத் தலைவர் தன்னிடம் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்தவர்களின் பெயரைக் கூப்பிட்டார். அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியிருக்கிறது. டிசம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதிய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் தெரியும், இங்கே இருக்கும் ஏ. ஆர். பெருமாள் அவர்கள் போலை முன்னவர் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை ஓட்டெடுப்பு மூலமாக முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, அதன்மீது 176 பேர்கள் எழுந்து நின்று இந்த மன்ற சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு தான் இந்த அவை அன்று கலைந்திருக்கிறது. ஆகவே, எல்லாம் முறைப்படி நடந்திருக்கிறது என்று நீதி மன்றத்திலே நாங்கள் வாதிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இது எல்லாம் மக்கள் மன்றத்திற்கும் தெரிந்திருப்பதால், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இந்த அவையின் பொன்னை நேரத்தை வீணாக்கு வதை கண்டித்து அமைகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Chairman, I rise to support the Motion of No-Confidence which has been tabled against the Deputy Speaker of this Assembly. There are many valid points in support of the motion and I would seriatim refer to them in this Honourable House. First I may say that on the 2nd December 1972, there had been parallel proceedings and that has

not been controverted by any one, but it has been confirmed by the printed proceedings circulated to us. Usually, the proceedings of the House, the Official Report, is covered by Rule 234 of our Assembly Rules. With your permission, Sir, I may be permitted to read that rule and that rules says :

' An Official Report of the proceedings of the Assembly shall be published under the supervision of the Secretary and shall be made available to every member. '

True it is, the official report has now been printed and made available to the members; but the procedure to be adopted for printing and the procedure that precede the printing have not been complied with in the instant case. I was present here on that day and I think it should be round about 2 o'clock when I left the Chamber. I know what transpired inside this House and I was an eye witness. But even if we should say that something wrong had transpired inside this House, that does not find a place in the official report which has been printed and circulated to us. Several times I rose up and said that the proceedings then taking place under the chairmanship of the Deputy Speaker was not regular, valid and as per the Constitution and Rules. But curiously enough. Sir, nothing of it finds a place in the officia lreport of that day. I have been reading it and I can say this much. It may be contended that that there is only one proceedings so far as this Assembly is concerned. Sir, we were sitting in the opposition and had been saying so many things and witnessing what transpired on that fateful day. It is a disgrace to democracy and I would say that democracy has been raped inside this House and on the floor of this House on that day and the Deputy Speaker was a silent spectator of all that happened here. He could not do anything and he has been acting according to the dictates of the ruling party. It may be argued that they are the party-men; but even though the Speaker and the Deputy Speaker have been elected at the behest of the ruling party, they have also to discharge a Constitutional function and responsibility. The question whether the Deputy Speaker has done so is a matter which has to be considered. I say that there has been violation of procedure and rules have been violated in its abundance. It has been flagrantly violated and on that score, the Deputy Speaker has no power to continue to hold his office. That is my first contention, Sir.

The proceedings have been edited and purposely done so, at the behest of the ruling party. What is printed as having transpired inside this House on that day is a misnomer, if I may use that expression. Sir, we have been denied the right to speak. The Deputy Speaker called certain members to speak, but nobody was audible, as there was quite a large volume of the mike inside the House and what was said by hon. Members were not audible except for what is printed in these proceedings, and whatever was said from the Opposition benches has been characterised as '*Koochal Kuzhappam*' in this official report. Are we school-boys just to raise '*Koochal Kuzhappam*'? That is a question which I would put before this House. Sir, we were treated as school-boys on that day. Not only were we treated as school-boys, there was so much of officialdom and there has been so much of executive interference in the legislative work inside this House that we could not function as Opposition. That is the reason why I say, cry halt to all these undemocratic methods. I would once again reiterate that the Rules and Constitutional provisions have been violated very flagrantly.

Sir, I would just invite the attention of this House to a rule regarding strangers, that is, rule 238 of our Assembly Rules. That rule says:

'The admission to the Assembly Chamber of strangers and officials during the sittings of the Assembly shall be regulated in accordance with regulations made by the Speaker.'

Now, Sir, what happened on the 2nd of December is a question which I am going to ask for an answer. We approached the office for visitors' pass. But we were told that no visitors' pass would be issued. I then approached the Secretary and asked him whether permission had been denied to any visitors and the Secretary said that he was powerless, because he had been asked not to entertain any visitors. But when I entered this House, there were in the visitors' galleries numerous persons. I say and I charge the Government that a large number of D.M.K. partymen were in the galleries and inside the House, that is, inside the precincts of this House. What were they doing? Many members of the Upper House were sitting, of course in the seats allotted to them. But what did they do? That is the question which I am going to answer. One hon. Member, I do not want to mention his name,

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 5

an hon. Memer of the Upper House, a Senior Member of the Upper House, a top member of the Ruling Party had been behaving not quite properly inside the precincts of this House. He was saying things and members of the opposition were threatened and terrorised by him. He used certain words which I do not want to repeat in this House. Does it speak well of the ruling party? I say and charge that the ruling party has been responsible for all this lawlessness and untoward incidents inside this House on that day.

We could not discharge our functions as legislators with an amount of ease and freedom which we should enjoy. Sir, such a thing should not be repeated and it does not speak well and it does not augur well so far as democracy is concerned.

Now the whole proceedings that has happened on 2nd December 1972 has been questioned in the High Court and I do not want to enter into details. Sir, what has been done on the 2nd December is another matter which has to be considered by the Members of this House.

The resolution for the removal of the Speaker did not have the requisite number of days of notice and that is the next point which I am going to urge. Fourteen days ' clear notice is mandatory. After the prorogation of the House and after resummoning 14 days will have to be reckoned with. Now so far as the Constitutional provision is concerned, Article 179 (*c*) and the proviso are mandatory. It says—

A member holding office as Speaker or Deputy Speaker of an Assembly—

(*c*) may be removed from his office by a resolution of the Assembly passed by a majority of all the then members of the Assembly :

Provided that no resolution for the purpose of clause (*c*) shall be moved unless at least fourteen days ' notice has been given of the intention to move the resolution . . '

So, if 14 days ' notice is not complied with, it is a flagrant violation of the Constitution. Also on that particular day, a chair has been specially brought and the Deputy Speaker was sitting and conducting parallel proceedings. It is unheard of in the history of

democracy that such parallel proceedings should happen inside the Tamil Nadu Legislative Assembly. The Tamil Nadu Legislative Assembly has been known for its impartiality and integrity and it was considered to be a model Legislature.

I think, Sir, this is not West Bengal or any other State Legislature where there would be frequent quarrels. But here on 2nd December 1972 parallel proceedings were conducted and two Presiding Officers were here and this does not speak well of us. The Speaker had expunged the proceedings conducted by the Deputy Speaker and the Deputy Speaker in turn was expunging the proceedings conducted by the Speaker. But all these things are curiously enough absent in the official report that has been printed and circulated to us. Sir, the whole proceedings may be stated to be sacrosanct because we prayed in the court that Article 212 of the Constitution is supreme. I would invite the attention of the hon. Members to Article 212 of the Constitution. What does it say? It says—

' (1) The validity of any proceedings in the Legislature of a Legislature shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure.

(2) No officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers. '

The proceedings which transpired after 12 o'clock on 2nd December has been engineered and hatched by certain officers and that is a charge which I am going to level. At the behest of the ruling party that was hatched. I would say that because of the immunity granted under Article 212 the whole procedure has been violated.

What prevented the ruling party from following the procedure now adopted, in the case of the removal of the Speaker on 2nd December 1972? According to me, it was the ' No Confidence Motion ' against the Ministry that had been discussed on that day and that was going on, and on the ' No Confidence Motion ' several Members spoke. Members belonging to A.D.M.K., Dr. Hande, Thiru K. T. K. Thangamani, Thiru J. James and many other

[Thiru R. Ponnappa Nadar] *[1973 பிப்ரவரி 5*

Members participated in the discussion but there is absolutely nothing in the printed record. There was mention only ' koochal ' and ' kuzhappam '. This has been done because there is a legal immunity that anything happening inside the House cannot be questioned in a court of law. But does it speak well of the functioning of democracy? I would say that the ruling party in conjunction with the Deputy Speaker has hatched this conspiracy. The villain of the piece is the Deputy Speaker who has walked into the trap of the ruling party.

THIRU N. GANAPTHY : On a point of order. The hon. the Leader of the Congress (O) Party, in the course of his speech, used the expression ' villain of the piece '. Is it parliamentary?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I think my hon. Friend has read Shakespeare's novels and there such roles were depicted and there are certain Members who have acted that role. Perhaps that has entered into the minds of the hon. Member who has raised the point of order.

So far as the proceedings are concerned, I would even now contend that it is not valid and binding. The whole thing is illegal. The proceedings that transpired after 12 o'clock will have to be ignored. That is my next point. We are awaiting the ruling of the court in regard to this matter and I do not want to say anything more about it.

Sri, the ruling party has been contending that the motion for the removal of the Deputy Speaker has been taken up without delay. But has the provision of Article 181 (2) of the Constitution been complied with, is the next point to be considered. Article 181 (2) says—

' The Speaker shall have the right to speak in, and otherwise to take part in the proceedings of, the Legislative Assembly while any resolution for his removal from office is under consideration in the Assembly and shall, notwithstanding anything in Article 189, be entitled to vote only in the first instance on such resolution or any other matter during such proceedings but not in the case of an equality of votes. '

*1973 பிப்ரவரி 5]* [Thiru R. Ponnappa Nadar]

This has not been complied with. You have got the brute majority but you have taken the oath to uphold the dignity of the Constitution. The officers who have been responsible for this, have not upheld the glorious traditions. They have not followed the principles enunciated in the Constitution.

I think the Deputy Speaker has not followed the rules of how to conduct parliamentary proceedings. There has been violation of the relevant Articles of the Constitution. The Speaker has not been given an opportunity to speak. He has not been asked whether he is willing to speak on the motion. Of course there were parallel proceedings but in the records the speeches made by members of the Opposition are not at all found. If a perusal of the report of 2nd December is made, it is only a mockery as it were because it is an edited speech that has been printed. I say this with all the responsibility that I can command and I say that this sort of thing should not be repeated. Once it has happened. It is most unbecoming of Members of this House to be treated like this. The Opposition will have to be fearless. They should be treated with all the respect they deserve. But what happened? They were not at all properly treated.

One other incident I have to refer to. After some of us were dispersing, from the corridor leading to Chief Minister's room, and also from another corridor, chapals were hurled at certain individuals. Does this speak well of us? That is what I want to ask. The Hon. Chief Minister was just saying in this House that somebody connected with some party, that is the organising secretary of the A.D.M.K. was showing chapals on somebody and that was the reason why there has been rain of chapals, on the persons passing along. Does this speak well of Tamil Nadu Assembly? Does it speak well of the Ruling Party? Such kind of treatment is unknown in parliamentary history. In British Parliament we have heard the Speaker had been manhandled. We have been protected. We thought that the Speaker here would have been manhandled by members of the ruling party on that day. But thank God, nothing happened inside the House. But what has happened subsequently? As soon as the Speaker entered the Chamber, his board had been removed by the ruling party. Simply because his name is there, what is the harm? Does it speak well of the officers to remove the board at that time, before the gazette

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 பிப்ரவரி 5

notification has been made? All these things had happened. These are things which should not be tolerated by any civilised society. That is the point I want to make. These things should not be repeated. That is the reason why we say the Deputy Speaker has failed to discharge his duties, his functions enshrined in the Constitution. He has on the other hand violated the Constitution. So I maintain he has no right to continue in office and that be should be removed. When you are holding lofty principles enunciated by Anna and when this Government has given the motto 'vaimaye vellum' may I ask, "are you following that principle? The principle enunciated by your leader" I again say that the rights and duties of members will have to be protected. To-day D.M.K. is in power. Tomorrow some other party may come to power. In maintaining democratic values, we have failed in an abundant measure. So I say that the Deputy Speaker has vacated the confidence reposed in him by the members of the House. So it is, we say that he should be removed. With these words I conclude.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி):** மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்னும் 10 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அவை முன்னவர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே, துணைத் தலைவர் பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார். அதற்கு அடுத்து தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே, இனி பேச இருக்கிற உறுப்பினர்கள் 5 நிமிடத்திற்கு மேல் போகாமல், தயவு செய்து அதற்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I make a submission? The number of speakers from the Ruling Party may be limited.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி):** எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் 8 பேர் பேசுகிறார்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இரண்டு பேர் பேசுகிறார்கள். அந்த இரண்டு பேரிலே ஒருவர் பேசிவிட்டார். இன்னும் ஒருவர்தான் பேச இருக்கிறார். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் 5 நிமிடத்தில் பேசி முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** இங்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையிலே குறைவாக இருக்கிறார்கள். நேரத்தையும் குறைவாகக் கொடுத்தால், எப்படி கருத்துக்களைக் கூறமுடியும்?

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி):** சட்ட மன்றத்தில்தான் எண்ணிக்கை குறைவே தவிர, கொடுக்கின்ற வாய்ப்பில் எதிர்க்கட்சிகளுக்குதான் அதிகம்.

**திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு விரோதமாக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த பதவி விலக்கல் தீர்மானத்தை நான் கடுமையாக ஆட்சேபித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்லிட விழைகின்றேன். இந்த விலக்கல் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு, சபையினுடைய மரபுப்படி, போதிய எண்ணிக்கையைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் பட்ட பாடு இருக்கின்றதே, அது பெரும்பாடாக இருக்கிறது. அவர்கள் பட்ட பாடு சாதாராண பாடு அல்ல. செத்தவர்களை எல்லாம் கூட உயிர்ப்பித்து அவர்கள் இந்த அவைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பரிதாபத்திற்குரிய அந்த நிலையைக் கண்டு. . .

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** செத்தவர்களை கொண்டு வந்தார்கள் என்றால், எந்த அங்கத்தினர், செத்தவரைத்தோண்டி, உயிர்ப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அர்த்தம் தெரியாமல் செத்தவர் என்று சொன்னால் என்ன பொருள் என்று கேட்கிறேன்.

**திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்:** ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். எங்களைப் பொறுத்த அளவில், சட்டமன்றம் செத்து விட்டது என்று அவர்கள் கூறிய காரணத்தினால் செத்தவர்கள் வந்தார்கள் என்று அர்த்தத்தில் கூறியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

**திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய தீர்ப்பினைச் சொல்வதற்கு முன்னதாக என்னுடைய கருத்தையும் சொல்ல விழைகின்றேன். இந்த அவையிலே நான் செத்தவர்கள் என்று சொன்னதைப் பற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் எழுப்பிய ஆட்சேபத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். அவர்களுடைய இந்த நல்ல எண்ணத்தை நான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1973 பிப்ரவரி 5

பாராட்டுகின்றேன். இருப்பவர்களைப் பற்றி, செத்தவர்கள் என்று சொல்லலாமா என்று அவர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கவலையைப்பற்றி இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இந்த அவையே செத்து விட்டது என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் இவர்களெல்லாம் எங்கே இருந்தார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அவையே செத்து விட்டது என்று சொன்னார்கள்.

**திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்:** ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், இந்த அவை செத்து விட்டது என்று யாரோ வெளியிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதலால், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள், உரிமைப் பிரச்சினை, எழுப்பவில்லையென்ற வகையிலே இவர் கூறியிருக்கிறார். இந்தமாதிரி யாராவது சொல்லியிருந்தால், அதை இந்த அவை உரிமைக் குழுவிலே கொண்டு வருவது பொருந்தமாக இருக்கும். ஆதலால், இப் பொழுது விவாதத்திலே அதைக் கொண்டு வருவது நியாயமல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி):** மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கருத்து வரவேற்கத்தக்கது. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுது செத்தவர்கள் என்று சொன்னது, இந்த மன்றம் செத்து விட்டது என்று சொன்னவர்களை என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் அவர்களை செத்தவர்கள் என்று குறிப்பிட வேண்டாம். பாவம், வாழட்டும்.

**திரு. எம். ஏ. லத்தீப்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்தை, அதிலும் குறிப்பாக என் பெருமதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களெல்லாம் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் சொன்ன கருத்து உதவியது என்ற முறையில் அதை மேலும் தொடராமல் விட்டுவிட்டு, அந்த வார்த்தையை யாரையும் செத்தவர்களாக நினைத்துச் சொல்லவில்லை; செத்தவர்கள் என்று தாங்களாகவே அறிவித்துக் கொண்டவர்கள்தான் இந்தத் தீர்மானத்திற்காக 35 பேர்களைக் கொண்டு வாக்கு கூடிய நிலையிலே பெரும் பாடுபட்டு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சில உறுப்பினர்கள் இந்த அவைக்கு வந்து விட்டு சென்றிருக்கிறார்கள். நான் கூட நினைக்கிறேன், அந்தக் கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கிறவர் இந்த அவைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று அழைக்கப்பட்ட நேரத்தில், 'அந்த அவை தான் செத்து விட்டது, நான் அங்கு போக மாட்டேன்' என்று சொல்லியிருக்கக் கூடும். அப்படிச் சொல்லியிருந்தும், ' இல்லை, இல்லை, வாழ்கிறது, நாங்கள் போய் பார்த்து வருகிறோம்' என்று சிலர் வந்து விட்டு, இந்த அவை வாழ்கிறது என்று தெரிந்துகொண்டு, திரும்பி அவர்களுடைய தலைவரிடம் சென்று, அந்த அவை வாழ்கிறது, இந்நேரம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, நாங்கள் கூட அங்கே சென்று அவை வாழ்கிறதா என்று பார்த்து, வாக்களித்துவிட்டு வருகிறோம், நீங்கள் அதுமாதிரி சொன்னால் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம்" என்று இங்கே இருக்கிற சில உறுப்பினர்கள் சொல்லாமல் சொல்லியதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கின்ற பிரச்சினை நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இரண்டாம் தேதி நடந்துகொண்ட முறையைப் பற்றி நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் என்னுடைய சீனியர் திரு கே. டி. கே. தங்கமணி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள் மற்றொரு சீனியர் ஆன திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அவர்களுக்கே உரிய சட்ட நுணுக்கங்களோடு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு கடுமையான மறுப்பாகவோ, அல்லது கண்டிப்பாகவோ இதைச் சொல்லவில்லை, என்னுடைய சீனியர்கள் என்ற முறையிலே நான் சில நுணுக்கங்களை நான் ஒரு ஸ்டூடன்ட் ஆப் லா என்ற முறையிலே சில கேள்விகளை எழுப்ப விழைகிறேன்.

எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. கடந்த கூட்டத் தொடருக்கு முன்பு நடைபெற்ற கூட்டத்தில் அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானம் வந்தபொழுது அப்பொழுது சபாநாயகராக திரு. மதியழகன் அவர்கள் இந்த நாற்காலியிலே உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை எந்த நாள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றிச் சட்டமன்றம்தான் குறிப்பிட வேண்டும். எந்த நாள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்ட

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1973 பிப்ரவரி 5

பொழுது நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் **சொன்னார்கள், ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு நல்ல இலக்கணத்தை** வகுப்பது போல் எடுத்துச்சொன்னார்கள், இந்த அவையிலே இந்த அமைச்சரவைக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லை என்று கூறுகின்ற தீர்மானம் வந்திருக்கிறது, இந்நிலைமையிலே வேறு எந்தக் காரியத்தையும் எடுத்துக்கொள்வது சரியல்ல, முதன் முறையாக அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இன்றைக்கே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று அந்த நேரத்திலேயே அவர்கள் தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அமைச்சர வைமீது கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்வதைப்பற்றி அத்தகைய கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கும்பொழுது இந்தச் சபையை நடத்திச்செல்கின்ற தலைவர், தமக்கு விரோதமாக பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் கையெழுத்திட்டு அறிவிப்புத் தந்து, தாம் பதவி விலகவேண்டு மென்று கோரியிருக்கிற நேரத்தில் அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள மறுப்பது எப்படி சபையினுடைய மரபாகும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) பத்து நிமிடங்கள் எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இன்னும் பத்து நிமிடங்களாவது நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இன்னும் பத்து நிமிடங்களாவது தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. விராசாமி) : திரு. லத்தீப் அவர்கள் விவரம் தெரிந்தவர்கள், ஒரு நிமிடத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் உட்கார்ந்துவிடவேண்டுமென்றால் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, நேரம் தரவேண்டும்.

இந்த மன்றத்தினுடைய மெஜாரிட்டி ஓபினீயன் என்ன என்பதைப் பார்த்து நடந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் நல்ல முறையில் பதில் அளித்தார்கள். நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்பதைப் பார்த்து

*1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]*

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் என்று அன்றைக்கு யார் இருந்தார்களோ, யார் அன்றைக்கு சட்ட மன்றத்தால் அனுமதியளிக்கப்பட்டார்களோ, அவர்கள் அழைத்த உறுப்பினர்களுக்கு ஒலிபெருக்கி வேலை செய்தது. இந்த நிலை மையை மறந்துவிட்டு ஏதோ இரண்டு மன்றங்கள் நடந்தன, பேர லல் அசெம்பிளி நடந்தது என்று சொல்வது எல்லாம் உண்மைக் குப் புறம்பானது. அப்படிச் சொல்வது இந்த மன்றத்தினுடைய உயர்வுகளையும் சிறப்புகளையும் தாழ்த்திவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவை என்பது எது ? அவை என்றால் உறுப்பினர்கள் மட்டும்தான் அவையா ? உறுப்பினர்களாக இருந்துகொண்டு, எக்ஸிக்யூடிவ் ஆக இருக்கும் அமைச்சர்களும் சேர்ந்ததான் அவையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

In Democracy, in Parliamentary Democracy, the Legislature is the body which enacts rules and which also enacts Acts and all the Bills are piloted by the Executive and without the Executive, the Legislature is simply a legal body without life. Without the Executive the Legislature can only be a constitutional body without life. That is the constitutional body, no doubt, but the soul and that which gives life to the legislature is the executive, because all the Bills are piloted only by the executive. Therefore without there being an executive, there cannot be any legislative work and there cannot be any potential character of the legislative work. So, therefore, on that particular day, with the backing of the majority of the members present here in this House, the entire Executive from the Chief Minister to all others stood on a particular side and that was presided over by the Deputy Speaker who was duly proposed by the Leader of the House. Well, the Leader of the House is one who leads and not the one who is led. That is the essential character of a leader and it is the business of the Leader to see that the House is led towards meeting the democratic aspirations and accordingly the Leader of the House led this House towards the fulfilment of the democratic aspirations, subject to the backing of the majority of the members in this House. So, therefore, if anybody thinks or says that there was a parallel Assembly, it was an Assembly without the executive. How can there be an Assembly without there being an executive which has to pilot Bills or move resolutions. On that day the resolution moved was proposed by the Leader of the House and under the

relevant provisions of the rules. Therefore all the rules are made by the House, all the rules are changed by the House, all the rules are modified by the House, all the rules are regulated, rationalised and altered by the House. The House alone is the competent authority to see that rules are framed to govern the activities of the House. that rules are framed in such a manner and handled in such a manner as to further the cause of democracy and further the legislative activity according to the aspirations of the people of the State. So, therefore, I submit, Mr. Chairman, that what happened on the 2nd of December was only a step to save democracy, a step to prevent the murder of democracy by the then Speaker, the Respected Mr. K. A. Mathialagan who against the wishes of this House and against the proposal of the Leader of the House occupied the Chair without there being any sanction of the House. So it is the business of the leader of the House to do such things as to regulate the House in a proper manner.

If on the other hand the Leader of the House had not done so then, he would have failed in his duty cast on him by the relevant provisions of the rules. That is my submission, Mr. Chairman. What I submit is this· Let us not indulge in bickerings and do things which will create a wrong impression about this House in the minds of the public at large. There was no parallel House and as such, I submit that the way in which the House was conducted on the 2nd December was perfectly constitutional, perfectly valid and was within the legal limit and I submit that is the only thing which I would like to submit.

Finally, the question was raised by my learned Friend, Thiru Marimuthu as to how a Presiding Officer can be elected without there being any other person who could conduct the election. I would invite his attention to clause 2 of Article 180 which says :

" 180 (2) : During the absence of the Speaker from any sitting of the Assembly the Deputy Speaker or, if he is also absent, such person as may be determined by the rules of procedure of the Assembly, or, if no such person is present such other person as may be determined by the Assembly, shall act as Speaker ".

So, in the case of the Deputy Speaker or in the case of any person from the panel of Chairmen, the then Presiding Officer can ask him to occupy the Chair. Suppose nobody is available when he leaves

*1973 பிப்ரவரி 5]* [Thiru M. A. Latheef]

the Chair. Option is given to the House under sub-clause (2) of Article 180 of the Constitution to have a new Chairman elected by the House on the spot. Then during that time who is to preside? It is under the same provision of the constitution, the Honourable the Leader of the House proposed the name of the Deputy Speaker to occupy the Chair to perform the duties of the then Speaker, Thiru Mathialagan, who had flagrantly violated the Constitution, murdered democracy and he also questioned the very sanctity of the House. Therefore, I oppose this resolution moved by the learned and respected leader of the Communist Party, Thiru K. T. K. Thangamani.

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** *தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே அரசியல் கட்சிகள்தான் இரண்டாகப் பிளக்கின்றன என்ருல் டிசம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதி சட்டசபைகூட இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டு, சபாநாயகர் கதியும் அப்படி ஆகிவிட்டதே என்று தமிழக மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்ருல் தமிழகத்திற்கு என்றைக்கும் ஒரு பண்பாடு உண்டு, மரபைக் கட்டிக் காக்கின்ற பண்பாடு உண்டு. சென்னையிலே உள்ள சபாநாயகர் என்று சொன்னல் பிற மாநிலங்களிலே உள்ள சபாநாயகர்களைவிட உயர்ந்தவர், மரபைக் கட்டிக் காப்பவர் என்ற நல்ல பெயரை எடுத்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிலை கிடையாது என்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.*

*அதுமட்டுமல்ல, கனம் துணை சபாநாயகரவர்களின் நன்மைக் காகத்தான் இப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மறந்துகூட அந்த இடத்திற்கு நீங்கள் போகாதீர்கள் 1967-லிருந்து அந்தப் பதவியை வகித்து வந்தவர் அமைச்சராகிவிட்டார். பிறகு வந்தவர் மறுபடியும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகும்கூட மரபைக் காப்பாற்றுவதற்காகக்கூட சபாநாயகராகப் போடப்பட வில்லை. பிறகு வந்தவருக்கு என்ன ஆயிற்று என்பது தெரியும். லத்தீப் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி கான்ஸ்டிட்யூஷன் புரொவிஷன்* If the Speaker is absent, the Deputy Speaker can preside. If the Deputy Speaker is absent some other person elected can preside. *என்று இருக்கிறது. அன்றைக்கு என்ன அவர் ஆப்சென்ட்டா அவர் இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதா? அவ்வளவு பெரிய உருவமாக உட்கார்ந்திருந்தாரே, அது தெரியாமல்*

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 5

போய்விட்டதா? அவர் ஆப்சென்டாக இருந்தார் என்றால் சரி. அவர் இருக்கும்பொழுதே சர்வ சாதாரணமாக துணை சபாநாயகர் நடத்துவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு 180 பேர் உங்கள் பக்கம் இருக்கின்றபொழுது இந்தச் சட்டசபையின் மரபைக்காக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. சாதாரண மெஜாரிட்டியாக இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை இன்றைக்கு நாங்கள் 'ரெகக்னைஸ்ட் ஆப்போசிஷன்' என்றுகூட ஒரு கட்சி அந்தஸ்து இல்லாமல் எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கும் பொழுது மரபைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கு அதிகமாக உள்ளது.

உங்களிடம் 180 பேர் இருப்பதால் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், சட்டசபை விதிகளையே தூக்கியெறிந்துவிட்டு செய்யலாம் என்றால் ஜனநாயகம் உங்கள் கையிலே என்ன பாடுபடுகிறது என்பதை மக்கள் எடைபோடாமல் இருக்க மாட்டார்கள். எனக்கு முன்னால்பேசிய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதைப்போன்று, கூச்சலும், குழப்பமும் என்று அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். இது நேர்மையா, நியாயமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். 180 பேர் உங்கள் பக்கம் இருக்கும்பொழுது சபாநாயகரை சரியான முறையில் நிக்கியிருக்கலாமே. ஏன் அவசரம் காட்ட வேண்டும்? ஏன் இந்தச் சதித் திட்டம் என்று புரியவில்லை. சட்ட அமைச்சரவர்களுக்கூட எங்கேயோ பேசியதாகப் பார்த்தேன், மைலாப்பூரிலே சதித் திட்டம் தீட்டினார்கள், அந்தச் செய்தி எங்களுக்கு வந்துவிட்டது, நாங்கள் திடீரென்று தயாராகிவிட்டோம் என்று பேசியிருப்பதாகப் பார்த்தேன். யார் என்ன சதி தீட்டினார்கள்? எண்ணிக்கையிலே அதிக எண்ணிக்கை பலம் உள்ள நீங்கள் 14 நாட்கள் நோட்டீசைக் கொடுத்து, எதிர்க்கட்சிகாரர்களுக்கும் அந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பி, பிறகு எல்லோரையும் விவாதிக்கச் செய்து, அந்த சபாநாயகர் ஏன் நம்பிக்கையை இழந்தார், என்ன நம்பிக்கையை இழந்தார் என்று விவாதித்து இருந்தால் பின்னால் வரும் சபாநாயகர்களும் தவறு செய்யாமல் இருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கும். அந்த வாய்ப்பை நீங்கள் கொடுக்கவில்லை. யார்மேல் குற்றம் சொல்கிறீர்களோ,

' principles of natural justice and equity '

என்பதற்கு ஏற்றாற்போல், அவர் இந்தக் காரணம் சரியா, தவறு

என்று கூறுவதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே
' he has the right to reply.'
என்று இருப்பதையும் மறுத்தீர்கள். இப்படி அரசியல் சட்டத்தின் முறையையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, சபை விதிகளையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டு 180 பேர் கையில் இருப்பதால் நாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம் என்று ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்தால் அதைப்பற்றி ஆளுங்கட்சியினர் சிந்திக்க வேண்டும். இது மக்களுக்கும் ஒரு நல்ல பாடம். இப்படி 180 பேரை ஒரே கட்சியில் அனுப்பினால் நாளைக்கு சபாநாயகரின் உரிமையைக்கூடப் பாதுகாக்க முடியாது என்ற அவலநிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று மக்களுக்கு ஒரு நல்ல பாடம்.

சபாநாயகர் என்றால் பாரபட்சம் இல்லாதவர்.
without fear or favour
பயமின்றி, தம் கடமையைச் செய்து, நல்ல மரபை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கும்பொழுது இப்படி ஆளுங்கட்சியினருக்கு எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்பதால், சபாநாயகர் சீட்டிலே உட்கார்ந்து இருக்கும்பொழுது அவர் ஆப்சென்ட் என்று மற்றொருவரைக் கொண்டுவந்து உட்கார வைப்பது, அவருக்கு மைக்கைக் கொடுத்து நீ நடத்தப்பா என்று சொன்னால் இதுதான் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கவர்னரை வைத்து திருப்பிக் கூட்டினீர்கள். அன்றைக்கே அவசரச் சட்டம் போட்டிருக்கலாமே, பஞ்சாபிலே போட்டது மாதிரி. அஜெண்டாவிலேயே, சபாநாயகரின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று போட்டிருந்தால் கட்டாயம் அதைதான் எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். கவர்னர் மெசெஜ் அனுப்புகிறார்கள். 'எனி அதர் பிசினெஸ்' என்று எட்டாவதாக இருப்பதை முதலிலே கொண்டு வருகிறீர்கள். சட்டசபை விதிகளை சஸ்பெண்ட் செய்து நடத்துவோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இன்றைக்கு சட்டசபையில் புரொசீஜரைக் கேட்க நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரமில்லை. ஏனென்றால் நாம் அந்த மரபுகளைக் காப்பாற்றுவோம் என்று நீதிமன்றம்கூட புரொசீஜரில் தலையிடக்கூடாது என்று அரசியல் சட்டத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? இது நமக்குள்ள பெருமையைக் காட்டுகிறது. நீதிமன்றத்திற்குக் கேட்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லும்பொழுது இந்த

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 5

மன்றத்தின் விதிமுறைகள் நன்முகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்ற பண்பாட்டோடு நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டாமா?

நூற்று எண்பது பேர் இருப்பதால் உடனடியாக எழுந்து 'ரூல் 53 சஸ்பென்ஷன்' என்று சொல்வதா? ஸ்பீக்கர் மேல் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தால் அது எந்த அங்கத்தினருக்கும் வரவில்லை, அது ஆபீசில் இருந்தது, அது வந்திருந்தால் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள நாங்களும் உங்களோடு சேர்ந்து, அவர் அநியாயம் செய்திருந்தார் என்றால் உங்களோடு சேர்ந்து ஓட்டுப்போட்டிருப்போம். நல்ல சபாநாயகரைத் தேர்ந்தெடுங்கள் என்று சொல்லியிருப்போம். ஆனால் நீங்கள் சபாநாயகர் என்ன தவறு செய்தார் என்றே சொல்லவில்லையே. நூற்று எண்பது பேர்கள் விருப்பப்பட்டார்கள் என்பதற்காகக் காரணம் இல்லாமல் செய்தால் எப்படி? அவர் பாரபட்சமாக நடந்துகொண்டார், இந்தத் தவறுகளையெல்லாம் செய்தார், இதை நீங்களும் புரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று பேச வைத்திருந்தால் சரியாக இருந்திருக்கும். எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, வேண்டாம் என்றால் அது ஜனநாயகமா? எனக்கு ஒருவரைப் பிடிக்காத காரணத்தால் அவர் போய்விடவேண்டும். பிடித்தால் உட்கார வேண்டும் என்று செய்வது? ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், பிடித்து வைத்தால் பிள்ளையார், வழித்துப்போட்டால் சாணி என்று, அதுபோல அதிகாரத்தைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் செய்தால் அது ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய் வதைத் தவிர வேறல்ல என்று வெளியில் சொல்வதைக் கேட் கிறோம்.

சட்டசபை விதிகளின்படி பார்த்தால் 181 (2) ஆர்ட்டிகிளிலே சபாநாயகருக்கு விவாதத்திலே பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பிருக் கிறது, அந்த வாய்ப்பை நீங்கள் கொடுத்தீர்களா? நீங்கள் செய்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் எப்படியிருக்கிறது? முதலில் சபாநாயகரை நீக்கிவிட்டுத்தான் பிறகு துணை சபாநாயகரை உட்கார வைக்க வேண்டும். நீங்கள் முதலில் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் பிறகு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்படியெல்லாம் துக்ளக் மாதிரி முன்னும் பின்னுமாக அவசரத்தில், ஆத்திரத்தில் முடிவுகளை எடுத் திருக்கிறீர்கள். அச்சடிப்பதிலேயும் கூச்சல் குழப்பம் என்று

1973 பிப்ரவரி 5] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போட்டு எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள எங்களுடைய மதிப்பைக் குறைப்பது என்றால் எங்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது ?

(திரு. பழனிவேல் ராஜன் தலைமை).

எண்ணிக்கையில் நாங்கள் குறைவு. உங்களுக்கு புரூட்டல் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்பதற்காக நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா? இதை நீதி மன்றம் கேட்க முடியாது, அந்த அளவிற்குப் பெருத்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எவ்வளவு கண்ணியமாகக் காப்பாற்ற வேண்டும்? ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாகப் போகாமல், எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் நம்பிக்கையுள்ள வகையில் நடப்பதுதான் நல்ல ஜனநாயக உணர்வுள்ள கட்சியின் லட்சியமாக, இலட்சணமாக இருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு, எண்ணிக்கையை நிறைய வைத்திருக்கிறோம் என்பதற்காக எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், சட்டசபை நடவடிக்கைகளின் ரிப்போர்ட்டை எப்படி வேண்டுமானாலும் டைப் அடிக்கலாம், அச்சிடலாம் என்றால் நாளைக்கு யாரும் சபாநாயகராக வருவதற்கே பயப்படுவார்கள். எனக்குக் கூட ஒரு சந்தேகம். திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் உள்ளத்திலேகூட பயந்து கொண்டிருப்பார்கள், நாளைக்கு அந்த சீட்டிலே இருந்தால் என்னவாகுமோ என்று உள்ளத்திலே பயந்து கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் வெளியிலே தெரியவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

யார் இனி சபாநாயகராக வந்தாலும் பாரபட்சமற்ற முறையில், அச்சமில்லாமல், நியாயமான முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்ற உணர்வு சாகடிக்கப்பட்டு விட்டது என்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் சட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள். சட்டத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியவர். 'மெஜாரிட்டி இதைச் செய்' என்று சொன்னாலும் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக அவர் இதைச் செய்திருக்கக்கூடாது. நியாயமான முறையில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டே அவரை எப்படி வேண்டுமானாலும் நீங்கள் நீக்கியிருக்கலாம் ஒழுங்கான முறையில் செய்திருக்கலாம். இங்கிலாந்தில் ஒரு தவறைச் செய்தால்கூட சட்டப்படி செய்வார்கள். ஒரு நாயைக் கொல்ல--

call it bad and then kill it என்று சொல்வார்கள். ஆனால் நீங்கள் மரபைக் காப்பாற்றவில்லை. அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்துவிட்டீர்கள். சரி நடக்கட்டுமே, மைலாப்பூரில் நடந்தால் என்ன ?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 5

மாம்பலத்தில் நடந்தால் என்ன ? உங்களுக்கு எண்ணிக்கை பலம் இருக்கும் வரையில் எந்தச் சதியும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது. அதைவிட்டு சர்வாதிகார முறையில் ஜனநாயகத்தைத் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்றவாறு திருப்பிக் கொள்ளுவது கொஞ்சம்கூட நல்லது அல்ல.

எங்களுக்குப் பாரபட்சமற்ற சபாநாயகர் தேவை. ஆலை ஆளுகின்றவர்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப நியாயத்தைத் தூக்கி எறிந்தவர் சபாநாயகராக இருந்தால் எப்படி எதிர்க்கட்சியினராகிய எங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க முடியும்? நாங்களே எண்ணிக்கையில் குறைவு. எந்த நியாயத்தை அவரிடமிருந்து நாங்கள் எதிர்பார்க்க முடியும்? அன்று நடந்து கொண்ட முறை அவமானம் தரத்தக்கதாகும் எந்தக் காலத்தில் இப்படி சபாநாயகர் போர்டு தூக்கி எறியப்பட்டது? எந்தக் காலத்தில் இப்படி உடனே கார் பிடுங்கப்பட்டது, வீட்டைக் காலி செய் என்று சொல்லப்பட்டது ? எந்தக் காலத்திலே எனக்கு வீட்டைக் கொடு, காரைக் கொடு என்று சபாநாயகர் கோர்ட்டிலே போய் கேட்க வேண்டிய அவமானம் ஏற்பட்டது ? (சிரிப்பு. ஆரவாரம்) அவரை அந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கியது நீங்கள்தானே. அவரைச் சபாநாயகராக ஆக்கியதும் நீங்கள்தானே. உங்களுடைய அரசியல் அறிவை எப்படி எடை போடுவது? அவரைச் சபாநாயகராக்கிய நீங்களே இப்படி அவசரப்பட்டு காரைப் பிடுங்குவது, வீட்டைப் பிடுங்குவது என்பது கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது. ஆகவே, துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் இந்தப் பதவியை மீண்டும் ஏற்காமல் இருப்பது நல்லது. அப்படி ஏற்காமல் நீங்கள் ஒத்துழைப்பீர்களானால் எங்களுடைய ஜனநாயகத் தீர்மானமும் வெற்றி பெறும் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த விசித்திரமான தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகம், ஜனநாயகம் என்று வாய் கிழியப் பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தங்கள் ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தை எவ்வளவு தூரம் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒருமுறை

*1973 பிப்ரவரி 5] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]*

சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கு முன்னால் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பில் தேர்தலுக்கு நின்று அந்தக் கட்சியிலிருந்து வேறு ஒரு கட்சிக்கு மாறி, முன்னால் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்த கட்சியினர் அவர் வீட்டு முன்னால் மறியல் செய்தபோது, பதவியை விட்டுவிடு என்று வீட்டு முன்னால் மறியல் செய்தபோது, போலீஸ் பாதுகாப்பை நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் மூலம் பெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டிருப்பவர் தான் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி . . . .

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** போலீஸ் பாதுகாப்பை முதலமைச்சர் மூலமாகத்தான் பெறுவார்கள். உங்கள் அப்பா வீட்டுச் சொத்தைக் கொடுத்த மாதிரிப் பேசுகின்றீர்களே.

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) :* மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கோபம் வந்தாலும் வார்த்தைகளை அளந்து பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'உங்கள் அப்பா வீட்டுச் சொத்தா?' என்ற முறையில் சொல்லுவது முறையல்ல.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : That is quite parliamentary and I can challenge it. You can refer it to any committee.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : It may be parliamentary but it is not proper.

**திரு. என். கணபதி:** தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் மக்களுடைய சேவகர்கள். சாதாரண ஒரு பிரஜை போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால் நேரடியாகப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று சொன்னால் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் முதலமைச்சர் முன்னால் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் முதலமைச்சரிடத்தில் பாதுகாப்புக் கேட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வந்தேன் தவிர . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : That is the privilege of a member.

[1973 பிப்ரவரி 5

திரு. என். கணபதி : அது உறுப்பினர்களின் உரிமை என்று சொல்லுகிறார். அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு கட்சியில் இருந்து வெற்றி பெற்று இன்னொரு கட்சிக்குப் போய் அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லுவதுதான் விசித்திரமாக இருக்கிறது.

அவர் யாருடைய நடவடிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்றார் என்பதையும் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கட்சியை விட்டுக் கட்சி மாறியும் பதவியை விட்டுவிடாமல் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினரும், 185 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு பதவியை விட்டு விலகு என்று கேட்டுக்கொண்ட நேரத்திலும் பதவியை விட்டு விலகாமல் அட்டை போல் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த அந்த மதியழகனும் 'பதவியை விட்டு விலகாத சாதி' என்ற முறையில் ஆதரிக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள்—'ஜனநாயகத்தைக் காப்போம்', 'அவையின் உரிமையைக் காப்போம்' என்று இடும் முழக்கங்கள் எல்லாம் வெத்து வேட்டாக இருக்கிறதே தவிர, அவற்றை மனப்பூர்வமாகச் சொல்லும் சொல்லாக எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

சட்டப் பேரவைத் தலைவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பாரம்பரியத்தில் இந்தச் சபையின் தலைவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆங்கில நாட்டில் பாராளுமன்றம் தோன்றி ஏறக்குறைய 700 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த 700 ஆண்டுகளில் சபாநாயகர் கவரவக் குறைவாக அல்லது சட்டவிரோதமாக, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக நடந்தார் என்ற நிலைமை கிடையாது. சபாநாயகருக்கு இருக்கின்ற உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி சபையை நடக்கவொட்டாமல் தடுத்தார் என்ற நிலைமை கிடையாது. சபாநாயகரின் உரிமையைப் பயன்படுத்தித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் அவையில் அமைதியாகக் கூடி நாட்டு மக்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய நிலைமையை அழிக்கின்ற அந்த நிலைமை எந்த நாட்டிலும் ஏற்பட்டது கிடையாது. நம்முடைய துரதிருஷ்டம் இந்தத் தமிழக சட்டப் பேரவையில் இப்படி ஒரு சபாநாயகர் வந்து சேர்ந்தார் என்று வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. என். கணபதி]

சூழ்நிலையை உருவாக்கிய அந்தச் சபாநாயகரை, ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தைக் கெடுத்த சபாநாயகரை, அந்தப் பதவியில் உட்கார்ந்து கொண்டு தன்னுடைய பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்த சபாநாயகரை விலக்குவதற்கு சபையின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை தவறு என்ற அளவில் பேசுகின்றார்கள். இப்படி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் எனக்கு எழுகின்ற சந்தேகம் எல்லாம் முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் மதியழகன் சொல்லுகின்ற ஜனநாயகத்தைத்தான் தங்களுடைய ஜனநாயகம் என்று அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கிலாந்து நாட்டின் 700 ஆண்டு ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தில் நடந்த ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை மாத்திரம் உங்களுக்குக் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டாம் தேதியன்று இந்தச் சபையில் எடுத்த நடவடிக்கை நல்லது, ஜனநாயக உரிமையைப் பாதுகாக்கக்கூடியது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1881-ம் ஆண்டு ஏறக்குறைய தூற்றுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாராளுமன்றத்தில், ஐரிஷ் நாட்டைச் சேர்ந்த மெம்பர்கள் பேசுகின்ற விவாதத்தில் நேரம் வரையறுக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. 1881 ஜனவரி 31-ம் தேதி பாராளுமன்றம் கூடுகிறது. தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகொண்டே இருக்கின்றன. பிப்ரவரி 2-ம் தேதி மாலை 4 மணி வரை பாராளுமன்றம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. 41 மணி நேரம் தொடர்ந்து பாராளுமன்றம் நடந்த நேரத்தில் ஒரு அரசியல் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. இருக்கின்ற பாராளுமன்ற விதிமுறைகளின்படி பார்த்தால் ஐரிஷ் காரர்கள் சேர்ந்துகொண்டு பேசிக் கொண்டிருப்பதை, பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைத் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதை 'நிறுத்துவதற்கு விதிமுறைகளின்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை. அந்த நிலையில் சபாநாயகர் விதிமுறைகளுக்கு உட்படாத ஒரு செயலைச் செய்கிறார். என்ன செய்தார்? 'அடித்து எந்த உறுப்பினரையும் பேச நான் அழைக்கவில்லை. இப்போது அரசாங்கத் தீர்மானத்தை வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்' என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தார். ஆகவே, நெருக்கடி ஏற்படுகிற நேரத்தில், 13-ம் தேதியன்று சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருக்கிறது

[திரு. என். கணபதி] [1973 பிப்ரவரி 5

என்று தெரிந்தும், அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறவொட்டாமல் தடுப்பதற்காக அன்றைக்குச் சபையை ஒத்திப் போட்டுவிட்டார். பிறகு டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி அவை கூடும்போது வேறு ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருக்கிறது என்று தெரிந்தும், 185 உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு சபாநாயகர்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தெரிவித்தும் அவர் டிசம்பர் 2-ம் தேதி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அந்தத் தீர்மானம் வரவொட்டாமல், அரசாங்க அலுவல்கள் நடைபெறவொட்டாமல், மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சட்டதிட்டங்கள் நிறைவேற வொட்டாமல், கவர்னர் அளித்த மெமோஜ பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றவொட்டாமல், தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண் டிருந்தார் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

பி.ப. 2-30

தான் பதவியில் இருக்கவேண்டும், தனக்கிருக்கிற பதவியையும், அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தி இந்த சபையை நடக்கவொட்டா மல் செய்ய வேண்டுமென்று—இங்கு ஏதோ ஆளும் கட்சியினர் சதி செய்து அவர்களை நீக்கினார்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்களும், சபாநாயகரும் சேர்ந்து கொண்டு அன்றையதினம் சதி செய்து தமிழ்நாட்டு சட்டமன்றத்தையே கலைக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கிய சதிக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள் இங்கிருக்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிச் சதி செய்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை உறுப்பி னர்களால் அமைக்கப்பட்டதொரு அரசை அகற்ற, பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஒரு கட்சி சட்டமன்றத்தை நடத்த முடியாத ஒரு நிலையை உருவாக்க எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் சபா நாயகர் அவர்களும் சேர்ந்து செய்த ஒரு சதியை முறியடிக்கக் கூடிய விதத்தில் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே. நீங்கள் ஜனநாயக பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றுகிற வகையில் அன்றைய தினம் நடந்துகொண்டிருக்கிறீர்களே, அதற்காக அகில உலகமும் உங்களைப் போற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கி றேன்.

திரு. சஞ்சீவி ரெட்டி அவர்கள் மக்கள் அவைத் தலைவராக இருந்தபோது, அவர்கள் 1968-ல் பாராளுமன்றத்தில் - லோக்சபா வில் தலைவராக இருந்தபோது, அப்போது நடைபெற்ற போவைத்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. என். கணபதி]

தலைவர்கள் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாருக்கு சபை அலுவல்களையும் உரிமைகளையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறதென்றால் அது அவைக்குத் தான் உண்டு—அவைக்குத்தான் உண்டு என்று கூறுகிற நேரத்தில் அது அவையிலுள்ள பெரும்பான்மை பலம் மிக்க அந்தக் கட்சிக்குத் தான் உண்டு என்பதை அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிய தெல்லாம்,

No Presiding Officer can ignore that it is the privilege of the House and House alone to decide how long it should sit and what business it should transact.

எவ்வளவு நேரம் அது இருக்கவேண்டும், எந்தெந்த அலுவல்களை அது பார்க்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் அவைக்கு உள்ள உரிமையே தவிர சபாநாயகருக்குள்ள உரிமை அல்ல என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாரம்பரியம் மிக்க சபாநாயகர்கள், இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள பாரம்பரியமிக்க சபாநாயகர் அன்றைய தினம் மன்னன் வந்து கேட்ட நேரத்தில், சார்லஸ் மன்னன் வந்து சபாநாயகர் அவர்களிடம் உறுப்பினர்களைக் காட்டிக் கொடு என்று கேட்டபோது, சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு கண் கிடையாது, எனக்கு காது கேட்காது, சபை என்ன சொல்கிறதோ அதுதான் எனக்குச் சட்டம், ஆகவே இப்போது எதையும் சொல்வதற்கில்லை என்று அன்றையதினம் ஜனநாயக பாரம்பரியத்தை அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். அப்படி சபை என்ன கருதுகிறதோ, சபையில் உள்ள பெரும்பான்மையினர் என்ன உத்தரவிடுகிறார்களோ அதை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இங்கு சபாநாயகர் இருக்கிறாரே தவிர அதை எதிர்த்து, அதைக் குலைப்பதற்கு, அதைக் குலைப்பதற்காகச் சதி செய்வதற்கு சபாநாயகர் இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் தாங்கள்—அன்றையதினம் அவை முன்னவர் முன்மொழிந்து—தலைமை ஏற்று இப்போது ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறீர்கள் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஏதோ அன்றையதினம் தலைமை ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த மதியழகன் அவர்கள் ஏதோ பேச விரும்பியதைப் போலவும், தனக்கு எதிராக

[திரு. என். கணபதி] [1973 பிப்ரவரி 5

வந்துள்ள தீர்மானத்திற்கு அவர்கள் சமாதானம் சொல்ல விரும்பியதைப் போலவும், அதற்கு நாம் ஏதோ மறுத்ததைப் போலவும் இங்கு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த மகியழகன் அவர்கள் இங்கு நடை பெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது எல்லாம் அங்கு உட்கார்ந்திருந்த அவர் அருமை நண்பர்—இன்று சட்டசபை செத்துவிட்டது என்று சொல்லி விட்டுப் போய் விட்டாரே அந்த நண்பரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அதற்குப் பக்கத்தில் அவருக்கு ஆலோசனைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நண்பர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ அதைக் கேட்டுக்கொண் டிருந்தாரே தவிர "இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத் தில் நானும் பங்கு கொண்டு என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் எனக்குத் தரப்பட்டிருக் கும் உரிமையைப் பயன்படுத்தி நான் பதில் சொல்லவேண்டும், நான் அதன்மீது வாக்களிக்கவேண்டும்" என்று அவர் கேட்டிருந் தால் இங்குள்ள பெருந்தன்மை மிகுந்த உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக அதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவர் அதைச் செய்யவில்லை. இங்குள்ள பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களை அவர் அச்சமென மதித்தார். கோர்ட்டுக்குச் சென்ற பிறகு மட்டும் தன் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் தனக்கு கார் கிடைத்தால் போதும் அல்லது பங்களா கிடைத்தால் போதும், இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்கு அனுபவிக்கலாமே என்ற ஆசையில் கோர்ட்டுக்கு சென்ற போது முதலில் நடந்த வாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லும்போது இதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லாமல் வேறு பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்லி, நீதிமன்றத்தில் ஒத்துக் கொள்ளாமல் போனபோது இந்த வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார் கள். நான் அப்போது சபையிலிருந்தேன். என்னை பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பம், பேச்சு உரிமை தரப்படவில்லை, நான் வாக்களிக்கும் உரிமை எனக்குத் தரப்படவில்லை, என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்போது நீதிபதி அவர்கள் கேட்டார்கள், உங்கள் பிரமாணப் பத்திரத்தில், அஃபிடவிட்டில் எங்கே அதைக் குறிப் பிட்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படி கேட்டவுடன் அவருக்காக ஆஜரான வழக்கறிஞர் அஃபிடவிட்டை தடவித் தடவிப் பார்த்து, துருவித் துருவிப் பார்த்து, அந்தப் பிரச்னை எழுப்பப்படவில்லை எனக்கண்டு மறுநாள் நல்ல அஃபிடவிட்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. என். கணபதி]

போடுகிறேம் என்று சொல்லி, மறுநாள் காலையில் வேறு அஃபிட விட் போட்டு, அதில் எனக்கு அந்த உரிமை தரப்படவில்லை என்று கூறி, பிறகு தன் வழக்கு நிற்கமுடியாது, கார் அல்லது வீடாவது நிற்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினல் பின் யோசனையின் மூலம் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்னையைக் கிளப்பி யிருக்கிறார்கள், அவர் விரும்பியிருந்தால் நிச்சயமாக அவர் இங்கு பதில் சொல்லி யிருக்கலாம், அவர் ஆசைப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக அவர் வாக்களித்திருக்கலாம். ஆனல் இங்கிருப்பவர்களெல்லாம், ஏதோ இன்றையதினம் செத்துவிட்டது, செத்துவிட்டது என்று சொல் கிறார்களே அதேபோல் அன்றையதினம் நாம் செத்துவிட்டதாகக் கருதித்தான் அவர் அங்கு 30,35 பேர்களே வைத்துக் கொண்டு ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தாரே தவிர அவர் விரும்பி யிருந்தால் நிச்சயமாக அவருக்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கும். பதில் சொல்லியிருக்கலாம். பல்வேறு பிரச்னைகளை அவர் அந்தப் பதவியில் இருந்துகொண்டு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தன் பதிலை சொல்லியிருக்கலாம் விரும்பியிருந்தால் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஸ்பீக்கர் ப்ரான்ட்-க்கு, அந்த ஸர்க்காருக்கு கிடைத்த பரிசை உங்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

He performed his task with quiet resolve, bolstered by his conviction as to its necessity and by the knowledge that his action would command the overwhelming support of the House.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சியை நடத்திய அந்த ஸ்பீக்க ருக்குக் கிடைத்த பாராட்டுரையை, அதே பாராட்டுரையை தங்க ளுக்கு நான் வழங்கி, ஜனநாயகப் பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றிய தங்களுக்கு என்றென்றும் தமிழ்நாடும் ஜனநாயக உலகமும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் :** தலைவர் அவர்களே, சட்டசபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை, அதாவது துணைத் தலைவர் அவர்களை பதவியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தலைவராலும் சரி, துணைத் தலைவராலும் சரி அவர்களை பதவியில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 பிப்ரவரி 5

வருவதும் அதை முன்னிட்டு உரையாற்றுவதும் உண்மையிலேயே வேதனைக்குரிய ஒன்றுதான். இருந்தாலும் கடந்த டிசம்பர் 2-ம் தேதி இந்த மன்றத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அன்று இந்த மன்றத்தை நடத்திய துணைத் தலைவர் அவர்களே பதவியிலிருந்து நீக்குவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற காரணத்தினால் கடமையை உணர்ந்து இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் கெட்டுவிடாத முறையில் அதைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மேலும் இந்த மன்றத்தில் நடைபெறக் கூடாது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையிலே திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர். இருந்தாலும்கூட அன்றையதினம் துணைத் தலைவராக அவர் மேற்கொண்ட, ஆற்றிய செயல்கள் எல்லாம் எந்தளவிற்கு இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தன என்பதைக் கண்டுதான் நான் வேதனைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக, பாராளுமன்றமானாலும் சரி அல்லது இந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றமானாலும் சரி இம்மாதிரியான தீர்மானம் இதுவரையிலும் வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். 1954-ல் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் வந்ததேதவிர வேறு தீர்மானம் சட்டமன்றத் தலைவரையானாலும் சரி அல்லது துணைத் தலைவரையானாலும் சரி மாற்றுவதற்கான தீர்மானம் வரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில் அன்று வந்த தீர்மானம் கூட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் பல தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன, ஒரு சில ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களைத்தான் ஸ்பீக்கர் அனுமதித்தார், பல கேள்விகளை அனுமதிக்கவில்லை என்ற சாதாரணக் காரணங்களுக்காகத்தான் அங்கு தலைவர் அவர்களின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது.

ஆனால் இன்றையதினம் இந்தச் சபையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் மிகவும் முக்கியமான தீர்மானம். ஜனநாயகத்தை படுகொலை செய்யக் காரணமாக இருந்த உதவித் தலைவர் மீண்டும் அந்தப் பதவியில் நீடிக்கத் தகுதியுடையவரா என்ற காரணத்தை முன்னிட்டுத்தான், அவரைப் பதவிலிருந்து

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

நீக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. அன்றையதினம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு நண்பர்களும், தலைவர் களும் எடுத்துக் கூறினர்கள். இந்தச் சபையில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு பேரல்ல பரோசிடிங்ஸ் நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்துக் கூறவில்லை. அன்றைய தினம் சபைத் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற போது திடீரென்று மாய நாற்காலி கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த நாற்காலி அதோ அந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டு—துணைத் தலைவர் அவர்களை அமரச் செய்தார்கள். அந்த இடத்தில் தான் டிசம்பர் 2-ம் தேதி ஜனநாயகம் சட்டமன்றத்திலே படுகொலை செய்யப்பட்டது. இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், வருங் கால சந்ததியினர் இந்த மாதிரிச் செயலைச் செய்யாமலிருக்க அதே இடத்தில் ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இனிமேல் இந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு வேளை சட்டமன்றத் தலைவர் முறை தவறி நடந்து இருக்கலாம். 180 அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டு சபைத் தலைவரை விலக்க வன்முறை கையாளப்பட வேண்டுமா? நம்முடைய விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் அவரை மாற்ற வழியில்லையா என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 2-ம் தேதியன்று சட்டசபைத்தலைவர் அங்கே ஆசனத்தில் அமர்ந்து இருக்கிற போது, துணைத்தலைவர் மாய ஆசனத்தில் அமர்ந்து இருக்க, இரண்டு சட்டசபை நடைபெற்றது. பாராளுமன்றத்தில் சாதாரண மாக சபைத் தலைவர் இருக்கிறபோது நிச்சயமாக துணைத் தலைவர் அவர் பக்கத்தில் அமர மாட்டார். நம்முடைய பாராளுமன்றத் தலைவர் கூட இந்த நிகழ்ச்சியைக் கேள்விப்பட்டு ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 'எனது துணைத்தலைவர் எனது பக்கத்தில் அமரும் நிகழ்ச்சி சரித்திரத்தில் நிச்சயமாக நடக்காது' என்று சொன்னார்கள்

"The Deputy Speaker takes the Chair in the House of Commons during the unavoidable absence of the Speaker. Even that is only after the Clerk of the Commons informs to the House of the Speaker's unavoidable absence.

என்று ஹவுஸ் ஆப் காமன்ஸ் நடவடிக்கை குறிப்பில் இருக்கிறது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 பிப்ரவரி 5

ஆனால் நமது தமிழ்நாட்டு சட்டசபையில் நடந்தது என்ன ? சபாநாயகர் இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறபோது துணைத் தலைவர் மாய நாற்காலியில் அமர்ந்து இருந்து சபையை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அது தமிழகத்தில், திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் ஒரு வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சி என்று குறிப்பிடும் போது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆவேசம் வருவது உண்டு, இதற்கு முன்னால் இது போன்ற ஒரு வார்த்தை உபயோகப்படுத்தியபோது ஆத்திரத்தோடு அதற்கு பதில் கூறினார்கள். இப்போது அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது போன்று ஒரு நிகழ்ச்சி நமது தமிழகத்தில் தான் நடந்து இருக்கிறது. இந்தியாவிலே வேறு எங்காவது நடந்து இருக்கிறதா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மன்றத்திற்கு தலைவர், உதவித் தலைவர் தான் உத்தரவாதம் என்று இருந்தாலும் கூட, ஆட்சி பொறுப்பில் இருப்பதால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இது ஒரு சரித்திரம் காணாத வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சி என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்றயதினம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு உரிமைகள் அளிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல அன்றையதினம் நான் கூட அரசு மீது கொண்டு வந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றினேன். அதற்கு எனக்கு மைக் வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. அன்று நான் ஆற்றிய உரை அச்சடித்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை ஏட்டில் காணப்படவில்லை. அன்று ஸ்பீக்கர் மீது கொண்டு வந்த தீர்மானமானது எடுத்துக்கொள்வதற்குத் தகுதி வாய்ந்த தீர்மானமாக இல்லாதிருந்தும் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்று நான் கொடுத்த தீர்மானத்திற்கு 14 நாட்கள் ஆகவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடியாது என்ற தீர்ப்பைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு ஒருவிதமான தீர்ப்பு இன்றைக்கு அதற்கு முரண்பாடான தீர்ப்பு துணைத் தலைவர் கூறியிருக்கிறார் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை இந்த மன்றம் கவனித்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறது என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சட்டசபைத் தலைவர் தலைமை தாங்கி சட்டசபையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது, துணைத்தலைவர் நடத்திக்கொண்டிருந்த சட்டசபை நடவடிக்கைகளை நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரியாலயமாக சட்டமன்றத்தை மாற்றிக் கொண்டார், அதற்குத் தலைமை வகித்தார் என்று தான் கூறிக் கொள்வேன். அத்தோடு மட்டுமல்ல, அன்றையதினம் சட்டசபை காரியதரிசி உள்பட எல்லா நிர்வாகத்தினரையும் சட்டவிரோத மான செயல்களுக்கு ஒத்துழைக்க வைக்கத்தான் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, துணைத் தலைவர் அன்று சுயமாகச் செயல்படு வதற்கு இந்த அரசு அனுமதிக்கவில்லை என்று இந்த அரசு மீது குறை கூற விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை துணைத்தலைவர் தவறு செய்து இருந்தாலும், அதற்கு மூல காரணம் இந்த அரசு என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

2—12—1972 அன்று சட்டமன்றத்தில் வன்முறை தூண்டி விடப் பட்டது. சபைத் தலைவர் அவர்களை மாற்றுவதற்கு வன்முறையைத் தூண்டி விட வேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கு மக்கள் வன்முறையைக் கையாண்டால் என்ன ஆகும் என்பதை அரசு சிந்திக்கவேண்டும். 180 அங்கத்தினர்கள் பலம் கொண்ட ஆட்சி யாக இருந்தாலும் கூட நியாயமான முறையில், சட்டவிதிமுறை களின்படி சபாநாயகரை நீக்க வழி இல்லாமல் வன்முறையைத் தூண்டி விட்டு நடத்திய அந்தச் செயல், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அவர்களையும் வன்முறையில் ஈடுபடுவதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது இந்த அரசு என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்தலைவர், துணைத்தலைவர் ஆகியவர்களை மதிக்கும் பாரம் பர்யம் உள்ளவன் நான். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் ரெவின்யூ மினிஸ்டராக இருந்தபோது, அன்றிருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள், அன்னர் லஞ்சத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள், வீடு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று குறை கூறினார்கள். அந்தக்குறை சொல்வதற்குக் காரணமும் காட்டினார்கள். அதற்கு அப்புறம்

[திரு. ஜே. ஜெம்ஸ்] [1973 பிப்ரவரி 5

இந்த அரசு அவர்களைச் சபாநாயகர் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுத்த போது நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். அதற்குத் தலை வணங்கினோம், அவர்களிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொண்டோம் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

சட்டசபைத் தலைவர், சட்டசபைத் துணைத்தலைவர் ஆகிய இருவரும் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு ஜனநாயகத்தின் முதல் குழந்தை, இரண்டாவது குழந்தையாக இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஒரு குழந்தை தனது தாயை எந்த விதத்தில் கொலை செய்கிறதோ, அந்த முறையில் அன்று இருந்த துணைத் தலைவர் ஜனநாயகத்தை படுகொலை செய்தார் என்ற குறையைக் கூறி, அப்படிப்பட்ட பெரும் குற்றத்தைச் செய்த துணைத் தலைவர் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்க அல்லாது வேறு மாற்றுவழி இல்லை என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: பேரவையினுடைய மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய 'துணைச் சபாநாயகர் பதவி நீக்கத்' தீர்மானத்தை எதிர்த்து, இந்தத் தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற வரலாற்றின் பெருமையையும், ஜனநாயகப் பாரம்பர்யத்தையும் காப்பாற்றித் தந்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களையும் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் 2-ம் தேதி ஏதோ ஜனநாயகப் படுகொலை நடந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். நானும் அன்று சபையில் இருந்தேன். ஜனநாயகப் படுகொலை ஒன்றும் நடக்கவில்லை. மாறுக, ஜனநாயகப் படுகொலை நடக்க இருந்தது, தவிர்க்கப்பட்டு, ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டு அரசியலில் எந்தத் தவறை யார் செய்கிறார்களோ. எந்தக் குற்றத்தை யார் அதிகமாகச் செய்கிறார்களோ, அவர்களே, அந்தத் தவறைச் செய்யக்கூடியவர்களே, மற்றவர்கள் அந்தத் தவற்றைச் செய்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிற அரசியல் இன்றைக்கு நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஜனநாயகப் படுகொலை செய்தவர்கள் யார்? அங்கேயிருந்த சபாநாயகர் இங்கே வந்தார், உட்கார்ந்தார். உடனே ஒருவர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றார். இந்த நாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இழந்து

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

விட்டார்கள், இது தான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றூர். ஆமாம் இது பாயின்ட் ஆர்டர் தான், தேர்தல் நடத்துங்கள் என்று சொல்லி விட்டு ஒத்தி வைத்து விட்டுப் போய்விட்டார். (சிரிப்பு)

இது ஜனநாயகத்தை பால் ஊட்டி வளர்த்த அம்சம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? இது ஜனநாயகத்தை அமுது ஊட்டி வளர்த்த கொள்கையா? அது தான் ஜனநாயகப் படுகொலை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் 185 பேர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு சபாநாயகர் நீக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானத்தைப் போட்டு, தீர்மானம் 2-ம் தேதியன்று சட்டமன்றம் கவர்னர் அவர்களால் கூட்டப்பட்டு வருகிறது. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னர்கள். 8-வது விஷயமாக இருப்பதை ஏன் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டார்கள்? 8-வது விஷயத்தை ஏன் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்கிறபொழுதே, சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை ஏன் முதலில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன். இப்படியெல்லாம் இரண்டாம் தேதியன்று நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள் அத்தனையும் எதுவும் எந்த சட்டத்திற்கும் புறம்பான செயல் அல்ல, எதுவும் ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பான செயல் அல்ல. தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நான் ஒன்றைக் கற்பனையாகக் கேட்கிறேன். தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தின் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக சபாநாயகர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று 185 பேர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துப்போட்டு தீர்மானம் கொடுத்து விட்டு இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, சபாநாயகர் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு விடுகிறார். நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். கற்பனை நிகழ்ச்சி, எப்படி நடக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று பேசுகிறீர்கள். கடைசியில் தீர்மானம் குரல் வோட்டுக்கு விடப்படுகிறது. பெரும் பாலானவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். நாங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறோம். நீங்கள் எல்லாம் 'ஆம்' என்று சொல்கிறீர்கள். ஆதரிப்போர் அதிகமாக

[1973 பிப்ரவரி 5

இருக்கிறார்கள், இல்லை என்று சொல்பவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். எனவே, சர்க்கார்மீது நம்பிக்கை இல்லை, சர்க்கார் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு சபாநாயகர் போய்விடுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். கற்பனையாகத் தான் சொல்கிறேன். எப்படி இருக்கும்? தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பேசுகிறார்களே அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அத்தனை பேர்களும் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது, பிரச்னைகள் பற்றி விவாதிப்பதற்கு எந்த விதமுறையிலும் இடம் அளிக்காத முறையில் ஒழுங்குப் பிரச்னை என்று கூறி ஒருவர் எழுப்ப, அதனை ஆமோதித்து, சட்டசபையை ஒத்திவைத்து விட்டுப் போய்விடுகிறார் சபாநாயகர். அப்படிப்பட்ட சபாநாயகர் இருக்கும்பொழுது நான் கற்பனையாகச் சொன்ன நிகழ்ச்சிகள் சட்டமன்றத்தில் நடக்காது என்ற உத்தரவாதம் எங்கே இருக்கிறது? ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வதற்கு வாள் தீட்டிக் கொடுத்தவர்கள், கொலை செய்வதற்குத் தயாராக நிற்கின்றவர்கள். ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்யும் கோதாவில் அடி வைத்து கட்டாரியை வைத்துக் கொலை செய்தவர்கள், அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டது நமக்குத் தெரியாதா? அந்த அளவுக்கு இருக்கக் கூடியவர்கள், தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களுக்குத் துணை இருக்கக் கூடியவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகம் மாத்திரம் அல்ல, இந்தியாவிலேயே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதில் எப்படி ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியாதா? ஜனநாயகத்தில் துளிக் கூட நம்பிக்கை இல்லாத இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள், ஜனநாயகத்தைப் படுகொலை செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டது என்று பேசுகிறார்கள்.

ஜனநாயகம் என்பது என்ன? தமிழ் நாட்டில் சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பெரும் பகுதி வாக்குகளைப் பெற்றுத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த

*1973 பிப்ரவரி 5]*

அரசின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதோ அல்லது நம்பிக்கையை இழப்பதோ அவரவர்களுடைய தனிப்பட்ட உரிமை. ஆனால், தனி நபருடைய செல்வாக்கை, தனி நபருடைய புகழை, தனி நபருடைய கவர்ச்சியை வைத்துக் கட்சியை வளர்க்கக்கூடாது, கட்சியின் வளர்ச்சிக்கு அதை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்ற கொள்கையை அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டது கம்யூனிஸ்டு கட்சி. ஒரு தனி நபருடைய செல்வாக்கு என்று இருந்தால் கூட தவறு இல்லை. தனி நபருடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவது கூட தவறு இல்லை. ஆனால், சினிமா நடிகரின் செல்வாக்கை, சினிமா நடிகரின் கவர்ச்சியை பின் அணியாக வைத்து ஒரு அரசியல் கட்சியை உருவாக்குவது மிகப் பெரிய துர்ப்பாக்கியம். தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய மிகப் பெரிய ஊனம். அவர்கள் கூறுகிற குற்றச்சாட்டு உண்மைக்குப் புறம்பானது, நியாயத்திற்கு விரோதமானது.

2-ம் தேதியன்று தமிழ்நாட்டில் ஜனநாயகத்தை ஜனநாயக பாரம்பரியத்தை, பெருமையைப் பாதுகாத்து, ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளையும், தன்மைகளையும் பாதுகாத்து, தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்திய, ஜனநாயகம் குத்திக் கொலை செய்யப்பட இருந்ததை தடுத்து நிறுத்திய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களைப் பாராட்டி, திரு. கே: டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை எதிர்த்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, in seconding the resolution moved by the hon. Member Mr. Thangamani, I wish to offer a few remarks on behalf of our party.

Sir, the whole question has boiled down to an argument, whether the instances that took place in this House on the 2nd of December 1972 were a remedial measure for the instance that took place in this House on November 13th. That is the sum and substance of the speeches that have been made here in the last few hours. My submission is that the greatest misfortune that has happened to democracy in this House is handing over this House into the hands of the D.M.K. and bringing in the administration of the D.M.K. party and that is the misfortune for democracy. Ever since then,

practically, I would say without any fear of contradiction from the public at large that as far as we are concerned—whether it is Mathialagan or whether it is Sreenivasan that is not the question—I can say without fear of contradiction that ever since then, the series of events that have taken place categorically prove that there is no democracy at all here, and that the D.M.K. party is totally unfit for democracy. That is the biggest charge I make (Interruption) I know it will irritate you. But I cannot help. I have to speak the truth and like in the Kurukshetra, I have to speak the truth.

Now, the question is not whether it is Sreenivasan, whether Sreenivasan is good or bad, it is not the question of this House having confidence in Sreenivasan—so far as Sreenivasan is concerned, he is very innocuous man, he is a very good man and he is a friend of mine and I have nothing personally against Mr. Sreenivasan—but the question is entirely different. That is what many of us have missed. The question is how far the Speakers of the D.M.K. party who have successively sat in that Chair, how far they have been the stooges in the hands of the D.M.K. Party. Have we ever thought of that question? No. Whether it is Sreenivasan.....

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : The hon. Member may add Mr.

DR. H. V. HANDE : Yes. I have the greatest regard for him. So, whether it is Mr. Sreenivasan or whether it is Mr. Mathialagan or Mr. Pulavar Govindan or Mr. Aditanar, the tragedy is successively, if you analyse, the entire period can be taken up, after the D.M.K. party came to power, successively practically every hon. Member who sat in that Chair has defied Democracy in some way or other. That is my charge.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : One minute. I may kindly bring to the attention of the hon. Member that though he may make his comments about the Deputy Speaker and the Ex-Speaker, it will certainly be not proper for him to pass remarks against either Pulavar Govindan or Thiru Aditvan since the House had at no time expressed want of confidence against them.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

DR. H. V. HANDE: This is the first no-confidence motion against the Presiding Officer, I suppose. Whether it is first or second, according to me, it is the first no-confidence motion the House is possessed of. As far as the Speaker or the Presiding Officer is concerned, the ruling party itself has come forward with a no-confidence motion. Legally whether it was passed or not I would not go into that. But the fact remains that the ruling party itself has brought forward a no-confidence motion against the Speaker. Why? Why did they have to bring in such a motion? Because you allowed that Speaker or ex-Speaker—it is *sub judice* and it is for the Court to decide to take sides with the ruling party. We objected. Thirumathi Anandanayaki also objected that he should not participate in any party politics and that he should not take sides in political party affairs. We objected to all that. But the ruling party allowed him to participate and sit with the ruling party. Why go so far? Sometime ago, the Hon. Chief Minister was given an Honorary Degree in the Annamalai University. If you only read the speech of the then Speaker you will find fantastic encomiums had been paid by him, out of all proportion (Interruption). He wants me to read out that speech. That is not the point. My submission is that it clearly proves that the executive and the Chief Minister had struck such a terror into the minds of these Presiding Officers that the Presiding Officers were led to the conclusion that they cannot be presiding officers unless they sided with the D.M.K. Party. That is number one.

That is the whole point. You have forced the Speaker and the Deputy Speaker to become your spokesmen. Therefore, the charge is nothing personal against the distinguished Member, Thiru Srinivasan. The entire resolution is a tool for me to attack the D.M.K. Party, the Hon. Chief Minister and his Cabinet.

One of the hon. Members who opposed the resolution said that it was the Hon. the Leader of the House who could dictate things. Definitely not. There is the Presiding Officer to say that and we have to completely obey him. That has not been done. Therefore with all the anguish in my heart and in all sadness, I say this is the saddest day in this House that a lawful resolution to remove the Deputy Speaker from his office has been brought forward in

this House for discussion. Show me a single instance during the last several years when the ruling party or the Opposition was forced to bring the No Confidence Motion against the Presiding Officer. Has it ever taken place? But within the short span of five years, one resolution by the ruling party and another by the Opposition have been brought forward against the Presiding Officers. That does not speak well of the ruling party. That is the crux of the matter which I would like every one to remember.

The most important thing is that the Presiding Officer should be above politics. The Presiding Officer should not be a tool or pawn in the hands of the ruling party. Unless there is such a state of affairs, there cannot be clean proceedings. At least hereafter he should take a clue from that.

Coming to the proceedings of 2nd December 1972, I would like to know from the reply of the Deputy Speaker, how did the Chair come there just like the musical chair.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) : The chair is still there.

DR. H. V. HANDE : That chair will be utilised hereafter when the ruling party wants to remove any Presiding Officer. The point is that they had already planned to utilise this method. This is a novel method practised and utilised by our wonderful and distinguished members of the ruling party to unseat any Speaker or Deputy Speaker.

I would strike a note of warning to the Deputy Speaker. Be careful because that chair would be used against him also. This is a very fantastic thing which has no parallel in the history of any legislative body in the whole world. This has brought disgrace to our Assembly. There was a time when we were very proud that we were Members of the Assembly or the Council. Whenever we met in congregation we used to say that we were the Members of the Legislative Assembly and the Council. Now there is a blot on the august body and no longer can we say proudly that we are Members of the august body. Such a destruction of democracy has taken place in this House and I again charge that the ruling party is the main reason for this. Is it going to stop with this?

*1973 பிப்ரவரி 5]* [Dr. H. V. Hande]

I know there is grumbling within the ruling party because of the fascist method adopted by them. The executives want to control the Chair. I predict in this House that within a few months, a situation may arise when successively the Presiding Officers will be removed not by the Opposition-because the Opposition cannot remove him—but by the members of the ruling party. Therefore it is that I warn that a situation may arise when the Presiding Officers will be removed mercilessly. What is the remedy or diagnosis? The whole sum and substance of it is that we have today in Tamil Nadu a ruling party which is so fascist in temperament that any opposition by anybody within the ruling party will not be tolerated. They take particular care to see that whatever the Chief Minister or whatever his deputies decide on behalf of the Chief Minister, shall be obeyed by the Chair. In other words, the tragic spectacle that we have been seeing in this House is not because of a particular person but it is because of the organisation, the fascist D.M.K. These people are the products of the D.M.K. Fascist Government and I repeat that the greatest misfortune of the State is that we are forced to make a No-Confidence Motion against the Deputy Speaker. I know that Mr. Srinivasan is an innocent and harmless person and I have nothing personal against him. The only solution is not the removal of Mr. Srinivasan but the removal lock, stock and barrel of the D.M.K. Government. That is the only solution for the State.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களை பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற இந்த தீர்மானத்தை—எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதை—நான் முழுக்க, முழுக்க, அழுத்தந்திருத்தமாக எதிர்க்கின்றேன்.

ஒருசிலர் தன்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற அடிப்படையில் பதவி நீக்கத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அடுத்த நிமிடமே அதை விவாதிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, வேறு விவாதங்களுக்கு இடமில்லாமல் முதலிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட துணைத் தலைவரவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் *(கைதட்டல்)*.

[1973 பிப்ரவரி 5

கவர்னர் உரை நடைபெறுமல் இருந்திருந்தால் இந்தத் தீர்மானம் அன்றைக்கே விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும். மறுநாள் இராஜாஜி அவர்களுக்கும் கோபால் அவர்களுக்கும் இரங்கல் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருந்ததால் அன்றைக்கும் இந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லே. ஆக, இந்த இரண்டு நாட்களிலும் துணைத் தலைவரவர்கள் எவ்வளவு துடி துடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நான் அறிவேன்.

இரண்டு நாள் தள்ளி வருகிறதே என்பதற்காக அவர்கள் துடி துடித்தார்கள். முதல் நாளே இந்த வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு வழி யில்லாமல் இருந்ததால் இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, விவாதிக்கப்படுகிறது. 'யார் ஒருவர் தன்மீது நம்பிக்கை இல்லே என்று சொல்வதாக இருந்தாலும், அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்காமல் நான் இந்த அதிகாரத்தில் இருக்க விரும்பமாட்டேன்' என்று சொல்லி, துணைத் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டமைக்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஏன் இந்த நிலே ஏற்பட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். முன்னுள் பேரவைத் தலைவராக இருந்த மதியழகன் அவர்கள் ஒரு 'எக்ஸ்ட்ராடினரி சிட்சுவேஷனில்' ஒரு 'எக்ஸ்ட்ராடினரி செஷன்' வேண்டுமென்று, அவர்கள் 'எக்ஸ்ட்ராடினரி ஸ்பீக்கராக' இருந்து, ஒரு 'எக்ஸ்ட்ராடினரி' தீர்ப்பை வழங்கியதன் காரணமாக இங்கே ஒரு 'எக்ஸ்ட்ராடினரி' முறையை நாங்கள் கையாளவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது (கைத்தட்டலுடன் பலத்த சிரிப்பு). : இல்லாவிட்டால் அந்த முறையைக் கையாள வேண்டிய அவசியம் எங்கும் இருந்த தாக தெரியவில்லே என்றும், அது வரலாறு காணுதது, வரலாறு காணுதது என்றும் சொன்னுர்கள். (சிரிப்பு) இந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றில் இதுவரை காணுத வரலாறு காணுததுதான். ஒன்று தான். இதுவரை இருந்த ஆளும் கட்சியினர் ஆகட்டும், எதிர்க் கட்சியினர் ஆகட்டும் இந்த அவையின் மரபை காட்டு கின்ற பண்பிலே எவ்வளவு சிறந்து விளங்கி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லே.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I take it that an extra-ordinary method had been used on the floor of the House.

*1973 பிப்ரவரி 5]*

THIRU J. JAMES : That has been admitted.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். அது வேறு எங்கும் நடைபெறுத, இந்த நாட்டின் வரலாற்றிலேயே காணுத ஒன்று என்று சொன்னார்கள். ஆனல், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள், நெருக்கடி நிலைமைகள் ஏற் படுகின்ற நிலைமை பஞ்சாபிலே ஏற்பட்டது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அங்கே பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வீற்றிருக்கும் பொழுதே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. 15 ஆவது இடத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் சபையின் நடவடிக்கைகளை நடத்தியது வரலாற்றின் அடிப்படையிலே இருக்கிறது.

அடுத்து, ஆளும் கட்சியினரே ஒரு பேரவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது வரலாற்றில் உண்டா என்றும் கேட்டார்கள் இங்கே. உள்ளபடியே, பாராளு மன்ற முறையிலே உலகத்திற்கே எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திலே 1835 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தினுடைய சபாநாயகரை ஆளும் கட்சியினரே, ஆளும் கட்சியினருக்கு விரோதமாக அவர் பேசினர் என்பதற்காக, நீக்க வேண்டும் என்று ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை அவர் மீது கொண்டு வந்து, அந்தச் சபாநாயகரை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திலே இருந்து நீக்கிய வரலாறு உண்டு.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The Hon. Minister is referring to an incident which took place in 1885. Does he mean that his party is in 1885, and not in 1972. Can we not improve?

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** தலைவரவர்களே, அதற்கு முன்னலே இருந்தே--அதாவது 1840 ஆவது வருட சொச்சத்தில் இருந்தே நடைபெற்ற ஒன்றைத் தான் நம்முடைய இந்திய பாராளுமன்றம் கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதற்காகத் தான் அதைச் சொன்னேன். அப்பொழுதிருந்தே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் கடைபிடித்ததைத்தான் இந்தியப் பாராளுமன்றம் கடைப் பிடித்து வருகிறது ; அப்படித்தான் இந்திய பாராளுமன்றச் சட்டம் இருக்கிறது. அங்கே நடந்தது நம்முடைய சட்ட திட்டத்திலே இடம் கொடுக்கிறதா என்று பார்க்கிறோம். அப்படி

[1973 பிப்ரவரி 5

இடம் கொடுக்காத நிலைமையில், எல்லோரும் ரெஃபர் பண்ணுவது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தைத்தான். இங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அவையைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் அதாவது 185 பேர் அவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற கருத்தை தெரிவித்த பொழுதே—அதாவது நவம்பர் மாதம் 13-ஆம் தேதி இங்கே சட்டப் பேரவை நடைபெற்ற பொழுது, முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், என் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரும் நிலையில் நான் அதற்கு பிறகு ஒரு நிமிடம் கூட இந்த நாற்காலியிலே இருக்க விரும்பவில்லை, நானேயே அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அப்படி குறிப்பிட்ட அடுத்த ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளேயே இந்த அவையையே ஒத்திவைத்து விட்டு சென்று விட்டார்கள். உடனே அவையைக் கூட்ட வேண்டும், கூட்டவேண்டுமென்று எதிர் கட்சியினர்கூட சொன்னார்கள். கூட்டப்பட்ட அவை ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளேயே ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. பல இடங்களிலே கூச்சல் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு, சபையை நடத்த முடியாத சூழ் நிலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டால், பாராளுமன்றம் ஆனாலும் சரி, அல்லது வேறு சட்ட மன்றம் ஆனாலும் சரி கால் மணி நேரம், அரை மணி நேரம், அரை நாள், ஒரு நாள் என்று தான் சபையை ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு மாதம், பல நாட்கள் ஒத்திவைக்கும் நிலைமை இங்கே ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் 14 நாட்கள் இடைவெளி வரத்தக்க அளவிலே பேரவைத் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுக்கப் பட்டது. குறிப்பிட்ட நான்கு பேர் மூதலிலே கொடுத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து பலர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டிசம்பர் 2-ம் தேதி பேரவை மறுபடியும் கூடுகிறது. அப்படி 14 நாட்கள் முடிந்து, தலைவர் அவர்களையும் மூன்னவரையும் கலந்து கொண்டு அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சட்ட திட்ட விதிகள் இருக்கின்றன. இரண்டாம் தேதி அவை கூடும் பொழுது, பெரும் பான்மையான உறுப்பினர்கள் அவர் மீது நம்பிக்கையின்மையை தெரிவித்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. இந்த அவையை நடத்துகின்ற தலைவர்மீதே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது.

*1973 பிப்ரவரி 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப் போல், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே எந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் முதலிலே தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பார்ப்போமானால், இந்த அவையின் மூன்னாள் தலைவர் மீது கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை தீர்த்துக் கொண்டுதான், அமைச்சரவைமீது கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உள்ளபடியே இப் பொழுது துணைத் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் சட்டப்படி கொண்டு வந்ததும், துணைத்தலைவர் அவர்கள் உடனே எடுத்துக் கொள்ள அனுமதித்தார்.

மௌலங்கர் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அத்தனை பேரும் கூட கையெழுத்துப் போடவில்லை. ஒருவர் தலைவர் மீது நம்பிக்கையின்மை தெரிவித்தார் என்பதற்காக, அவ்வளவு பெரிய பாராளுமன்றத்திலே ஒருவர் நம்பிக்கையின்மை தெரிவித்தார் என்பதற்காக, நேருவும் மற்றவர்களும் அவருக்கு சமாதானமாக எடுத்துச் சொல்லி அதை பெரிதுபடுத்த வேண்டாமென்று சொல்லி அவைகளை எல்லாம் கூட " நீக்கிவிட்டார்கள் " அவையின் குறிப்பிலே இருந்து என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, மூன்னாள் சட்ட மன்றத் தலைவர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தானே எடுத்திருக்க வேண்டும் அந்த தீர்மானத்தை. அவர் மீதே நம்பிக்கையில்லை என்று இருக்கும் பொழுது அதை எடுக்காத நிலைமையில் அவர் இருந்தால்தான், இந்த அவையின் முன்னவர் என்ற முறையிலே அவையினுடைய அனுமதியோடு பணிகளை நான் ஆற்றவேண்டியிருந்தது.

அவையின் முன்னவருக்கு அதிலே என்ன அப்படி அக்கறை என்று கேட்டால், " லீடர் ஆப் தி அவஸ் " என்ற முறையிலே— பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே எந்தெந்த புரொசீடிங்ஸ் எப்படி எப்படி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவு செய்தாலும், அவையின் புரொசீடிங்ஸ் பற்றி வகைப்படுத்தித் தருபவன் நான் தான். அவைத் தலைவர் அவர்கள் அதை ஏற்று, அதை நடை முறைப்படுத்துவதுதான் அவருடைய கடமை. இன்றைக்கிருக்கும் புரொசீடிங்ஸ் ஆகட்டும், நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் புரொசீடிங்ஸ் ஆகட்டும், எதை எதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று நான் அவையின் " லீடர் ஆப் தி அவஸ் " என்ற முறை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 பிப்ரவரி 5

யிலே வகைப்படுத்திச் சொன்னதற்குப் பிறகுதான், ஸ்பீக்கர் அதை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : There is one point of clarification. I think the Business Advisory Committee has got the right to fix the proceedings of the legislature. I suppose the position will be clarified by the Hon. Leader of the House.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** நான் முதலிலேயே சொன்னேன், பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே தீர்மானிக்கிறபடி, அன்றைக்கு புரொசீடிங்ஸை வகைப்படுத்துவது இந்த அவையின் முன்னவர் என்ற முறையிலே நான் செய்கிறேன். அவைத் தலைவர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார். அன்றைய நிலையில் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் அந்தத் தலைவர் மீதே நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை கொடுத்தபொழுது அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் மற்றவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு சரியல்ல. 10 நாளைக்குள்ளே நாள் குறிப்பிட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வருவோமானால், இந்த அவையின் முன்னவரையும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரையும் கேட்டுக்கொண்டு 10 நாளைக்குள் வைக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் அப்படி கேட்டுத்தான் இதற்கு முன்பு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு யாரையும் கேட்காமல் யாருக்கும் தெரியாமல் அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருக்கின்ற அளவிலே அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று வந்த பொழுது தான், இந்த அவையை ஏற்று நடத்துகின்ற தலைவர் மீதே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இருக்கும் பொழுது அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலே அந்தத் தீர்மானத்தை திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்த பொழுது அதன் மீது இந்த அவையின் முன்னவர் என்ற முறையிலே நான் பணியாற்ற வேண்டி வந்தது. என்னோடு ஒத்துழைக்கவேண்டிய பேரவை முன்னாள் தலைவர் ஒத்துழைக்காத நிலையில், அவர் மீதிருந்த நம்பிக்கையின்மை தீர்மானத்தின் மீது இந்த அவையின் சம்மதத்தை கேட்கக்கூடிய நிலைமை வந்ததும் துணைத்தலைவர் அவர்கள் சபையில் இன்னொரு இடத்திலே உட்கார்ந்து சபையை

**1973 பிப்ரவரி 5]** [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நடத்த வேண்டிய நிலைமை வந்தது. அந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை அப்பொழுது எனக்கு ஏற்பட்டது.

சபைத் தலைவர் அவையிலே இருக்கும் பொழுதே அவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டு வரலாமா என்று கேட்டால், வேறு எந்தத் தீர்மானம் வந்தாலும் அதை நடத்த அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், அவர் மீது நம்பிக்கை யில்லை என்று வந்தபொழுது அந்த இடத்திலே அவர் உட்காரக் கூடாது, வேறு ஒருவர் அங்கே உட்கார வேண்டும் என்ற அடிப் படையிலேதான் துணைத் தலைவர் இருந்து காரியங்களை ஆற்றினார். இப்பொழுது கூட பார்த்தீர்கள், துணைத்தலைவர் மீது நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்தபொழுது, அவர் அந்த இடத் திலிருந்து இறங்கிவிட்டு, மாற்றுத் தலைவரை உட்கார வைத்து விட்டு காரியங்களை ஆற்றவேண்டிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. எனவே, முன்னாள் சபாநாயகர் மீதே நம்பிக்கையில்லை என்று வரும்பொழுது அதை எடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டு மானால், அவரே அந்த இடத்திலே இருந்து காரியங்களை ஆற்றக் கூடிய உரிமையை அவர் இழந்து விடுகிறார்.

ஆகையால், அவையின் முன்னவர் என்ற முறையில் அவையின் முழு சம்மதத்தையும், வாய்ப்பையும் பெற்று அத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு ஏற் பட்டது.

DR. H. V. HANDE : Did we not decide in the Business Advisory Committee on the day to be allotted for the "no-confidence motion against the Deputy Speaker' and did we not allot 5th of February for discussion on that motion. I want to know why the Business Advisory Committee did not meet and allot a day for discussing the no-confidence motion against the Speaker likewise. That is the point I want to be clarified.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** அவையின் முன்னவர் என்ற முறையில் ஒரு வார்த்தை கூட பேரவைத்தலைவர் என்னிடத்தில் சொல்லவில்லை. பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இந்தத் தீர்மானத்தை என்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது பற்றி விவாதித்திருக்கலாம் என்பதுபோல இந்த அமைச்சரவை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 5

யின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கூட பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் வைத்து என்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வது என்பதுபற்றித் தீர்மானித்திருக்கலாம். அப்படித்தான் தீர்மானித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அவர் அந்தத் தீர்மானத்தை அன்றைக்கே தன்னிச்சையாக எடுத்துக்கொண்டு விட்டார். அதன் காரணமாகத்தான் அவை முன்னவர் என்ற முறையில் நான் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அவைத்தலைவருக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்றால் அந்த அதிகாரம் எப்படி இருக்கிறது? இந்த அவைக்குத் தான் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர அவருக்கு என்று அதிகாரம் இல்லை. அவரிடம் உள்ள அதிகாரம் எல்லாம் இந்த அவை அவருக்கு அளிப்பதுதான். அவருக்கு என்று எந்த அதிகாரமும் இல்லை. இதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்வதன் நோக்கமே அவைக்கு உரிமை இருக்கிறதா, அவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதை நாம் எல்லோருமே நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். திரு. கணபதி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் நடந்ததுபற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1642-ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் நடந்த சம்பவத்தைத்தான் நான் கூறுகிறேன். அப்போதிருந்த முதலாவது சார்லஸ் மன்னர் தம்முடைய அரசியல் விரோதிகள் ஐந்து பேர்கள்மீது ராஜத்துரோகக் குற்றம் சாட்டி அவர்களைக் கைது செய்துபோக பாராளுமன்ற மண்டபத்திற்குப் படைபலத்துடன் வந்தான். மண்டபத்திற்குள் தான் மட்டும் உள்ளே நுழைந்து அந்த ஐந்து பேர்களது பெயரைச் சொல்லி அழைத்தான். யாரும் எழுந்திருக்கவில்லை. அப்புறம் ஒவ்வொருவர் பெயராகச் சொல்லி he asked 'Are there any of those persons in the House'. என்று கேட்டான். யாரும் பதில் சொல்லவில்லை. பிறகு அப்போது சபாநாயகராக இருந்த லென்தால் பக்கம் திரும்பி—

He turned to the Speaker and said "Do you see any of them? என்று கேட்டான் Lenthall's reply is famous for all time. He showed a measure of courage and resources which raised him to the height of a great occasion. 'May it please your Majesty's said he, falling on his knees to utter the historic words: அவர் அரசருக்கு அளிக்க வேண்டிய மரியாதையை முழங்காலிட்டு அடிபணிந்து வணங்கி பின் கூறினார்.

*1973 பிப்ரவரி 5]* *[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

'I have neither eyes to see nor tongue to speak in this place but as the House is pleased to direct me, whose servant I am here and I humbly beg your Majesty's pardon that I cannot give any other answer than this to what your Majesty is pleased to demand of me

"எனக்கென்று தனியாகக் காண்பதற்குக் கண்களோ, பேசுவதற்கு வாயோ இல்லை. மதிப்புமிக்க இந்தச் சபை எவ்வாறு எனக்குக் கட்டளையிடுகிறதோ அவ்வாறே நடக்கும் கட்டுப்பாடு உடையேன். சபை கூறிய பதிலைத்தவிர வேறு ஒன்றும் நான் கூறுவதற்கில்லை" என்று கூறினர். அவைத்தலைவருக்கு எவ்வித தனி அதிகாரமும் இல்லை. அவை அவருக்கு என்ன கட்டளையிடுகிறதோ அதற்குக் கீழ்படியத்தான் அவருக்கு உரிமை உண்டு என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டும். இந்த அடிப்படையில் தான் அவையின் கருத்தை அவர் ஒத்துக்கொள்ள முன்வராத எக்ஸ்ட்ரார்டினரி சர்கம்ஸ்டன்சை அவர் உண்டாக்கிய காரணத்தினால் அவை முன்னவர் என்ற முறையில் அவையின் அனுமதி, அவையின் சம்மதத்தோடு, அவையின் கருத்தைச் செயல் படுத்த எக்ஸ்டிரார்டினரி முறையைக் கையாளவேண்டிய நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு தொடர்ந்து இதையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாமே, உங்களுக்குத்தான் மெஜாரிட்டி இருக்கிறதே, அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அது நிறைவேறி விடுமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். திரு. லத்தீப் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டியதைப்போல அமைச்சரவையின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம்பற்றி அவை முன்னவரைக் கலந்துகொண்டு என்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுபற்றிக் கூட முடிவு எடுக்காது, தானே தன்னிச்சையாக அவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னவர் எப்படி நடப்பார் என்று சொல்ல முடியும்? வாக்கெடுப்பு எந்தமுறையில் நடத்தப்படவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பவர் தலைவர். மெஜாரிட்டியினரின் கருத்துக்கு மாறுபாடாகக் கூட அவர் தீர்ப்புக்கொடுத்துவிட்டால் அவரது தீர்ப்பே முடிவானதாகவும் வாதிட முடியும்.

[டாக்டர் இரா. தெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 5

அன்றைக்கே இரண்டு அவை நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். அவை நடக்கும்பொழுது ஒருவர் பேசினாலோ, எழுந்து கூட பேசலாம் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏறுது. சபாநாயகர் ஏற்றுக்கொள்ளாத பேச்சு எதுவும் அவை நிகழ்ச்சியில் சேராது. இந்த அவையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு துணைச்சபாநாயகர் நடத்தியதுதான் அவை நிகழ்ச்சி. மற்றவை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படும் என்று அவர் உத்தரவிட்ட காரணத்தினால் அவை நீக்கப்பட்டன. இதைவிட கேவலமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாதிருக்க, ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப் பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக அவையின் ஆணைக்குக் கட்டுப் பட்டு துணைத்தலைவர் அவைப் பொறுப்பை ஏற்று அவை நிகழ்ச்சிகளை மிகுந்த கௌரவத்தோடு பெருமைப்படத் தக்க வகையில் நடத்திக்கொடுத்திருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குரியது என்பதை பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

அப்படி இல்லை என்றால் என்ன நடந்திருக்கும் ? ஒரு கற்பனை யாகச் சொன்னார்கள். கற்பனையாகக் கூட இல்லை. உண்மையாகவே அப்படித்தான் நடந்திருக்கும் என்பதை பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பின்னர் படித்துப்பார்த்தபோது தீர்மானிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவையின் முடிவுப்படி அவைத் தலைமையை ஏற்று அவையை துணைத் தலைவர் நடத்திச் சென்ற போது, அவை நிகழ்ச்சியில் இருந்து இன்ன இன்ன பகுதிகள் நீக்கப்படும் என்று உத்தாவிட்டால் அந்த உத்தரவுப்படி அவை நீக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தப் பகுதிகளையும் சில பத்திரிகைகள் பிரசுரித்தன. ஒரு பத்திரிகையில்

'At about 2 p.m., Mr. Mathialagan rose from his seat and was heard to declare that the no-confidence motion against the ministry had been passed and the House had been adjourned.

என்பதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியை அவையில் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. (குறுக்கீடு) இது மெயில் பத்திரிகையில்தான் வந்திருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Even if the Speaker had said so, you can still take a poll; if he had left the Chair, then the Deputy Speaker could have taken the Chair and conducted the division. You need not be frightened with something from imagination. Should you not follow the procedure?

1973 பிப்ரவரி 5]

**மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவை விதிகளைப் படித்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஓட்டு எப்படி எண்ணப்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிற பொறுப்பு தலைவருக்குத்தான் இருக்கிறது. அவரது தீர்ப்பு சரியோ தவறோ it is final and shall not be challenged **என்றும் விதி இருக்கிறது.**

**திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** 'போல்' எப்படி கேட்கப் பட்டு வருகிறது என்பதற்கு மரபு இருக்கிறது. வாய் மூலம் அளிக்கிற தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** அமைச்சரவையின் மீது கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டதாக அவர் வாய்மூலம் தீர்ப்பளித்துவிட்டால் ஆளும் கட்சியினர் ராஜீநாமாச் செய்துவிடுவார்களா ? செய்ய வேண்டுமென்று நியதியா ? நானேக்கே 170 பேர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு ராஜ்பவன் போய் இந்த மந்திரிசபை தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல மாட்டார்களா ? இதைப்போய் ஒரு வாதமாகச் சொல்வது தான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) :** சட்டமன்ற விதி 20-இன் கீழ் சட்ட மன்றம் தொடர்ந்து இரண்டு மணி வரைக்கும் நடக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** எப்படி நடந்திருக்கக்கூடும் என்பதற்குச் சொன்னேன். அப்படி ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்து இருந்தால், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி சொல்வது போல நாங்கள் நடந்துகொண்டோம் என்றால் மட்டும் சும்மா இருக்கப் போகிறார்களா ? சரியோ, தவறோ சபாநாயகரின் தீர்ப்புத்தான் முடிவானது என்பதை வற்புறுத்த சட்டப் புத்தகங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டார்களா ? மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல சட்டமன்றத்தின் மரபு. கௌரவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். நிலைமை வேறுவிதமாக நடந்திருந்தது என்றால் அதை நாங்கள் சமாளிக்கமாட்டோம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 5

என்பதில்லை. புயலேதான் வரட்டும். அதை நாங்கள் சமாளிப்போம் என்றுதான் முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே சமாளிக்கிறோம். எவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகள் வந்தாலும் பதில் சொல்லமுடியும். உண்மையை நிலைநாட்ட சமாளிப்போம், நாங்கள் கொண்ட கருத்துக்களை நிலைநாட்டுகிற தன்மை எங்களுக்கு உண்டு என்ற நிலையிலே சமாளிப்போம் என்று சொன்னார்கள். எதையும் சமாளிக்க முடியும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். முடியும் என்பது தெரியும். ஆனால், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, இந்த சட்ட மன்றத்திலே புகுந்து, சட்டத்திலே புகுந்து விளையாட நினைத்தார்களே தவிர, ஒரு நேர்மையான ஜனநாயகத்தைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார்களா ? 182-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும் அவர் அவ்வாறு நடந்து கொண்டதால் நாம் இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே எத்தகைய தவறும் இல்லை.

சபாநாயகரா, இந்த அவையா என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கணபதி அவர்கள் தெரிவித்த மாதிரி இந்த அவைக்குத் தான் உரிமையுண்டு. 1968-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சபாநாயகர்கள் மகாநாட்டிலே சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அட்ஜோர்ன் செய்வதற்குக் கூட அவையைக் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவையினுடைய கருத்தை அறிந்து நடை பெறவேண்டும் என்பதுதான் சிறந்தது என்றெல்லாம் குறிப்பிட் டார்கள். இன்னும் அவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமில்லை, ஆகவே அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிடுகிறேன்.

எல்லாவற்றிலும் நல்லபெயர் ஏற்படுத்திய மாநிலம் இது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநிலத்தினுடைய நல்ல பெயரை, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றத்தான் அத்தகைய முறை கையாளப்பட்டிருக்கிறது.

ஏன் துணை சபாநாயகரைக் கூப்பிட்டீர்கள் என்றார்கள். நான் துணைச் சபாநாயகராக இருந்திருப்பேனேயானால், அப்படிச் செய்திருக்க மாட்டேன் என்று தங்கமணி அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். அவர் உட்கார்ந்ததற்காக மாண்புமிகு சீனிவாசன்

*1973 பிப்ரவரி 5]* *[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

அவர்களே நான் இப்பொழுது மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். பிரிட்டனிலே கூட இந்த சபாநாயகர் பதவிக்கு வருவதற்கு ஒவ்வொருவரும் அஞ்சுவார்களாம் ஆரம்ப காலத்தில். பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வந்து உட்கார வைப்பார்களாம். அப்படி பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வந்து உட்கார வைக்கின்ற பழக்கத்தை ஒட்டித்தான் இப்பொழுது இரண்டு பேர் பிடித்துக்கொண்டு போய் உட்கார வைக்கிற வழக்கத்தைக்கொண்டி வந்திருக்கிறதே தவிர, வேறு அல்ல. இல்லாவிட்டால், அவர் ஓடிவிடுவாராம். அவர்கள் பிடித்து இழுத்து வருவார்களாம். அந்த அடிப்படையில்தான் இப்பொழுதும் பிடித்துக்கொண்டுபோய் உட்கார வைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அவருக்குப்போய் உட்காரத் தெரியாதா ? இருந்தாலும் அந்த அடிப்படையிலேதான் இரண்டு பேர் பிடித்துக் கொண்டு போய் உட்கார வைக்கிற நிலை இருக்கிறது.

இதை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அன்றையதினம் ஜனநாயகக் கொலை நடைபெறவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத் தான். ஜனநாயகப் பண்புகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்று தான் அவ்வாறு நடைபெற்றது. அவர்மீது நம்பிக்கையில்லையென்று தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்ட உடனே, முறைப்படி அவர் மீது இருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் கொண்டு வந்து, அதற்குப் பிறகு அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை யில்லையென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லையென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே, பூத்த தன்மை வாய்ந்த, முதன்மை பொருந்திய அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்து, அவரே ஒப்புக்கொண்டு, முதலிலே அதை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், இந்தப் போவையிலே ஒரு நாள் அல்ல, இரண்டு நாள் அல்ல, எத்தனை நாள் வேண்டுமானாலும் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கக் கூடும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய மாதிரி அவரும் அத் தீர்மானத்தின் மீது பேசியிருக்கலாம்.

நாங்கள் சொல்வது, சபாநாயகர் ஆளும் கட்சிக்கு எடுபிடி ஆளாக இருக்கவேண்டுமென்பதல்ல. ஆளும் கட்சியினுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றவர் சபாநாயகராக இருக்கவேண்டும். அது தான் எல்லா நாட்டிலும் இருப்பது. அதுதான் ஜனநாயகம். அன்றே அமைச்சரவை மீது குற்றம் சாட்டுகிறோம் என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொன்னார்கள். நாங்கள் சபாநாயகரை எடுபிடி ஆளாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 5

நடத்த விரும்பவில்லை. ஒரு தடவை அனந்தநாயகி அம்மையார் கேட்ட கேள்விக்குக் கூட அவர் நான் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கிறேன், அந்தத் தன்மையை விட்டு மாறவில்லையென்றார். சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், கட்சிக்கு அப்பாற் பட்டவராக . . .

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** நான் அப்பொழுது திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னபொழுது, நீங்கள் தி.மு.கழக உறுப்பினராக இருப்பது தவறு என்று கூறி, ஏன் அன்றைக்கே அவரைக் கட்சியிலிருந்து நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை? நீங்கள் மரபைக் காப்பதிலே ஏதாவது அக்கறை காட்டுகிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** அப்பொழுதே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். முன்னாலே அவர் பொதுக் குழு உறுப்பினராக இருந்தார். அதிலே இருந்து எடுக்கப் பட்டார். செயற்குழு உறுப்பினராக இருந்தார். அதிலே இருந்து எடுக்கப்பட்டார். ஆட்சி மன்றக் குழுவிலே உறுப்பினராக இருந்தார். அதிலே இருந்து எடுக்கப்பட்டார். எந்தக் கட்சிக் கூட்டத்திலும், கட்சியினுடைய நடவடிக்கையிலும் அவரைச் சேர்ப்பதில்லை. எங்கள் கட்சி அதை மதித்து வந்தது. ஆகவே, கட்சிக்கு சிறப்பு சேர்ப்பதற்காக அவரைச் சேர்த்து வைத்துக் காரியங்களை நடத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் எங்கள் கட்சி இல்லை. அவர் தான் நான் கட்சியில் இருக்கிறேன், என்னைக் கட்சியை விட்டு விலக்கி விடாதீர்கள், வெளியேற்றி விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஆனால், அவர் ஒதுங்கித்தான் இருப்பார் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுதே குறிப்பிட்டார்கள் . . .

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** நான் சொல்வதெல்லாம், அன்றையதினம் அவர்கள் சொன்ன நேரத்திலே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து தைரியமாக, கட்சியில் ஒதுங்கியிருப்பார்கள் என்று அன்றையதினமே சொல்லியிருந்தால் உண்மையாகப் பாராட்டி இருப்பேன். அன்றையதினம் மௌனமாக இருந்ததாக எனக்கு ஞாபகம்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** அசெம்பிளியிலேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 5 ] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சபாநாயகராக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனே, பொதுக்குழு, செயற்குழு, ஆட்சிமன்றக்குழு, கட்சியினுடைய நடவடிக்கைகள், கட்சி மகாநாடு எதிலேயும் அவரைக் கலந்துகொள்ளவிடவில்லை. இந்தக் கழகம் அவரை எதிலும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவரைக் கலந்துகொள்ளச் செய்யவில்லை. ஆனால், இப்பொழுதுதான் அவர் வேறு கட்சியோடு தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார். முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிற வரையிலும் முன்னேற்றக் கழக நடவடிக்கையிலே அவரை ஈடுபடுத்த விரும்பவில்லை. சபாநாயகராக ஆனபிறகு அவரைக் கட்சி நடவடிக்கையிலே ஈடுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்திலே நாங்கள் இல்லை. அப்படி ஆளைப் பிடித்து ஒரு கட்சியைச் சிறப்பாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டியதில்லை. ஒருவர் சொன்னார், தம்பிங் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று. இன்னொருவர் சொன்னார், புளூட்டல் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று. இவ்வளவு பேர் இருக்கும்போது அந்த நிலையில் அவரை நம்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தும் பணியாற்றியிருக்கிறோம், ஆளும் கட்சி வரிசையிலே இருந்தும் பணியாற்றி இருக்கிறோம். ஜனநாயக முறைகள், பாராளுமன்ற முறைகள் காப்பாற்றப்படவேண்டும். ஜனநாயக முறைகள் மட்டும் காப்பாற்றப்பட்டால் போதாது. ஜனநாயகப் பண்பாடுகளும் காப்பாற்றப்படவேண்டும்.

அவர்மீது நம்பிக்கையில்லையென்று தெரிவித்தபிறகு, அத் தீர்மானத்தை முதலில் எடுத்து முடித்த பிறகு, ஒருவர் மீது நம்பிக்கையில்லையென்று சொன்ன பிறகு, அதைத் தீர்த்தபிறகு மற்ற நம்பிக்கையில்லை பிரச்சினைகளை யெல்லாம் இங்கே கொண்டு வருவதுதான் நியாயம். அதைச் செய்ய அப்பொழுதைய போலைத் தலைவர் மறுத்தார். அப்படி மறுத்த காரணத்தினால், அவருடைய கருத்துப்படி எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி சிச்சுவேஷன் இருந்ததால், அதற்கு எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி தன்மையிலேதான் நாம் தீர்வுகாண முடியும் என்ற நிலைமை இருந்த அளவுக்கு இம்மாதிரி நடந்திருக்கிறது. இராமன் இருக்கிற இடம் அயோத்தி என்பது பழமொழி. சபாநாயகர் உட்காருகிற இடம் தலைமைப் பீடம். அதே போல் டெபுடி ஸ்பீக்கர் உட்கார்ந்த இடம் தலைமை இடம். பஞ்சாபிலே டெபுடி ஸ்பீக்கர் 15-வது சீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு சபையை நடத்தி இருக்கிறார். அந்த நடவடிக்கை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 5

முழுவதும் சுப்ரீம் கோர்ட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம்.

நாற்காலியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நீங்களெல்லாம் காணுத நாற்காலியா? இப்பொழுதும் இருக்கிற நாற்காலி சார்ஜெண்ட் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற நாற்காலி. என்றைக்கும் இருக்கிற நாற்காலி. அந்த நாற்காலியிலே உட்கார வைக்கிற அவசியம் கூட இல்லை. இந்தச் சபையை இப்பொழுது உட்கார்ந்திருக்கிற இடத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டுகூட நடத்தி இருக்கலாம். அந்த நாற்காலி இருப்பதனால் இழுத்துப் போட்டு உட்கார வைத்தோம். இதற்காகத் தேடிக்கொண்டு வரவில்லை.

**டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே :** நீங்கள் பஞ்சாபைவிட ஒருபடி மேலே இருக்கிறீர்கள். நாற்காலி விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னீர்கள். அவர்கள் 13-ம் தேதி அவ்வாறு பண்ணியதற்காக, எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி சிச்சுவேஷனில் அவ்வாறு பண்ணியதற்காக, எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி ரெமடி வேண்டுமென்று இவ்வாறு செய்தீர்களா? அந்த முறையை இன்றையதினம் நீங்களே ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா?

Is it a confession of the Hon. the Leader of the House that an extraordinary method has been adopted? We want only categorical answer. Yes or No for that.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :** நான், எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி நிலைமை என்று அவர் சொன்னதனாலே சொன்னேனே தவிர, அதற்குப் பிறகு விளக்கியதெல்லாம், சட்டப்படி காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதுதான். அதற்குச் சமாதானம் சொல்லத் தேவையில்லை. அதற்குப்பிறகு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள், சட்டப்படி, முறைப்படி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது சரியா, தவறு என்று விவாதிக்கத் தக்க அளவுக்கு இல்லை. இந்தப் போவையினுடைய உரிமைகளை, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்று சொன்னேனே தவிர. எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரி சிச்சுவேஷன் ஏற்பட்டதனால் எக்ஸ்டிரா ஆர்டினரியாக நடந்தது என்று சொல்லவில்லை. எந்த ஆக்ஷனுக்கும் ஒரு ரீயாக்ஷன் உண்டு. (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே குறுக்கீடு).

1973 பிப்ரவரி 5] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அன்று அவர் சேரைவிட்டு இறங்க மறுத்தார். அவர் ஒழுங்காக இறங்கிப்போயிருந்தால், இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. நாம் கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால், அவர் இறங்க மறுத்த உடன், காவல் துறையினரைக் கொண்டு அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு போயிருக்கவேண்டும். அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு போயிருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் கோபம் வந்திருக்கும், ஹாண்டேவுக்கு. ஆகவேதான் பண்பாடோடு நடந்துகொள்ளவேண்டும், முறையோடு நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றுதான் அவ்வாறு நடந்து கொண்டோம். இவ்வளவு நாள் எல்லோரிடமும் பழகியிருக்கிறோம். அவர் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருந்தால், அன்று அதிகமாக நான் கத்தி பேசவேண்டிய நிலை உண்டானதைக்கூட, தவிர்த்திருக்கலாம். இவ்வளவும் உங்கள்மீது உள்ள அன்பின் காரணமாகத்தான் அவ்வாறு நடத்தப் பட்டது. எல்லாம் சட்டப்படிதான் நடந்தது என்று தெரிவித்து துணை சபாநாயகரை பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை முழுக்க முழுக்க அழுத்தம் திருத்தமாக எதிர்த்து அமர்கின்றேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஏற்கனவே காணுத நாற்காலி அல்ல, ஏற்கனவே இருந்த நாற்காலிதான் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வாக்கெடுப்பின்போது அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்கள் உட்காருவதற்காகப் போடப்பட்ட நாற்காலி, இன்னும் அங்கேயேதான் இருக்கிறது என்று எல்லாம் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் அந்த நாற்காலியைக் காட்டி இனிமேல் வருகிற சபாநாயகருக்கும் உஷார் உஷார் என்று சொல் வதைப்போல் தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது கூட தவறு. அது சார்ஜண்ட்க்கு ஆகப் போடப்பட்டிருப்பது. சமயத்திலே எம்.எல்.ஏ.யாக இருக்கின்றவர்களும் உட்காருவதற்காக பயன் படுத்தப்படுகின்றது. இப்பொழுது அதற்குக்கூட அவசியமில்லை. நாம் நல்ல முறையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். எம்.எல்.ஏ யாக இருக்கின்றவர்கள் அங்கேபோய் உட்காராமல் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் போய் உட்காருவதில்லை. ஆகவே அது சார்ஜண்டுக்காக போடப்பட்ட நாற்காலி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 5

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** இங்கே இதுவரை உதவிச் சபாநாயகர் பதவியிலிருந்து என்னை நீக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களில் முக்கியமாகக் சொல்லப் பட்டது, "வரலாற்றிலே இல்லாத ஒன்றை நீங்கள் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறீர்கள்" என்பதாகும். "அன்றைக்கு நீங்கள் நடந்து கொண்டது பாராளுமன்ற நடைமுறையிலே இல்லாத ஒன்று, புதிய ஒன்றாக இருக்கிறது" என்று சொல்கிறார்கள். வரலாறு என்றால் உலகம் பிறந்த நாளிலிருந்து எழுதி வைத்த சட்டம் அல்ல, அன்றாடம் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள்தான் வரலாறாக உருப் பெறுகிறது. ஆகவே, அதுவும் ஒரு வரலாறாக இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே என்றுகூட நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இலண்டன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குழு ஒன்று இங்கே வருகை தந்திருந்தது. அந்தக் குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னைச் சந்தித்தபொழுதுகூட வேடிக்கையாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். எங்கள் பாராளுமன்றத்தை மதர் ஆப் பார்லிமெண்ட் என்று புகழ்ந்து எங்கள் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளையெல்லாம் நீங்கள் பின்பற்றினீர்கள். இனிமேல் நாங்கள் உங்களுடைய பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியிருக்கும், அந்த அளவுக்கு துணிந்து பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளை நடத்தி வருகிறீர்கள் என்று பாராட்டினார்கள்.

இங்கே பேசிய அம்மையார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் அந்த நாற்காலிக்குப் போய்விடாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ நான் அந்தப் பதவியை மிகப் பெரிய பதவி என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைப்போலவும், அது போய்விடக் கூடாது என்று நான் நினைப்பதுபோலவும் எண்ணி அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக எப்படி யெல்லாம் போலீஸ் இலாகாவின் துணையை நாடினார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் . . .

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** பதவியை நான் ஏன் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்? மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து எனக்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள். நான் பணியாற்றி வருகிறேன். நீங்கள் எட்டுக்

1973 பிப்ரவரி 5] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கட்சியோடு சேர்ந்துகொண்டு தேர்தலுக்கு வந்தீர்கள். உங்களை விட்டு அவர்கள் பிரிந்துபோய்விட்டார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் தேர்தலுக்கு நிற்பதுதானே.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** இது பெரிய விஷயம் என்று நான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மக்கள் உங்களுக்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள். ஓட்டுப் போட்ட மக்களே தான் உங்கள் வீட்டு முன்னுலே கூச்சல் போட்டார்கள் என்பதையும் மறந்துவிட வேண்டாம்.

இனிமேல் வரக்கூடிய ஸ்பீக்கர், டெபுடி ஸ்பீக்கர் எல்லாம் இப்படித்தான் தூக்கியெறியப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஜனநாயக மரபை மதிக்காமல், மெஜாரிட்டி தத்துவத்தை எதிர்த்து, 30, 35 பேர்களை சேர்த்துக்கொண்டு சபையை நடத்தலாம் என்று ஒரு தலைவர் இருந்தால் அவரைத் தூக்கியெறிவதற்கு இதை விட அமைதியான, நியாயமான வழி இல்லை; இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டலாம். மனச்சாட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மனச்சாட்சி அரசியலிலே இருக்கிற இடத்தை விட்டு இன்னொரு இடத்திற்குத் தாவும்பொழுது எங்கே போயிற்று? என்னைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே குற்றஞ்சாட்டிப் பேசியவர்கள். . .

**திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி :** அது எங்களுக்குள் சூடும்பச் சண்டை மாதிரி. எங்கள் கட்சியில் பிளந்தோம். இப்பொழுது உங்கள் கட்சியும் பிளந்துவிட்டது. நீங்களும் தேர்தலுக்கு நில்லுங்கள், அவர்களும் நிற்கட்டும் மக்கள் தீர்ப்பு கொடுப்பார்கள். நாங்கள் ஒரு பெஞ்சிலிருந்து இன்னொரு பெஞ்சிற்கு தாவவில்லை, அங்கிருந்து இங்கு வந்திருக்கிறோம் அவ்வளவுதான்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** அம்மையார் அவர்கள் இடையிலே ஒரு பெரிய சங்கடத்தைக் கிளப்பி விட்டார்கள். பழைய காங்கிரஸும் புதுக் காங்கிரஸும் ஒன்றுதான் என்று அம்மையார் சொல்வதை திரு. பொன்னப்ப நாடார் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா? ஏன் என்றால் நான் வீடு செல்லும்பொழுது மனக் குழப்பத்தோடு செல்ல வேண்டியிருக்கும். குழப்பத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்.

[1973 பிப்ரவரி 5

**திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்** : தங்களுடைய வலியிலே நான் சிக்கிக்கொள்ள மாட்டேன் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்** : அம்மையார் அவர்கள் குடும்பச் சண்டை என்று சொன்னார்கள். என்றைக்குக் குறுக்குச் சுவர் எழுப்பப்பட்டுவிட்டதோ அன்றைக்கே இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் என்று ஆகிவிடுகிறது. நானும் நம்முடைய பழைய சபாநாயகர் செய்ததைப்போல் செய்திருந்தால் அதுதான் மனச்சாட்சி என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நினைப்பார்களானால் நான் அதற்காக சொம்பவும் வருத்தப்படுகிறேன். அப்படி ஒரு வேளை எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடும்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திலே உயிர்நாடி, ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் அடையாளமாக இருக்கிற சக்தி எது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். முதலமைச்சரா, பேரவை முன்னவரா, எதிர்க்கட்சித் தலைவரா, பேரவைத் தலைவரா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயகத்தின் சின்னமாக அடையாளமாக யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அது ஒரு பதவி அல்ல. ஜனநாயகத்தின் அடையாளமாக இருப்பது 'வில் ஆப் தி மெஜாரிட்டி' தான். மக்கள் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் பெரும்பான்மை தான் இந்தப் பேரவையை இயக்குகிற சக்தி, இந்தப் பேரவையை உலகுக்கு அடையாளம் காட்டுகிற சக்தி, பேரவைக்கு வழிகாட்டுகிற ஒரு சக்தி என்பதுதான் நாள் படித்த ஜனநாயகத் தத்துவம் ஆகும். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர்தான் அதிகாரம் செலுத்தமுடியும் என்ற முறையிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள் சரித்திரம் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக் கிறேன். 1677 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாவது சார்லஸ் மன்னன் ஆட்சி செய்த நேரத்திலே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டும்—அங்கே அன்றைக்கு இருந்த சபாநாயகர், அவரும் ஒரு மாதிரியானவர்—என்றார். எதோ சக்கரவர்த்தி உத்திரவு போடுகிறார் என்று நினைத்து பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்து

விட்டார். ஆனால் தாமஸ் லி என்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அந்த சபாநாயகர் வெளியே போய்க்கொண்டிருந்தபொழுது

'The act of adjourning the House cannot be yours, Mr. Speaker, but the act of the House.'

என்று சொன்னார். பேரவையை ஒத்திவைக்கக்கூடிய அதிகாரம் உங்கள் கையிலே இல்லை, பேரவையினுடைய விருப்பம், தீர்மானம் தான் முக்கியமேதவிர, உங்களுடைய விருப்பம் அல்ல. ஆகவே சபையை தொடர்ந்து நடத்துவோம் என்று சொன்னார். அன்றைக்கு இருந்த பிரிட்டிஷ் மாட்சிமைதங்கிய சக்கரவர்த்திக் கெதிராகவே அன்றைக்கு செய்தார்கள் என்றால். . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The Hon. Deputy Speaker could have referred to rule 16 of the Assembly Rules. Why should he quote what happened in 1600? Here the Speaker or the Presiding Officer shall have power to adjourn the House.

MR. DEPUTY SPEAKER: With the consent of the majority of the House and with the consent of the Hon. Leader of the House and not according to his own will and pleasure.

ஆகவே இது இலண்டன் பாராளுமன்றம் பின்பற்றிய முறை. இதைத்தவிர நாம் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் எங்கே எடுத்துப் பார்த்தாலும் பெரும்பான்மையை எதிர்த்து சிறுபான்மையை ஆதரித்து அவைத் தலைவர் அல்லது துணைத்தலைவர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை நாம் பார்க்கமுடியாது. அது மட்டுமல்ல. 1968 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சபாநாயகர்கள் மாநாட்டிலே, அப்பொழுது பாராளுமன்ற சபாநாயகராக இருந்த திரு. சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பேரவைத் தலைவராக இருக்கிறவர், தன்னுடைய இடத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, தனக்கு என்று ஒருசில அரசியல் கொள்கைகளை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. தனக்கு என்று ஒரு சில சார்புகளை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். சபையை ஒற்றி வைக்கும் உரிமை தலைவருக்குத் தனியாகக் கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். நான் அதை மெத்த வருத்தத்தோடும். மெத்த அனுதாபத்தோடும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இங்கேயுள்ள மெஜாரிட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் இப்படி

யெல்லாம் செய்தீர்கள். மெஜாரிட்டிதான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். என்மேல் அவருக்குள்ள நட்பைப்பற்றிக் கூடச் சொன்னார்கள். என்னைக் கருவியாக ஆளுங்கட்சியினர் பயன் படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் என்னைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஆளுங்கட்சியின் மீதும், ஜனநாயகத்தின்மீதும் பழி சொல்லுகிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், மற்றவர்களும் சொல்லிய குறைபாடுகளை, வேதனைகளைப் போக்கக்கூடிய மார்க்கமாக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதுதான் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஜனநாயகம் என்பது மெஜாரிட்டியினரின் தீர்ப்பாக இருக்கக்கூடாது, இனி மேல் மைனாரிட்டியினர் சொல்படிதான் இருக்க வேண்டுமென்று மாற்றிவிட்டால் நிச்சயமாக இம்மாதிரி வராது.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளைக்கூடக் கூறினர்கள். நான் எப்படி இரண்டாம் தேதி நடந்துகொண்டேன் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் சொன்னர்கள். இந்த நேரத்தில் நான் விரிவாகப் பேச வேண்டும், அப்படிப் பேசுவதற்கு ஆதாரம் இருந்தாலும்கூட, இன்றைக்கு இது சம்பந்தமான வழக்கு நீதி மன்றத்திலே இருக்கிறது, முடிவு இன்னும் சொல்லப்படாமல் இருக்கிறது. நீதி மன்றத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்று பேசினாலும் பேசலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நீதிமன்றம், சட்டமன்றம் இந்த இரண்டும் இணைந்து செல்ல வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலே கூறப்பட்ட கருத்தையும், பேரறிஞர்கள் பலரும் சொன்ன கருத்துகளையும் ஒட்டி நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசவில்லை.

இங்கே நான் இரண்டாம் தேதி நடவடிக்கைகளில் செய்தது சரியா என்பதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கேட்ட கேள்விப்படி, நான் செய்தது மனச்சாட்சிப்படி சரியானதுதான். நான் யாருக்கும் பயந்துகொண்டு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை, பயப்படவும் இல்லை. யாருடைய தயவு தாட்சண்யத்திற்காகவும் செய்யவில்லை. இந்தப் பேரவையின் பெரும்பான்மை என்ன சொல்கிறதோ, இந்தப் பேரவை ஜனநாயகத்திற்கு ஆதாரமாக எந்தக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில்

1973 பிப்ரவரி 5] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

இந்தப் பேரவை எந்த ஒரு தீர்மானத்தை முன் மொழிந்ததோ அதன்படி நான் சபை நடவடிக்கைகளை நடத்தினேன் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டின் பல பிரச்னைகளில் எடுக்கவேண்டிய முடிவை இந்தப் பேரவையின் கையில் விட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பேரவை என்ன சொல்கிறதோ அதை நாடு ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்தப் பேரவையின் பெரும்பான்மை என்ன முடிவெடுக்கிறதோ அதன்படித்தான் யாராலும் நடப்பதற்குக் கடமைப்பட வேண்டும்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பெரும்பான்மையைப்பற்றிச் சபித்தார்கள். அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மக்களைப் பார்த்து, அவர்களோடு பெரும்பான்மையைத் தீர்மானிக்கும் நேரத்தில் நீங்கள் அவர்களைப்பார்த்து, இங்கே எதையெல்லாம் சபித்தீர்களோ அதைப்பற்றியெல்லாம் அவர்களோடு பேசுங்கள், அவர்களோடு விவாதித்துப் பாருங்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அது வெளியிலே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விவகாரம். இங்கு இந்தப் பேரவையில் உள்ள பெருன்பான்மை தான் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. தங்கமணி அவர்கள் அப்ஜெர்ன்மென்ட்மோஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான்கூட அதை சிம்பிளாகத் தள்ளுபடி செய்வது என்ற நிலையில்கூடச் செய்யவில்லை. பிரிவிலெஜ் இஷ்யுவைப்பற்றி பேரவைத்தலைவர் அறையிலே கட்டாயமாகச் சந்தித்துத் தீர வேண்டும், பின்னாலேயே திரிய வேண்டுமென்று இல்லை. தொலைபேசியில் கேட்டிருந்தாலும் சொல்லியிருப்பேன். அது பெரிய விவகாரம் இல்லை. உரிமைப்பிரச்னைகள் பல நேரங்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தள்ளுபடி செய்யப் பட்டும் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை இப்பொழுது என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. அவர்களை நேரிலே சந்திக்கும்பொழுது சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் இப்பொழுது நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களெல்லாம், தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவித மான விமர்சனத்திற்கும் இடமில்லாமல் பொதுவாக பேரவையின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுங் கட்சிக்கு ஆதரவான முறையிலே என்பதுகூட அல்ல, பேரவையின்

பெரும்பான்மை முடிவிற்கு ஆதரவாக, பெரும்பான்மை வகுக்கும் இலக்கணங்களையொட்டி பேரவையின் நடவடிக்கை அமைந்திருக்கிறது.

மைக்கைப்பற்றிக் காலையிலே பேசும்பொழுதும் சொன்னார்கள், இப்பொழுதும் பேசினார்கள். சட்டமன்ற முறைகளில் வேறு சட்ட மன்றங்களிலும் இப்படித்தான் இருக்க முடியும். ஒருவர் பேசும் பொழுது மற்றவர்கள் பேசாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. இன்றைக்கு இந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும், நாளைக்கு வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இதே முறையைத் தான் பின் பற்ற முடியும். ஒரேநேரத்தில் எல்லா ஒலிபெருக்கிகளும் வேலை செய்வதென்றால் நாம் சட்டசபை பேச்சுகளைக் கேட்க முடியாது, கோஷ்டி கானங்களைத்தான் கேட்க முடியும். அந்த வகையில் இந்த முறையை வைத்திருக்கிறோம்.

நான்கு, பிடிவாதமாக எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பதவியைப் பயன்படுத்தி பேரவையின் நடைமுறை விதிகளுக்கு விரோதமாகவோ, அரசியல் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு முரணாகவோ நம்முடைய சட்டமன்ற விதிமுறைகள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ள விதிமுறைகளுக்கு முரணாகவோ எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை என்பதை உறுதியுடனும், பணிவன்புடனும் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த விளக்கல் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கின்றேன், வணக்கம். நன்றி.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** தலைவரவர்களே, நானும், உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களும் கொண்டுவந்துள்ள இந்த விளக்கல் தீர்மானத்தின் பேரில் நடந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 12 உறுப்பினர்கள் வரையிலே இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்தார்கள். அதில் 5 உறுப்பினர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசினர்கள். உதவி சபாநாயகரவர்களும் சில விஷயங்களைச் சொன்னதற்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சில முக்கியமான விஷயங்களை இந்த விவாதத்திலே சொல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். நான் முதலிலே தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு இந்தத்

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தீர்மானத்தினுடைய கட்டுப்கோப்பிற்குள் நிற்க வேண்டுமோ அந்த அளவில் நின்றேன். இரண்டாம் தேதி நடந்த முழு அம்சத் திற்குள் நான் போகவில்லை. அந்தச் சம்பவத்தில் எப்படி உதவி சபாநாயகர் ஈடுபட்டார் என்பதை மத்தியமாக வைத்து எனக்கு எந்த அளவிற்குச் சாத்தியமோ அந்த அளவிற்குச் சொன்னேன்.

அதற்கடுத்து, அவர் உதவி சபாநாயகராகயிருந்து செய்த சில தீர்ப்புகள் ரொம்பவும் ஆர்பிட்ரரியாக இருந்தது என்ற குற்றச் சாட்டுகள் வந்தன. ஆனால் இரண்டாம் தேதி நடந்தது என்ன என்பதைப்பற்றி மீண்டும் ஒருமுறை, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பேசியதால் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பமாக ஏற்பட்டது என்பதைத்தான் பார்க்கிறேன். அப்படி வரும் பொழுது இரண்டாம் தேதி சம்பவத்தைப்பற்றிச் சில கருத்துக்கள் உடனடியாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. இந்து பத்திரிகை மிகவும் தீவிரமாக எழுதும் பத்திரிகை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களே தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை முழுமையும் வாசிக்க விரும்பவில்லை. அதனுடைய அடிப்படை என்னவென்றால், இப்படி மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு இவர்கள் அவசரப்பட்டிருக்க வேண்டியது இல்லை, ஸ்பீக்கரை அன்றைக்கு வெளியேற்றக் காட்டிய அவசரம் இருக்கிறதே அது சரியல்ல என்று கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். 9—12—1972-இல் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி ஸ்தாபன காங்கிரசின் தீர்மானம், டிசம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதி கூடிய சட்டசபையில் ஆளுங் கட்சி யினர் நடந்து கொண்ட முறை நீண்ட நெடுங்காலமாக வளர்க்கப் பட்டு வந்த சட்டசபை மரபுகளையும், பெருமைகளையும் தகர்த் தெறிந்துவிட்டது. ஸ்பீக்கரைப்பற்றி நிதானம் காட்டியிருக்கலாம். ஆட்சியினர் மீது கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான விவாதத்தை முடித்திருக்கலாம். நடந்து கொண்டமுறை ஏளனம் என்பதாக இப்படி பலவிதமாக அந்தத் தீர்மானம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக சாதாரணமாக எங்கள் கட்சியோ, அல்லது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ அல்லது ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியோ அந்த 2-ஆம் தேதியிலிருந்து 15-ஆம் தேதிவரையில் நடந்த கூட்டத்தைப் பகிஷ்காரம் செய்தோம். மற்றக் கட்சிக்காரர்களும், பொதுவான கருத்து உள்ளவர்களும் இம்மாதிரிதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 5

இதே விஷயம் நாடாளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டது. நாடாளுமன்றத்தில் அப்பொழுது சபாநாயகர், இப்பொழுது தமிழ்நாட்டு சபாநாயகர் இதை ஹைகோர்ட்டிற்குக் கொண்டு போகாமலிருந்தால் நான் சில கருத்துக்களைக் கூறுவேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதேநேரத்தில், எனக்குக் கிழேயிருக்கும் டெபுடி ஸ்பீக்கர் திடீரென்று 'சேரை'க் கொண்டுவந்து போட்டுக்கொண்டு உட்காருவார் என்று நினைக்கவில்லை, ஏனென்றால் அம்மாதிரி நிலைமைகளுக்கு நமது நாடாளுமன்றம் போய்விடாது, அப்படிப் போவதற்கு மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் விட மாட்டார்கள், எவ்வளவு தான் மெஜாரிட்டி இருந்தாலும் மெஜாரிட்டியாக இருக்கும் கட்சியினரும் அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள், அப்படிச் செய்ய எதிர்க் கட்சியிலேயிருப்பவர்களும் விட மாட்டார்கள் என்று அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக, மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இங்கு இந்த விஷயம் நடந்திருக்கிறது. அதைக்கூட நியாயப்படுத்த இன்றைக்கு நமது லீடர் ஆஃப் தி ஹவுஸ் முயற்சி செய்ததை நினைக்கும்பொழுது எனக்குச் சற்று வருத்தமாகவும் இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN (THIRU PALANIVEL RAJAN) :The time is 2'O Clock.

அவையின் அனுமதியுடன் பேரவை நிகழ்ச்சிகள் மேலும் 15 நிமிடத்திற்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவை முன்னவர் எடுத்துச் சொன்ன மேற்கோள்கள் எல்லாம் 'பார்லிமென்ட் இஸ் சுப்ரீம்' என்பதை நிலைநாட்டுவதற்காக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள். இன்றைக்கு பார்லிமென்ட் சுப்ரீம் என்பது நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது. அரசியல் சட்டத்திலேயே பார்லிமென்டுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு பார்லிமெண்ட் சுப்ரீம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட் செய்கிற திருத்தங்களையோ, தீர்ப்புகளையோ மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் பார்லிமென்டுக்கு இருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் சட்டசபையும் சுப்ரீம். அந்த மாதிரி வந்த விஷயத்தை வைத்துக் கொண்டு சபாநாயகரை ஏன் நீக்கினோம் என்பதற்காக வாதாடியதைப் பார்த்து எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியமாகத் தான் இருந்தது.

1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொன்னார். அவர் சொன்னதை தான் புரிந்து கொண்ட அளவில் சொல்லுகிறேன். பார்லிமென்டில் மௌலங்கர் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்தது. அதைப் பற்றி அப்போது கட்சிக் கூட்டத்திலேயே கிளப்பிய தாகவும், அவர் உடனே போக முயற்சித்ததாகவும் கூறினார். அவர்கள் கட்சிக்குள்ளே அப்படி நடந்ததா இல்லியா என்பது பிரச்சினையல்ல. நாடாளுமன்றத்தில் அதைப் பற்றித் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு அதை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு 50 பேர் ஆதரித்து ஓட்டளித்து அதற்குப் பிறகு அதில் விவாதம் நடந்தது. அதிலே காரே பேசியிருக்கிறார், மூரோ பேசியிருக்கிறார். ஜவஹர்லால் நேருவும் பேசியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அது வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு வாய்ஸ் வோட்டில் நிறைவேற்றப்படவில்லே என்ற சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அந்த மாதிரித் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டதும், தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட போது யார் யார் என்னென்ன கருத்துக்கள் சொன்னார்கள் என்பதும் ரொம்ப அவசியம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கு இப்போது சிலர் பேசியதைப் பொறுத்தவரை சுறுக்கென்று சொல்ல விரும்பவில்லே.

I can only say that I am amazed at the extraordinary exhibition from Mr. Latheef.

அவ்வளவுதான் என்று சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கைக்கருவிகளாக ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

We are really doing it against the autocratic party in power.

நான் 'கோட்' பண்ணுவது எல்லாம் கிட்டத்தட்ட நாடாளுமன்றத்தில் முக்கியமானவர்கள் பேசியதைச் சொல்லுகிறேன்.

'ஆட்டோகிராடிக்' முறையில் அன்று நடந்தது. என் ஞாபகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 33 வருஷங்களுக்கு முன்னால் இதே போன்ற ஒரு சட்டமன்றம் இருந்தது. ஜெர்மனியில் இருந்தது. அந்தச் சட்டமன்றம் அன்றோடு செயலற்றுப் போய்விட்டது. அன்றைக்கு ஓட்டுப்போட மறுத்தவர்கள் பக்கத்தில் பிஸ்டலே வைத்து ஆளே நிறுத்தினர்கள். ஓட்டுப்போட்டு சான்ஸலராக ஹிட்லர் வந்துவிட்டார்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். ஜெர்மனியில் இருந்த சட்டமன்றம் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது என்பதும், இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது. அந்தச் சட்டமன்றத்தையும், இந்தச் சட்டமன்றத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பேசுவது சரியா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வெய்மர் கான்ஸ்டிட்யூஷன்படி அமைக்கப்பட்டது அந்தச் சட்டமன்றம். இங்கு இந்தியன் கான்ஸ்டிட்யூஷன்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கே இருந்த சட்டமன்றத்தில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். சோஷலிஸ்ட் கட்சியினர் இருந்தார்கள்.

The national socialist party was in minority. There was the Communist Party, Socialist Party, Christian Socialist Party and ever so many parties were there.

அப்படி இருக்கிறபோது சான்ஸ்லர் தேர்தல் நடக்கிறது. அதிலே எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டு உள்ளே ஆட்களை நிறுத்தினர்கள். இங்கும் உள்ளே ஆட்களைக் கொண்டு வந்து அன்று வைத்திருந்தார்கள். 100 பேருக்கு மேற் பட்டவர்கள் ஆயுதங்களோடு இருந்தார்கள். சார்ஜெண்டிடம் சொல்லி அவர்களை வெளியே போகச் சொன்னேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU (PALANIVEL RAJAN) : The hon. Member may kindly remember that there are certain places where we are allowed to bring visitors. There is no harm in bringing them there.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மெம்பர்கள் கூடியிருக்க வேண்டிய இடத்தில் 100 பேர் அன்றைக்கு வெளியிலிருந்து வந்திருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) : உங்களைப் பார்க்கக்கூட 100 பேர் வந்து உட்காரலாம். சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே உறுப்பினர்கள் உட்காரும் இடத்திற்கு வந்தால் ஆட்சேபணை செய்யலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :

I am only on a limited point. What I am trying to make out is in 1933 there was an elected legislature

*1973 பிப்ரவரி 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

there and some people came from outside and forced the people to vote. That has not happened here. Thank God.

ஜெர்மனியில் இருந்த அந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஓட்டுப் போட்டுவிட்டு வெளியே போகும்போது சிலரைச் சுட்டுவிட்டார்கள்: சில பேரை ஜெயிலில் போட்டார்கள். நீங்கள் எங்களை எல்லாம் உயிரோடு விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தக் காரியத்தை நீங்கள் செய்தீர்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எக்ஸ்ட்ராார்டினரி சிச்சுவேஷன், ஆகவே, எக்ஸ்ட்ராார்டினரி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டோம் என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். அவர் உண்மையை ஒத்துக் கொண்டது பற்றி மகிழ்ச்சி.

அன்றைக்கு நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைச் சந்தித்திருக்க வேண்டும். மெஜாரிடியைப் பொறுத்தவரை அரசியலில் நிலைமை அப்போதைக்கப்போது மாறும்; நீங்கள் அன்று அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இல்லை. அதற்காக இன்னொரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:** தலைவர் அவர்களே, அதற்கு மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால்தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு இந்த அவை சந்தித்து தீர்ப்பையும் வழங்கியிருக்கிறது. நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைச் சந்திக்க நாங்கள் ஆயத்தமாகத்தான் இருந்தோம். நீங்கள் சபைக்கு வரவில்லை.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி:** அன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர ஏன் ஆட்சேபித்தார்கள்? இரண்டாம் தேதி இரண்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் அவை முன் இருந்தன. ஒன்று அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். இன்னொன்று சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம். ஸ்பீக்கர் மேல் உள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்வதா, அரசாங்கத்தின் மேல் இருக்கும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்வதா என்ற விதிமுறைகள் பற்றி கூறுவது பேசி முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒன்றாகும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 5

இன்றைக்கு டெபுடி ஸ்பீக்கர் மேல் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், இதற்காக 35 உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்கு சொம்ப சிரமமாகிவிட்டது. உங்களுக்கு அதிக நம்பர் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இதைப் பற்றி அன்று அண்ணு அவர்கள் பேசிய பிரசங்கத்தை நீங்கள் நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள். அன்று கி.எஸ். நீங்கள் இன்று சொல்லுவதைப் போல் 'எங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது' என்று சொன்னார். நம்பர் இரண்டும் மூன்றும் எட்டாகிவிடாது. இரண்டும் மூன்றும் ஐந்துதான்.

**மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :** கேரள சட்டமன்றத்தில் நம்பர் இருக்கிறதா? இல்லையா? பெரும்பான்மை அடிப்படையில் முடிவுகள் எடுக்கிறார்களா அல்லது சிறுபான்மையோர் தீர்ப்புக்கு அமைச்சரவை உட்படுகிறதா?

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** எங்கள் கட்சிக்கு அங்கு மெஜாரிட்டி கிடையாது. அங்கு ஏழு கட்சிக் கூட்டணி இருக்கிறது. அவர்கள் ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். அங்கே இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடந்தால் நாங்களே கண்டிப்பாகக் கண்டிப்போம்.

இங்கும் நாங்கள் மைனரிட்டி, 35 பேருக்கே சொம்பச் சிரமப் பட்டோம். தீர்மானத்தையே எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் ஆளும் கட்சியினர் அதையே ஒரு பெரிய செய்தி யாக்கி தீர்மானத்திற்கு 'லீவ்' கூடக் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுவார்கள். நாடாளுமன்றத்திலும் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. அங்கு முக்கியமான விஷயங்களில் எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்துகொள்ளுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இங்குள்ள நிலைமை வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பேரில் இன்னொரு எதிர்க்கட்சியே குற்றச் சாட்டு சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. பிரிவிலேஜ் மோஷனே கொண்டு வருவார்கள் போல் இருக்கிறது. இப்படி புதிய புதிய மரபுகள் இந்த ஆட்சியிலேதான் ஏற்படுகின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மரபை உண்டாக்கும் நிலையை ஆளும் கட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு பழனிவேல் ராஜன்);** நீங்கள் கேட்ட நேரம் ஆகிவிட்டது.

1973 பிப்ரவரி 5]

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்து பல விஷயங்களை எதிர்க்கவேண்டிய சில நேரங்கள் வரத்தான் செய்யும். எல்லாவற்றையும் எல்லோரும் செய்து ஆளும்கட்சியை எதிர்க்கும் போது கண்டிப்பாக சில விஷயங்களைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்.

**திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :** தமிழ்நாட்டில்தான் எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கக்கூடிய சில கட்சிகள் எதிர்க்கட்சிகளுக்கே எதிர்க்கட்சி களாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஆளும் கட்சியினர் உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள், இத்தகைய மரபுகள் துரதிருஷ்டமானது என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சார்ந்திருக்கிற ஸி.பி.ஐ. கட்சிகூட பாராளுமன்றத்தில் சில நிகழ்ச்சிகளில் இந்திரா காங்கிரஸை ஆதரிக்கும் நிலையும் இன்னும் சில நேரங்களில் அந்த சர்க்காரை எதிர்க்கக்கூடிய நிலையும் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இப்போது கூட சமீபத்தில் நடந்திருக்கின்றன என்பதை அவர்களது மேலான கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கு நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது எனக்குப் பின்னால் உட்கார்ந்து கொண்டு சொன்னார்கள். அதை இப்போது வெளிப்படையாகச் சொல்கிறார்கள். இரண்டு வித எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கின்றன, ஒன்று உண்மையான எதிர்க் கட்சி, மற்றொன்று எதிர்பார்க்கிற கட்சி என்று. அப்படிச் சொல்வது யாரை நோக்கிச் சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரிகிறது. இருந்தாலும் சொல்கிறேன். முஸ்லீம் லீகைப் பொறுத்தவரையில். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எதிர் பார்க்கிறது என்னவென்றால் ஜனநாயகத்தின் வெற்றியைத்தான் நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோமே தவிர ஜனநாயகக் கொலையை நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. இன்று தமிழ் நாட்டில் முஸ்லிம் லீகைப் பொறுத்தமட்டில் ஆளுங்கட்சிக்கு ஒரு தோழமைக் கட்சிதான். ஆனால் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இந்திரா காங்கிரஸ்காரர் களும் கேரளாவில் எங்களது கட்சிக்கு ஆட்சியில் பங்காளர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள். ஆதலால் அரசியல் துறையில் தி.மு.க.வை விட நெருக்கமாக இருக்கக் கூடிய அவர்களிடம் எதிர்பார்ப்போமே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் எதிர்பார்ப்போம் என்பது தவறான வாதம். ஜனநாயக அடிப்படையில் மட்டும் தான் முஸ்லிம் லீக் இயங்குமே தவிர ஜனநாயகத்தைக் கொலை

[1973 பிப்ரவரி 5

செய்கிற எந்தக் காரியத்திற்கும் அவர்கள் எங்கள், ஆட்சியில் பங்காளர்களாக இருந்தாலும் நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்க மாட்டோம். அந்தப் பாரம்பரியத்தைத்தான் காய்தே மில்லத் அவர்களும், அப்துல் வகாப் ஜானி, பாஃபக்கி தங்கல் அவர்களும் தந்திருக்கிறார்கள். (ஹியர், ஹியர்.) அதை நண்பர் அவர்கள் நல்லமுறையில் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாங்கள் யாரிடத்திலும் எதையும் பிச்சை கேட்கத் தயாராயில்லை. இந்த சமுதாயத்தின் உரிமைகளை தட்டிக் கேட்போம் யாராகயிருந்தாலும் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** அவ்வளவு கோபப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆளும் கட்சியின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யும் போது கூடியவரையில் எதிர்க்கட்சிகாரர்களாக இருப்பவர்கள் ஒன்றுக இருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் ஆளும் கட்சியைத் திருத்து வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். 35 பேர்களுக்கே சொம்ப சிரமப்படவேண்டியிருந்தது. அந்த ஒரு பாயின்ட்க்காகச் சொன்னேன்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) :** நீங்கள் கேட்டது பத்து நிமிடங்கள். மணி இரண்டேகாலாகி விட்டது. மீண்டும் அவையைத் தொடர்ந்து நடத்த வைப்பது நன்றுகயிருக்காது.

**திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :** மைனரிட்டீஸை கிண்டல் செய்வதும், மைனரிட்டீஸை கேவலமாகப் பேசுவதும், மைனரிட்டீஸ் என்ன செய்யமுடியும் என்ற பார்வையும் மிகவும் தவறுனவை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இத்தீர் மானத்தைக் கொண்டுவந்ததன் நோக்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) :** பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

" This House resolves to remove the Deputy Speaker of the Assembly from his office, for his undemocratic and unconstitutional acts on 2nd December 1972. "

1973 பிப்ரவரி 5]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I demand a poll.

தீர்மானம் மறுமுறையும் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின் : டிவிஷன் எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டபடி வாக்களித்தனர் :—

**ஏற்போர்**

1. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
2. திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி
3. திரு ஏ. சுப்பிரமணியம்
4. திரு. எம். சுரேந்திரன்
5. திரு. கே. என். குமாரசாமி
6. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்
7. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்
8. திரு. கே. டி கே. தங்கமணி
9. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே
10. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
11. திரு. மணலி சி. கந்தசாமி
12. திரு. பி. வெங்கடசாமி
13. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா
14. திரு. தி. ச. ஆ. சிவப்பிரகாசம்
15. திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி
16. திரு. சோ. அழகர்சாமி
17. திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்
18. திரு. ஓ. என். சுந்தரம்

[1973 பிப்ரவரி

19. திரு. எஸ். வடிவேல்
20. திரு. என். வி. குருசாமி
21. திரு. என். டென்னிஸ்
22. திரு. என். மருதாசலம்
23. திரு. கு. அ. பொம்மன்
24. திரு. க. சுப்பு

மறுப்போர்

1. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்
2. திரு. அ. ஆறுமுகம்
3. திரு. கு. ஆண்டி என்கிற குருசாமி
4. திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை
5. திரு. க. மு. இராசகோபால்
6. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி
7. திரு. சி. ஆறுமுகம்
8. திரு. கு. இராசமாணிக்கம்
9. திரு. டி. இராசரத்தினம்
10. திரு. அ. இராசமாணிக்கம்
11. திரு. ஆர். இராமலிங்கம்
12. திரு. சி. இராமநாதன்
13. திரு. எம். இராதாகிருஷ்ணன்
14. திரு. ஜே. எஸ். இராசு
15. திரு. மு. இராமன்
16. திரு. வீ. கே. இராஜாப்பிள்ளை
17. திரு. கோ. இளங்கோவன்
18. திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன்
19. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி
20. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்
21. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்

1973 பிப்ரவரி 5]

22. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து
23. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்
24. மாண்புமிகு திரு: செ. மாதவன்
25. திரு. து. ப. அழகமுத்து
26. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்
27. திரு. எஸ். முருகையன்
28. திரு. மு. சண்முகம்
29. திரு. செ. கந்தப்பன்
30. திரு. பூ. எட்டியப்பன்
31. திரு. என். கணபதி
32. திரு. டி. கணபதி
33. திரு. எல். கணேசன்
34. திரு. சி. கணேசன்
35. திரு. க. மு. கதிரவன்
36. திரு.. கே. பி. கந்தசாமி
37. திரு. எம். கந்தசாமி
38. திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்
39. திரு. தாழை மு. கருணநிதி
40. திரு. கு. காமாட்சி
41. திரு. வீ. கார்த்தீசன்
42. திரு. சொ. காவேரிமணியன்
43. திரு. வி. முத்து
44. திரு. என். கிட்டப்பா
45. திரு. ந. கிருட்டிணன்
46. திரு. வீ. கிருஷ்ணமூர்த்தி
47. திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன்
48. திரு. ஏ. எஸ். குமாரசாமி
49. திரு. கே. கேசவலு
50. திரு. எம். கோபால்

51. திரு. வீ. சி. கோவிந்தசாமி
52. திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி
53. திரு. கோவை செழியன்
54. திரு. எஸ். சகாதேவன்
55. திரு. செ. சதாசிவம்
56. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா
57. மாணபுமிகு திரு. சி: பா. ஆதித்தனர்
58. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்
59. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்
60. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்
61. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
62. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்
63: திரு. எம். செல்வராஜ்
64. திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்
65. திரு. டி. வி. சம்பத்
66. திரு. மா. பா. சாரதி
67. திரு. சித. சிதம்பரம்
68. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
69. திரு. பெரி. சண்முகம்
70. திரு. எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன்
71. திருமதி: ஆல்டா எம். பௌலர்
72. திருமதி ஏ. கோ. பத்மாவதி
73. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்
74. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்
75. திரு. அ. சின்னசாமி
76. திரு. ஆர். சின்னசாமி
77. திரு. மு. சின்னசாமி
78. திரு. வ. சின்னசாமி
79. திரு. சி. சின்னவெள்ளையன்

1973 பிப்ரவரி 5]

80. திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியன்
81. திரு. மா. சுப்பிரமணியன்
82. திரு. ச. சுப்பையா
83. திரு. வி. சுப்பிரமணியம்
84. திரு. எம். சுருளிவேல்
85. திரு. கோ. செபமாலை
86. திரு. கி. செயராமன்
87. திரு. வீ. செல்லத்துரை
88. திரு. த. சோனையா
89. திரு. நா. சோமசுந்தரம்
90. திரு. மு. மாரிமுத்து
91. திரு. டி. சி. திம்மராய கவுண்டர்
92. திரு. அ. தியாகராசன்
93. திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்
94. திரு. கு. திருப்பதி
95. திரு. ஏ. க. துரைசாமி
96. திரு. வே. ந. முத்தமிழ் செல்வன்
97. திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்
98. புலவர் கா. கோவிந்தன்
99. திரு. கே. வி. சுப்பையா
100. திரு. கா. வேழவேந்தன்
101. திரு. சு. துரைசாமி
102. திரு. துரைமுருகன்
103. திரு. என். மாணிக்கம்
104. திரு. மே. சி. தூயமணி
105. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா
106. திரு. ஈ. எம். நடராசன்
107. திரு. எஸ். நட்ராஜன்
108. திரு. ஏ. -சி. நரசிம்மன்

109. திரு. எஸ். நல்லசாமி
110. திரு. க. நாகராசன்
111. திரு. ப. நாகலிங்கம்
112. திரு. என். நாச்சிமுத்து
113. திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்
114. திரு. ந. நாச்சியப்பன்
115. திரு. மா. வே. நாராயணசாமி
116. திரு. இரா. நைனுமலை
117. திரு. ஆ. பரந்தாமன்
118. திரு. ந. பழனிசாமி
119. புலவர் சி. பழனிச்சாமி
120. டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்
121. திரு. கா. பழனிவேலன்
122. திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி
123. திரு. சி. மன்னியப்பன்
124. திரு. வீ. பழனிவேலு
125. திரு. சி. பாண்டுரங்கம்
126. திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன்
127. திரு. வை. பாலசுந்தரம்
128. திரு. கு. பெரியசாமி
129. திரு. எஸ். பெருமாள்
130. திரு. பி. எஸ். மணியன்
131. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்
132. திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்
133. திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்
134. திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி
135. திரு. கே. ஏ. வகாப்
136. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்
137. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்

1973 பிப்ரவரி 5]

138. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்
139. திரு. மு. முத்தையா
**140. திரு. எம். ஏ. அபுசாலி**
141. திரு. கே. கந்தசாமி
142. திரு. எஸ். முகமது கோதர் மூகைதின்
143. திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்
144. திரு. என். இராஜாங்கம்
145. திரு. ப. முத்துசாமி
146. திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்
147. திரு. ந. முத்துவேல்
148. திரு. ஆ. முனியாண்டி
149. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி
150. திரு. கி. ரங்கனாதன்
151. திரு. இ. ராமசாமி
152. திரு. ஜி. இராமசாமி
153. திரு. வ. க. இராமராசன்
154. திரு. செ. ராமலிங்கம்
155. திரு. ஏ. எம். இராஜா
156. திரு. என். எஸ். பலராமன்
157. திரு. எஸ். கே. வடிவேலு
158. திரு. நா. வீராசாமி
159. திரு. மு. வேதாசலம்
160. திரு. அ. வெள்ளத்துரை

நடுநிலை வகிப்போர்

எவருமில்லை

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. பழனிவேல் ராஜன்) : மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்களின் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு அளித்தவர்கள் 24 உறுப்பினர்கள். தீர்மானத்திற்கு எதிர்ப்பு

தெரிவித்தவர்கள் 160 உறுப்பினர்கள். ஆகவே, தீர்மானம் தோல்வியுற்றது என்று அறிவிக்கிறேன்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 2.29 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

## 5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

### *A. Statutory Rules and Orders*

+ 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2197, Public (Services-A), dated the 4th September 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the Posts of Translation Officers in the Tamil Nadu General Service from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).]

+ 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2258, Home, dated the 30th August 1972 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

+ 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 1438, Labour and Employment, dated the 31st December 1972, in regard to date of commencement of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972. [Laid on the Table of the House under section 41 (5) of the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Act, 1972 (Tamil Nadu Act 36 of 1972).]

+ 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 3136, Revenue, dated the 30th November 1972 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1303 of 1965, published at page 526 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government* Gazette, dated the 24th March 1965. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Ryotwari Settlement Act, 1964 (Tamil Nadu Act 30 of 1964).]